

Giới thiệu Hậu Cung Nữ Phụ

Hậu Cung Nữ Phụ là câu chuyện ngôn tình xuyên không. Truyện xoay quanh Dạ Hàn Lâm Tuyết là một cô gái hồn nhiên xinh đẹp, một người sống lạc quan luôn hướng tới cuộc sống tốt đẹp. Trong một lần bị tai nạn bất ngờ, vì một lý do ngờ ngợ mà khiến cô bị xuyên vào thế giới huyền bí nhập vào đại tiểu thư Dạ Thư.

Một nữ phụ xấu số trong cuốn truyện cầu huyết cô đọc trước khi chết. Lần nữa tỉnh dậy, đối mặt với vị tiểu thư điều ngoa kiêu căng, ngu muội thô phỉ, cô có hơi bất ngờ nhưng bất ngờ nhất là vị tiểu thư này lại chọc đến năm người đàn ông. Mời các bạn đón đọc truyện Hậu Cung Nữ Phụ đầy hấp dẫn này.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Cô là một cô hồn du đăng, lãng du nhờ vào một lần tình cờ duyên xảo hợp mà nhập vào đại tiểu thư Dạ thư. Một nữ phụ xấu số trong cuốn truyện cầu huyết cô đọc trước khi chết.

Lần nữa tỉnh dậy, đối mặt với vị tiểu thư điều ngoa kiêu căng, ngu muội thô phỉ, cô có hơi bất ngờ nhưng bất ngờ nhất là vị tiểu thư này lại chọc đến năm người đàn ông... là năm vị đó.

Ôi trời ơi! Không được cô phải bỏ đi, càng xa càng tốt nhưng mà tại sao chứ, cô càng bỏ đi lại càng ngày càng tăng thêm nhiều vậy..?

Kì lạ nha, không phải họ hận cô lắm sao? Nhưng vì sao lúc cô thông dong xoay người thì họ như người mất hồn vậy?..

Cô là người vô lương tâm, bụng đầy gian trá, một khi xuyên qua bất đắc dĩ gặp phải tám người đàn ông hoàng kim yêu cô sâu đậm. Sau khi vượt qua các gian nan, cô có tìm được hạnh phúc cho mình không? Đến cuối cùng cô có được hưởng hạnh phúc của chính mình tạo ra..?!!! Mời các bạn đón đọc.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Cô là một cô hồn du đăng, lãng du nhờ vào một lần tình cờ duyên xảo hợp mà nhập vào đại tiểu thư Dạ thư. Một nữ phụ xấu số trong cuốn truyện cầu huyết cô đọc trước khi chết.

Lần nữa tỉnh dậy, đối mặt với vị tiểu thư điều ngoa kiêu căng, ngu muội thô phỉ, cô có hơi bất ngờ nhưng bất ngờ nhất là vị tiểu thư này lại chọc đến năm người đàn ông... là năm vị đó.

Ôi trời ơi! Không được cô phải bỏ đi, càng xa càng tốt nhưng mà tại sao chứ, cô càng bỏ đi lại càng ngày càng tăng thêm nhiều vậy..?

Kì lạ nha, không phải họ hận cô lắm sao? Nhưng vì sao lúc cô thông dong xoay người thì họ như người mất hồn vậy?..

Cô là người vô lương tâm, bụng đầy gian trá, một khi xuyên qua bất đắc dĩ gặp phải tám người đàn ông hoàng kim yêu cô sâu đậm. Sau khi vượt qua các gian nan, cô có tìm được hạnh phúc cho mình không? Đến cuối cùng cô có được hưởng hạnh phúc của chính mình tạo ra..?!!! Mời các bạn đón đọc.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

“tỉnh dậy...! Tỉnh dậy...! Tiểu thư tỉnh lại đi.....”

Trong mơ, dường như Dạ Hàn Lâm Tuyết nghe thấy có người nào đó kêu to. Cô cảm thấy toàn thân đau đớn, cố gắng mở mí mắt nặng nề ra, nhưng cuối

cùng cũng phải chịu thua vì cơ thể này quá yếu.

“tiểu thư, người đã tỉnh!”

Đột nhiên, một cánh tay ấm áp vững chãi ôm lấy cô, chậm rãi để cô tựa vào lồng ngực vững chắc tràn đầy mùi hương nam tính của hắn.

“tiểu thư, không sao rồi...”

Một giọng nói trầm thấp quyến rũ chậm rãi truyền vào tai cô. Là ai, là giọng nói của ai mà dễ nghe vậy, nhẹ nhàng thổi vào lòng cô. Dạ Hàn Lâm Tuyết cố gắng giật giật, trong mơ màng cô thấy một nam tử cực kỳ cực kỳ đẹp. Nam tử đó ôm cô vào trong lòng, nhìn chăm chăm vào cô, trong đôi mắt sâu thẳm đó tuy cũng có sự quan tâm, nhưng thờ ơ lạnh nhạt nhiều hơn. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Nam nhân trước mặt này là ai? Dạ Hàn Lâm Tuyết nghi hoặc, há mồm định nói nhưng sau đó bất đắc dĩ một mồm mà thôi đi.

Hôm sau, ánh nắng sớm nhẹ nhàng chiếu vào mặt cô Dạ Hàn Lâm Tuyết xoa xoa trán, đôi mắt khô không khóc từ từ mở ra. Nơi này là nơi nào, nhìn chiếc giường lớn khắc hoa văn trắng đen hài hòa mà tinh xảo dị thường, Dạ Hàn Lâm Tuyết có thể khẳng định đây chắc chắn không phải Điện Diêm vương lạnh lùng âm u. Nhìn theo bố cục trang hoàng hiện tại của căn phòng này có thể nói là gia thế hiển hách.

Đau quá! Đau đau quá! Chông tay ngồi dậy, ôm đầu đau như muốn nứt ra. Dạ Hàn Lâm Tuyết mắng chửi ra tiếng, “cái tên chết tiệt nào đưa bà vào đây, biết ngay là không làm được gì tốt, cho ta thân thể yếu đuối như vậy làm cho bản cô nương khó chịu muốn chết!”

Cầm gậy bất bình mắng chửi rủa, cô dậy rửa mặt xuống giường. Bây giờ cô vội vàng xem xem trông mình như thế nào? Cô không muốn cả đời mang khuôn mặt như miếng sườn lợn rán, chạy loạn khắp nơi dọa người. Phải biết rằng từ trước đến nay Dạ Hàn Lâm Tuyết luôn mĩ mạo kinh người, nếu như hiện tại thân thể này xấu xí khó coi thì thật có lỗi với bản thân. Hết

lần đầu tiên viết bài truyện này nên vote cho mình vui nha

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Hai chân chân chậm rãi chạm đất, định dùng sức đứng lên, đột nhiên một tiếng hét kinh hãi phát ra từ ngoài cửa, hù cô vội vàng rút chân về.

“tiểu thư người tỉnh rồi, tôi lập tức báo cho Lăng vệ sĩ biết”

Tiếng kêu vang hừng phấn, một cô gái mặc đồ trắng đen đứng chất người hầu xoay người xông ra ngoài, mà ở sau cô, một nhóm thiếu nữ mặc bộ đồ người hầu màu hồng phấn hoặc bung đồ rửa mặt hoặc bung những món ăn tinh xảo ngon miệng, sắp thành hàng.

“tiểu thư, người tỉnh rồi, đúng là hù chết bọn nô tỳ”

Một thiếu nữ lớn tuổi đứng đầu bước dài tiến lên, nâng Dạ Hàn Lâm Tuyết sắp đổ đứng dậy, vừa nói vừa cẩn thận hầu hạ:

“tiểu thư, người cần gì?”

“cái gương... gương”

Bởi vì thân thể này luôn trong trạng thái mê man, lại không ăn uống bổ sung thể lực đã lâu nên chỉ cần hơi động một chút liền thở hồng hộc. Thấy vậy thiếu nữ lớn tuổi mỉm cười, vừa vịn Dạ Hàn Lâm Tuyết vừa nhận gương bạc từ tay thiếu nữ trẻ bên cạnh.

“tiểu thư người đúng là thích làm đẹp, Tiểu Hoa đang còn tự hỏi rằng chuyện đầu tiên người tỉnh dậy là làm gì, đúng là không ngoài dự đoán. Tiểu thư mấy ngày không ăn cơm, không phải muốn ăn cũng không phải muốn uống chỉ chú trọng vào dung mạo”

Cái người tên Tiểu Hoa này chậm rãi nói, hoàn toàn không để ý cái gọi là khát vọng cháy bỏng trong mắt Dạ Hàn Lâm Tuyết. Khổ nỗi thân thể này vô lực muốn cử động cũng không nhúc nhích nổi chỉ có thể biểu lộ cảm xúc bằng đôi mắt.

“cái gương.. cái gương...”

Thấy Tiểu Hoa cứ nói mãi không có ý định đưa gương tới lòng Dạ Hàn Lâm Tuyết thật sự gấp gáp! Cô dùng hết sức rống lên, nhưng lọt vào tai người khác lại như tiếng ruồi muỗi kêu. Cũng may Tiểu Hoa này cũng khá thông minh vừa thấy ánh mắt nóng bỏng của cô thì lập tức lấy lòng kêu người đưa gương tới vừa an ủi:

“tiểu thư, lần này người chỉ tông xe rơi xuống núi giả đập đầu xuống đất cũng may không đụng chạm đến gương mặt xinh đẹp của người”

“ hóa ra vị Dạ tiểu thư này bị rơi xuống núi già đập đầu xuống đất chết! Khó trách đầu mình đau như vậy! “

Dạ Hàn Lâm Tuyết vừa thậm nghĩ vừa đưa mắt nhìn vào chiếc gương bạc tinh xảo do Tiểu Hoa đưa tới. Nhìn trong gương cô thấy rất rõ gương mặt khuyên quốc khuyên thành của mình. Cô thấy người trong gương xinh đẹp lạ thường, lông mi cong cong, hai mắt thật to, sáng ngời long lanh như biết nói. Chiếc mũi xinh xắn, cao thẳng miệng anh đào nhỏ nhắn mềm mại ướt át. Oa cực phẩm, tuyệt đối là cực phẩm! Mặc dù hơi ốm yếu vì bệnh còn chưa trang điểm nếu thật sự trang điểm vào rồi thì không biết còn điên đảo chúng sinh đến mức nào nữa. Nhìn khuôn mặt xinh đẹp hiện tại của mình trong lòng Dạ Hàn Lâm Tuyết cực kỳ thoải mái. Đột nhiên cô nghĩ đến gì đó khuôn mặt hơi biến sắc, “khuôn mặt này... khuôn mặt này tại sao giống miêu tả trong cuốn truyện cô đọc trước khi chết sao“. Dạ Hàn Lâm Tuyết a Dạ Hàn Lâm Tuyết cô rõ ràng xinh đẹp vậy mà bị người ta lấy bụng tiểu nhân đo lòng dạ quân tử, tôi sẽ giúp cô hào hào sống tốt”

Cô vừa nghĩ vừa cười nhưng người kia nhìn vào chỉ cho rằng cô thoải mái với gương mặt không bị tổn thương.

“tiểu thư, Tiểu Hoa đỡ người rửa ráy một chút sau đó ăn chút gì nhé! Người ngủ mê năm ngày rồi nhất định là đói lắm!”

Dạ Hàn Lâm Tuyết nghe thấy vậy quả thật cảm thấy đói bụng, cô chậm rãi gạt đầu, mấy vị người hầu nào đó liền vội vã ba chân bốn cẳng hầu hạ.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: ..? mặt mũi sao xấu quá

Rửa mặt xong được Tiểu Hoa phục vụ, Dạ Hàn Lâm Tuyết uống một ít cháo loãng, sau đó ăn một ít điểm tâm nhỏ tinh xảo, cô chậm rãi quan sát những thiếu nữ đứng trong phòng.

“Tiểu Hoa các cô gái này là....”

Dạ Hàn Lâm Tuyết nghi hoặc lên tiếng. Nghe thấy vậy, Tiểu Hoa mỉm cười ngọt ngào nói :

“tiểu thư người quên rồi sao, các cô ấy đều là người hầu thân cận của người! Cô gái này tên Vũ Họa, cô này tên Mạt Ly, cô này tên Nguyệt Quý, còn cô ấy tên Tiểu Thúy..”

Tiểu Hoa nói một hơi thật nhiều tên của từng người. Dạ Hàn Lâm Tuyết nghĩ thầm, “ai ya toàn tên đẹp không hà. Con bà nó, không nhìn còn đỡ, nhìn rồi sợ hết hồn! Những người này đều mang những cái tên đẹp vậy mà tại sao... tại sao mặt mũi lại xấu như vậy! Theo lý thuyết vị tiểu thư này đẹp như thiên thần, người hầu cận của cô ta sao lại kém xa như vậy? Tuy không yêu cầu xinh đẹp nhưng ít ra phải dễ nhìn một chút chứ! Nhìn bộ dáng của 'Như Hoa' trước mặt này, có chỗ nào được coi là xinh đẹp? Trời ơi! Không biết làm sao vị nữ phụ này chịu được những người này chẳng lẽ mặt mũi cô ta có vấn đề khiến thẩm mỹ lệch lạc?”

Dạ Hàn Lâm Tuyết thậm nghĩ đôi mắt hết dò xét bên này rồi dò xét bên kia, sau đó ra hiệu cho Tiểu Hoa cúi đầu tới bên cạnh, nhỏ giọng nói bên tai cô ta:

“Tiểu Hoa, mặt mũi những người này ghê quá đi người đôi vãi người cho ta được không?”

“tại sao phải đổi?... tiểu thư... đây chính là những người mà năm đó người chọn rất kỹ mới được, người đã dùng các cô ấy rất nhiều năm, tại sao bây giờ người phải đổi”

Tiểu Hoa khó hiểu nói

“dùng rất nhiều năm còn do ta lựa chọn..?”

Về mặt Dạ Hàn Lâm Tuyết tràn đầy khiếp sợ giống như nghe nghe thấy một chuyện cười không thể tưởng tượng nổi. Miệng cô há to đến nỗi có thể nhét một trái trứng gà.

“Tiểu Hoa, người không thấy các cô ấy quá xấu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Cô bất đắc dĩ nói, bộ dạng như bậc thang lên hỏi ông trời. Thấy vậy, Tiểu Hoa vô cùng kinh ngạc đáp lại:

“tiểu thư, không phải người thích người hầu xấu một chút sao? Nói là đi bên cạnh người có thể phụ trợ thêm cho sự cao quý và mỹ lệ của người, cũng giống như cái gì nhỉ...? A! Đúng rồi là 'lá xanh bên cạnh hoa hồng!'. Năm đó người nói dù là nữ, người khác nhìn lâu cũng sinh ra cảm giác mệt mỏi chán ghét. Nhưng nếu những lúc này ở bên cạnh mình có một ít nữ nhân tướng mạo xấu xí, như vậy sẽ sinh ra cảm giác đối lập khác biệt sẽ tạo hiệu quả đánh sâu vào thị giác, khiến cho người luôn luôn ở vị trí bất bại càng xem càng đẹp, càng nhìn lâu càng mới mẻ. Vĩnh viễn là nữ thần xinh đẹp cao quý nhất trong suy nghĩ của mọi người...”

Tiểu Hoa chậm rãi nói, thần sắc kích động khó hiểu. Dạ Hàn Lâm Tuyết thấy cô ta nói vậy, mồ hôi chảy dài sau ót.

“thì ra là thế....”

Chậm rãi thở dài một hơi, cô nói thật, lúc này cô không khỏi thừa nhận địa vị của vị nữ phụ này có công lực thật cao thâm trên con đường nắm bắt nữ nam. Nhưng đồng thời cô ấy là một nữ nhân quần áo núi lụa xảo trá, bá đạo! Ngay cả phương pháp khoe sắc đẹp biến thái này cũng nghĩ ra được, tuy là trình độ nghiệp dư nhưng là người đầu tiên từ xưa đến nay... Cô không dám nói gì nữa chỉ dám gật đầu. Tiểu Hoa thấy vậy cho rằng cô tán thành, vui vẻ gật đầu đón tiếp.

“tiểu thư, người định xử lí người hại người trượt chân lần này như thế nào”

“A, có người hại ta sao? Chẳng lẽ không phải ta tự ngã đập đầu sao?”

Tiểu Hoa uốn éo thân mình ủy khuất tức giận nói:

“tiểu thư, người làm gì cũng cẩn thận, làm sao vô duyên vô cớ té từ trên núi giả xuống được? Đều không phải à Hoa Từ Lạt kia, lúc ấy người đang lên xem Khắc Hi thiếu gia tắm, nên bị người ta gọi giật mình trượt chân té xuống đất xém chết...”

Cái gì! Ta xem lên Tôn...Tôn gì đó.... tắm rửa á?... Có lộn không vậy? Dạ Hàn Lâm Tuyết giật mình hoảng sợ, lúc này cô cảm thấy nữ phụ này quá biến thái đi, cô lâm vào trạng thái hỗn loạn. Đường đường là một tiểu thư cao quý mà đi nhìn lên một nam nhân tắm rửa, lại còn bị người ta bắt gian tại trận. Một tiểu thư như thế thì vứt đi cho rồi! Đang lúc Dạ Hàn Lâm Tuyết đang cảm thấy xấu hổ vì hành vi của vị nữ phụ này, một lời nói tức giận vang lên:

“tiểu thư, người nên trừng phạt Hoa Từ Lạt như thế nào đây? Lần này là làm hại tiểu thư mê man suốt mấy ngày thiếu chút nữa không tỉnh lại được. Lần này tiểu thư phải ra tay độc ác hơn lần trước không như lần trước ra tay với Bạch Liên Hoa, treo nằng dùng gậy sắt đánh chết.”

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Dùng, gậy, sắt, đánh, chết..... nuốt nước miếng đánh 'lực' một cái, khóc thét trong lòng: 'con bà nó, có phải vị nữ phụ này quá dã man không, đã háo sắc còn coi mạng như cỏ rác....? Đúng chuẩn nữ phụ, vừa là nữ phụ háo sắc còn còn độc ác bá đạo, loại người này khó trách ngã chết. Nếu cô ta mà không chết, phỏng chừng trên đời này không còn đạo lý làm người nữa. Dạ Hàn Lâm Tuyết nghiêng mặt nhìn Tiểu Hoa này còn đang tha thiết mong mỏi, nhìn vẻ mặt nịnh hót của cô ta, nghĩ thầm nữ phụ này hẳn không phải chủ tử tốt. Nhất định làm mưa làm gió đã lâu, nhìn vẻ mặt cô ta đặc ý như vậy trước kia chắc là rất được vị tiểu nữ phụ, điều ngoa độc ác kia yêu thích lắm. Hừ, chỉ tiếc bây giờ cô ta(Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ) đã chết, lúc này cô ta(Tiểu Hoa) vô mong vào ngựa, chỉ sợ vô trúng vô ngựa rồi.

“thế tiểu thư, đề nghị của Tiểu Hoa có được không?”

Tiểu Hoa thần thái sáng lạng hỏi. Thấy vậy cô hí mắt miếng cường trả lời:

“trong lúc này bản tiểu thư chưa nghĩ ra, chờ lúc khác ta nghĩ kĩ rồi bàn tiếp”

“dạ, tiểu thư nghĩ kĩ đi ạ, người nhất định phải nghĩ phương pháp thú vị một chút, Tiểu Hoa chờ người sử lý à hồ ly tinh ấy”

Cô ta nịnh hót che miệng cười, vẻ mặt cười khoa trương. Dạ Hàn Lâm Tuyết nhìn vào Tiểu Hoa đoán chừng nàng ta cho rằng cô đang nghĩ những phương pháp biến thái nào đó đúng không? trước kia liền thở một hơi dài. Trong lòng buồn bã lớn: 'mẹ nó, đây là cái kiểu nữ phụ tiểu thư độc ác sao?’

Dạ Hàn Lâm Tuyết nhìn quanh căn ngủ phòng lớn của mình, cảm thấy không muốn thấy đám xấu nữ nhân này nữa vì vậy nhẹ giọng nói với Tiểu Hoa:

“Tiểu Hoa, bảo các nàng về hết đi, cả người nữa đi luôn cũng được.”

Xoa trán, cô yếu ớt nói, thân thể mệt mỏi ngã nhào lên chiếc giường lớn đằng sau. Thấy vậy Tiểu Hoa âm thầm cắn răng trong lòng nhưng thấy Dạ Hàn Lâm Tuyết nằm đó không dám nói, chỉ có thể cắn răng đuổi hết bước ra ngoài:

“đi, đi hết xuống đi, Dạ tiểu thư cần nghỉ ngơi”

“dạ”

Đám xấu nữ nhân đồng loạt hạ thấp người, trả lời xong liền xoay người ra ngoài. Hai,..... khẽ thở hơi, cô thầm nghĩ

' cuối cùng cũng được yên tĩnh'.

Nhắm mắt tĩnh tâm nhớ lại chuyện của nữ phụ này và cuốn truyện cầu huyết đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: ..

Nhắm mắt hồi tưởng lại khóa khứ, nước mắt cô chực rơi.

Cô là một cô nhi, sống ở dưới đáy dơ bẩn của xã hội. Từ nhỏ, vừa lọt lòng cô đã bị người ta ném trước cửa của cô nhi viện trong gió lạnh thấu xương của buổi ban đêm, được cô nhi viện phát hiện vào sáng hôm sau. Sau khi phát hiện người cô đã lạnh như tảng băng sắp chết, cô không nỡ may khóc một tiếng.

Cô nhi viện yêu thương cô cho cô cái gọi là gia đình. Đến năm 2 tuổi, cô được một người khá già đến nhận nuôi. Cô khá vui mừng, tạm biệt cô nhi viện cũ theo vợ chồng đó về. Tưởng được một cuộc sống hạnh phúc không lo âu, một gia đình hạnh phúc nhưng cô đã lầm, cha nuôi cô là một tên điên thích đánh người, vì mẹ nuôi cô quá yếu đuối nên chỉ trông mắt nhìn cô bị đánh gần như chết đi sống lại. Mỗi lần cha nuôi đánh cô xong chỉ có mẹ nuôi ôm cô khóc. Cô nhìn mẹ nuôi, quyết định bảo vệ bà khỏi tên cảm thú kia.

7 tuổi ba nuôi nợ cờ bạc, ông bị chủ nợ truy đuổi, ông ta đòi bán cô đi, mẹ cô không chịu, bà bị ông ta đánh đập gần như chết đi sống lại, khi mẹ cô đi khỏi nhà, ông ta đòi đánh cô, đuổi cô ra khỏi nhà. May mà bà về kịp, đỡ cô khỏi những lúc cô gần như chết đi. Lúc đó cô chỉ nghĩ đến chỉ cần bảo vệ mẹ nuôi cô khỏi ông ta. Dù cô có chết cũng không hối hận. Chủ nợ lần nữa tìm đến, ông ta tìm cách chạy thoát nhưng bị tóm gọn. Ông ta bị giết chết, mẹ nuôi cô hoảng sợ đến mức ngất xỉu, lúc tỉnh dậy bà quên hết mọi chuyện về ông ta.

Cô cười trừ, bà quên hết rồi cũng tốt, khỏi nhớ đến ông ta cho đau khổ. Bà ráng kiếm tiền nuôi cô ăn học được nửa năm, cô biết bà bị ung thư gan nhưng bà không dám nói, chỉ biết rằng làm nuôi cô ăn học. Cô nhìn bà mà chỉ biết ôm bà khóc.

Vì thông minh, 7 tuổi cô có trí nhớ siêu phàm liền nhảy cấp lên học cao trung, vừa học vừa tìm cách kiếm tiền. Một hôm trong lúc học trên lớp, cô nghe tin mẹ nuôi vào viện, lập tức xin nghỉ chạy vào thăm bà, bà lặng lẽ nằm trên giường bệnh, tay có ống kim nhỏ truyền nước và máu. Bà kêu cô lại gần nói xin lỗi về những chuyện do chồng bà gây nên cho cô sau đó bà bỏ lại cô mà ra đi.

Trong lễ tang của bà chỉ có vài người đến thăm trong đó có cả người cầm đầu băng đảng cha nuôi cô mượn tiền. Cô ngồi cạnh hòm xác của bà không khóc, không nháo, chỉ ngồi đó nhìn vào hòm xác bà. Tên đại ca băng đảng đòi nợ lúc đó đến tìm người đòi nợ thấy người chết rồi chỉ còn mình cô, thấy vậy liền đưa cô về nuôi dưỡng cô thành sát thủ. Cô lúc đó không còn người thân ở lại thì ích gì nên nghe theo người ta trở về nơi gọi là “ĐỊA NGỤC SÁT NHÂN”.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Xin lỗi các bạn đọc truyện” hậu cung nữ phụ của mình” hôm nay mình đã đăng 4 chương rồi tính đăng thêm mấy chương nữa nhưng mà giờ mình phải đi học rồi. Hiện nay điện thoại mình bị hư, mình phải mượn máy ma ma mình đăng, mình hứa với các bạn thích đọc truyện của mình nếu tối nay mình sửa được máy tính hay điện thoại mình sẽ đăng thêm cho mấy bạn khoảng 6- 7 chương nữa nếu không thì xin lỗi ngày mai mình đang bù cho mấy bạn.

Thân

Dạ Từ Hi

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Ngày hôm đó mưa to, cô đứng trên thảm đỏ của máu, cô đứng đó, trên đồng thi thể thối nát, máu lan cả lên áo quần cô, lên khuôn mặt lạnh lùng làm tăng thêm vẻ ma mị, quỷ dị của cô.

Cô lúc đó, trên tay còn cầm một cái dây xích nhỏ được làm một cách tinh vi. Máu từ sợi dây xích nhỏ từng giọt từng giọt rơi xuống nền đất, loang ra những cái xác không hồn nằm đó. Cô lạnh lùng mà cô độc, cô xinh đẹp mà quỷ mị ngày hôm đó của 15 năm sau.

□□□□□ Năm đó họ đào tạo cô làm một sát thủ, một sát thủ không trái tim. Họ nhốt một đám nhóc 6-7 tuổi vào cái địa ngục sâu thẳm đó. Không ăn không uống chỉ biết đánh giết chết những người trong đó. Những đứa trẻ không biết gì phải giết nhau để có thể sống. Cô cũng vậy, giết chết những đứa trẻ đó, ăn tươi nuốt sống da thịt chúng, những đứa trẻ bị giết chết.

1 tháng sau, những đứa trẻ bị cô giết chết và ăn thịt đều chết đi chỉ mình cô còn sống. Những người đó đều đến đưa cô đi, lúc này cô không còn cái gọi là tình người cũng như cảm xúc. Một cái xác không hồn...

Ngày ngày cô phải học đủ cách giết người, bàn tay nhuộm đầy máu.

Khuôn mặt không cảm xúc, vô tình lạnh lùng mà ma mị. Một con quỷ hút máu người mà không biết gì về cái gọi là tình thương, đến khi cô gặp anh.

Anh, một con người ấm áp đối với cô, nhưng đối với người khác anh một sát thủ chuyên nghiệp không tình người. Hai con người lạnh lùng cô độc tìm đến nhau để biết được cái gọi là tình yêu trong miệng đời người.

Hành nghề sát thủ, cô cũng muốn thử cảm giác khi yêu như thế nào mặc dù chỉ là giả. Anh đến với cô vì lợi ích, cô đến với anh vì cái gọi là 'thử tình yêu'.

Nhưng sai lầm khi muốn biết tình yêu là gì? Là lỗi lầm, cô mắc phải lỗi lầm khi biết mình yêu anh. Yêu sâu đậm, nhưng còn anh, anh đến với cô vì lợi ích cá nhân anh. Anh yêu người con gái khác, cô gái của ánh mặt trời rực rỡ. Cô và anh chia tay.

Cô yêu anh, anh yêu cô ấy. Trái tim lạnh lùng khát máu giờ đây biết đau là gì. Năm đó anh 25 còn cô 21 tuổi, cái tuổi của thanh xuân đẹp nhất ấy, cô trao cho anh lần đầu tiên của mình mặc dù là bị lừa là người khác.

Ngày đó, anh và cô ta chia tay, anh đau lòng đi bar uống rượu. Cô đến đưa anh về và Anh tưởng lầm cô là người con gái anh thương, cô biết thế nhưng vẫn hi vọng có một ngày anh sẽ cho cô trái tim của mình. Sau ngày hôm đó, cô tỉnh lại sau trận hoan ái đêm qua, hạ thân đau nhức, ráng mặc quần áo bỏ đi.

Từ đó cô và anh hai người hai thế giới khác nhau, mỗi người một con đường. Sau 2 tháng, cô biết mình mang thai con anh nhưng lại sợ,... sợ anh hắt hủi. Cô một mình tự nuôi nó. 5 tháng sau, cô bắt gặp anh và cô gái đó khi đang đi trên đường, cô một bụng bầu 5 tháng, anh một tay dắt cô ta một tay xách đồ ăn nhìn nhau cười hạnh phúc. Anh nhìn cô nhưng nhanh chóng bước qua.

Buổi tối của ngày đó là ngày mà không bao giờ cô quên được, anh đến nhà cô kêu cô đi phá cái thai đó cô không chịu. Anh lạnh lùng nhìn cô, kêu bác sĩ riêng đến tận nhà, phá đi chính đứa con mới thành hình của cô và anh. Ánh mắt lạnh lùng ấy xoáy sâu vào vào tim cô.

(hơi kinh dị một chút...)

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: ..

Con mất, anh lạnh lùng ra đi nhưng trái tim cô vẫn không thể nào quên anh được. Cô vừa yêu vừa hận anh. Lúc đó anh biến mất khỏi cuộc đời cô, không một vết tích.

Thời gian qua nhanh, thậm chí 3 năm kể từ khi cô mất đi con mình và anh, mất liên lạc với anh. Cô quay lại làm sát thủ, người điều hành một công ty Thiên Dụ, và người quản lý bang phái ngầm về đào tạo sát thủ.

28 tuổi, cho dù bất kể thế nào cô cũng không ngừng tìm kiếm thông tin về anh, nhưng vô dụng. Anh như biến mất khỏi thế giới này, biến mất khỏi đời cô.

Ngày hôm đó, cô nổi hứng muốn đi dạo phố, vận một bộ đồ bình thường nhưng không làm cô mất vẻ quý phái. Cô đi dạo trên phố, khuôn mặt xinh đẹp không trang điểm được nhiều người nhìn mà đỏ mặt muốn làm quen. Lúc đứng chờ đèn đỏ qua đường, cô gặp anh. Anh đang chạy qua khi đèn vẫn còn xanh. Xe lao vùn vụt trên đường, một chiếc xe hơi lao đến với tốc độ cao, cùng hướng anh chạy qua. Cô không do dự, chạy thẳng đến chỗ anh, đẩy anh lùi về sau, còn cô thay anh đỡ chiếc xe. Thân thể cô bị chiếc xe đâm vào, bay lên không trung, văng ra xa 3 mét. Tại cô ù đi, máu thấm vào áo cô loang cả ra đường. Cô nằm đó, mỉm cười cho số phận của mình, cô nghĩ:

' chết cũng tốt, chết rồi có thể buông xuống gánh nặng, buông tay anh...'

Nhắm mắt, cô chờ thần chết đến đưa mình đi, lúc đó có một bàn tay ôm cô vào lòng, ' thật ấm áp '. Cô nghĩ, có lẽ anh đang ôm cô, mỉm cười nói nhỏ

“ lần này em buông tay, chúc anh hạnh phúc...”

Nói xong cô chìm vào bóng tối, lang thang trong màu trắng dài vô hạn. Lúc tỉnh dậy cô được.... trọng sinh.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Ha...ha...xin lỗi những độc giả đang đọc truyện của mình, mình muốn nói lời xin lỗi đã ko đăng truyện trong thời gian qua. Vì điện thoại, máy tính của mình nó phải vào trại bảo dưỡng trong tuần qua nên mình ko đăng được chương mới nhưng giờ đây “mình đã trở lại và ăn hại như xưa. “

Xã đây mình thông báo:

Lịch đăng của mình là thứ 2, 4, 6, 7,CN

□□□□□□

Giờ đây mời đọc truyện vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

KHÔNG...

Mở mắt nhìn trần nhà trắng sang trọng, nước mắt không biết từ lúc nào đã ướt đầm gối, còn vương đọng vài giọt nơi khóe mắt, cô chống tay đỡ cơ thể mệt mỏi ngồi dậy. Úp mặt vào hai chân, cô ráng không để mình phát ra tiếng nức nở. Cô mơ đến lúc trước khi mình chết, cô nhớ anh, nhớ... nhớ rất nhiều...

Một lúc sau, cô cảm thấy tâm trạng mình khá hơn, cô ngồi đó nghĩ đến cốt truyện của cuốn truyện cầu huyệt đó.

Cô nữ phụ này trùng tên với cô Dạ Hàn Lâm Tuyết, nữ phụ này năm nay 16 tuổi. Là tổng giám đốc của Dạ thị, cũng là người thừa kế duy nhất của tập đoàn xuyên quốc gia Dạ thị, gọi tắt là (W-T).

Cha là Dạ Hàn Lâm, mẹ là Vương Như Tuyết. Dạ Hàn Lâm cả đời bôn ba khắp thế giới, lập nên tập đoàn W-T năm 29 tuổi. Có có nghĩa là Tuyết(mẹ của Lâm Tuyết) cả thế giới của ông. Chiến công thương trường của ông lập được không ít cho công ty. Chỉ tiếc ông trời không muốn cho ông sống, trong một lần đi công tác, ông bị người ta làm hại, mấy bay ông bị trục trặc rơi xuống thái bình dương bao la.

Khi ông qua đời, người người trong ngoài gia tộc, đối tác làm ăn.... không ai không thương tiếc cho nhân tài này. Anh trai của ông là Dạ Hàn Lăng vì quá đau lòng cho em mình, lập lời thề trên trời xuống đất nhất định làm cho Dạ thị phát triển, con cái ông đời này sẽ nhận chức tổng giám đốc hưởng thụ thừa kế. Dạ Hàn Lâm dưới gối mình chỉ có một đứa con gái duy nhất, theo lý mà nói nữ nhân không thể nhận được quyền thừa kế. Nhưng Dạ Hàn Lăng vì không đành lòng để huyết mạch của em trai biến mất, đặc biệt cho con gái ông lên làm người thừa kế tiếp theo, hưởng thụ tất cả vinh quang ông để lại suốt đời.

Mẹ Dạ Hàn Lâm Tuyết là Vương Như Tuyết, là người vợ Dạ Hàn Lâm yêu nhất. Dạ Hàn Lâm và Vương Như Tuyết phu thê tình thâm, cả đời ông không yêu ai khác ngoài bà. Năm cô mười tuổi, khi biết Dạ Hàn Lâm chết, mẹ cô một thước vải lụa trắng thắt cổ, một bước kết thúc tánh mạng như hoa của mình.

Trong xã hội này không ít người hi vọng mình có một đàn ông toàn tâm toàn ý yêu mình cho dù là nghèo hay giàu đi nữa, không ngờ cô gái này lại là kết tinh tình yêu của cha và mẹ cô ấy ... nhưng tại sao tính tình của cô ta lại thay đổi nhanh như vậy. Dạ Hàn Lâm Tuyết lúc này nghĩ chắc hẳn cô nên thay đổi tính cách của cô ta trước khi quá muộn. Trong lòng cô thầm nghĩ: từ nay cô là đại tiểu thư Dạ thị Dạ Hàn Lâm Tuyết không còn là sát thủ máu lạnh Dạ Hàn Lâm Tuyết nữa.

Cô là cô ấy và cô ấy là cô...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: ..

trong lúc Dạ Hàn Lâm Tuyết đang nghĩ, quyết tâm tận hưởng cuộc sống sâu gao sau này của Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ thì một nam nhân được một cô gái lúc này hét lên dẫn đường, vội vàng nhấc chân vào cửa.

- tiểu thư, người đã tỉnh..?

nam nhân mở miệng. Dạ Hàn Lâm Tuyết ngẩng mặt lên nhìn, đập vào mắt cô là một nam nhân mắt mắt đỏ, tướng mạo cực đẹp tỉnh lặng đứng đó. dáng người thon dài cao ngất, cao lớn mà xinh đẹp. gương mặt tràn đầy anh khí, dù hắn không cười nhưng vẫn khiến người ta điên cuồng say mê.' wow, trai đẹp siêu cấp nha, còn đẹp hơn ngôi sao trên tv gấp trăm lần nữa đó!

Dạ Hàn Lâm Tuyết nhìn nam nhân trước mặt chăm chăm, không nháy lấy một cái. Cô ít khi háo sắc nhưng nhìn nam nhân trước mặt này sao trong lòng lại cảm thấy khác thường. mày kiếm oai phong, đôi mắt huyết đồng tà mị mà sáng như sao, mũi cao thẳng, môi hồng hơi mỏng. Khoan đã, tại sao cô cảm thấy nam nhân trước mặt này quen thuộc vậy? Khoan! hắn không phải mỹ nam mà ngày đầu tiên mình xuyên không vào đây đã dịu dàng ôm mình nói “ không sao đâu” đây mà. Hoá ra là hắn! Dạ Hàn Lâm Tuyết thầm nghĩ, cảm thấy nhẹ nhõm.

con người có đôi khi rất kì quái, lúc bản thân yếu ớt nhất, bản thân thường sinh ra cảm giác ỷ lại sâu sắc với người đối xử tốt với mình. nam nhân này là nam nhân đầu tiên cô gặp lúc xuyên vào cuốn truyện này. lúc ấy hắn dùng hai tay ôm cô vào lòng, Dạ Hàn Lâm Tuyết trong lòng dâng lên cảm giác khác thường. không biết cảm giác khác thường này là gì? Dạ Hàn Lâm Tuyết đánh giá nam nhân trước mặt, thấy vậy ánh mắt hắn hiện lên cảm giác chán ghét mơ hồ. mà về mặt thờ ơ chán ghét lướt qua trong khoảng khắc kia làm Dạ Hàn Lâm Tuyết nhớ tới sự thờ ơ lạnh nhạt trước khi mình sắp ngất đi. ha...ha... thì ra đúng là có chuyện như vậy! trong lòng lập tức rõ ràng, Dạ Hàn Lâm Tuyết có hơi tổn thương, nhưng cô không trách ai, chỉ trách thân thể của nữ phụ này thật sự thật đáng để người ta cảm hận.

Dạ Hàn Lâm Tuyết buồn bực nhìn hắn, thấy vậy nam nhân bình tĩnh tiến lên phía trước ân cần hỏi thăm:

- tiểu thư, thân thể người khoẻ chưa?

- những chỗ khác đều khoẻ, chỉ có đầu đau kinh khủng... có một số việc không... à không ta cảm thấy tâm trạng bị đè nén vô cùng khó chịu.

Dạ Hàn Lâm Tuyết ngập ngừng trả lời' có một số việc không nhớ ra...' cô không dám nói câu đó, cô cảm thấy không nên cho nam nhân này biết cô không phải cô tiểu thư cũ kia. chút thủ đoạn này lừa được người khác còn được nhưng nam nhân tuần nĩ trước mặt này, rõ ràng liếc qua cũng cảm thấy làn người khôn khéo, ngộ nhờ bị hắn phát hiện, tưởng mình là kẻ giả mạo thì nguy.

- tâm trạng bị đè nén...

nam nhân kia tựa hồ nghi ngờ, thấy vậy Dạ Hàn Lâm Tuyết tranh thủ thời gian biện bạch:

- chắc .. chắc là do ta bị đập đầu, hơn nữa ta ngủ đã nhiều ngày nên không khí chưa kịp lên não..

- đúng vậy, chuyện này chắc cũng do khả năng đó, phỏng chừng nghĩ ngơi 2, 3 ngày là được...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

tặng cho"takatieubachtho"

nam nhân kia thấy vậy mỉm cười giả tạo, nhưng sao cô thấy nó khang khác:

- tiểu thư, người đã không còn gì đáng ngại, người tính sao với Hoa Tử Lạt, cô ta làm người bị té đập đầu xuống đất...

lại nữa hả, sao các người mở miệng là hỏi chuyện đó vậy, hết chuyện nói rồi hả. đúng là cái nữ phụ độc ác, hung tàn mà, hờ tý là đánh, giết người... rõ ràng cô ta là người sai trước mà. nhìn lên người ta tắm rửa, bị người khác phát hiện, Hao Mạt Ly kia thấy vậy không giết cô ta mà chỉ kêu cô ta một cái, bị dọa đến nhảy dựng đập đầu xuống đất la chuyện bình thường. nhưng mà đập đầu lần này khiến cô ta chết không đứng lúc thôi, làm gì mà hỏi làm thế. Dạ Hàn Lâm Tuyết trầm nghĩ, thật ra cô đâu biết rằng thật tâm mà nói thì tất cả mọi người trong căn biệt thự này không ai muốn Hoa Tử Lạt bị trừng phạt. chỉ là họ biết tính tình vị tiểu thư này không tốt, tính lại là muốn trừng phạt những người hại mình, vậy nên mọi người thuận theo ý nàng, giả bộ như không biết gì hết. thấy Dạ Hàn Lâm Tuyết không nói gì, nam nhân đứng trước mặt nàng hỏi lại lần nữa:

- tiểu thư, người tính phạt Hoa Tử Lạt kia như thế nào?

cô nhìn hần, nhẹ nhàng lạnh nhạt trả lời:

- lần này cô ta hại chết ta, ta muốn nghĩ biện pháp thật "ngoan độc" tra tấn cô ta, tạm thời không động đến cô ta.

nam nhân kia khi nghe nói đến từ ngoan độc thì trên mặt lộ rõ vẻ chán ghét nhưng sau đó nhanh chóng biến mất như lần trước. ánh mắt cùng vẻ mặt chán ghét kia không qua khỏi mặt cô, trong lòng cảm thấy buồn bực, thở dài một hơi, trầm nghĩ: ' Dạ Hàn Lâm Tuyết ơi Dạ Hàn Lâm Tuyết, cô đúng là một nữ phụ độc ác nhất mà ta công nhận từ trước đến nay.

- không còn gì nữa, tôi xin lui ra, tiểu thư người mau chóng khỏe.

về mặt bình tĩnh lạnh lùng, xoay người bước ra cửa, biến mất sau cánh cửa, không thèm liếc Dạ Hàn Lâm Tuyết một cái. cô nhìn theo bóng hần biến sau cánh cửa, cô nheo mắt trầm nghĩ đến cuốn đó, trong truyện, người thân cận nhất của Dạ Hàn Lâm Tuyết trong truyện chỉ có

- là hần cận vệ của Dạ Hàn Lâm Tuyết ' LĂNG TRIỆT

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Ngẫm nghĩ nhớ lại cốt truyện cầu huyết đó, ' xem nào, Lăng Triệt là vệ sĩ 24/ 24 của Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ, từ nhỏ đã kí khế ước với Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ, còn gì nữa nhỉ?... ừm...a rất ghét Dạ Hàn Lâm Tuyết nè, rất yêu Mộ Lam Sắc, cũng bởi vì vậy mà mới hợp sức với các nam chủ hại chết cô... không được, cô phải tránh xa các nam chủ ra.

Để coi... Dạ Hàn Lâm Tuyết trêu chọc nhằm hần nè, ... hần.. cái gì năm... năm người. Dạ Hàn Lâm Tuyết ơi Dạ Hàn Lâm Tuyết, cô háo sắc , trêu chọc nhiều người như vậy chết là đáng à. Nhưng không sao, tôi lấy thân thể cô sai rồi thì sau này tôi sẽ bảo quản thật tốt thân thể này vào cái ghế tổng giám đốc nữa, cô yên nghĩ đi.

Cô trầm nghĩ trong lòng, cảm thấy thân thể này bỗng dung nhẽ téch, thật thanh thản. Có lẽ là do oán hận cùng chấp niệm còn sót lại trong thân thể này cũng có thể là do cô tự làm mình cảm thấy thanh thản khi chiếm lấy thân xác người ta...

Mãi suy nghĩ, cô thiếp đi lúc nào không hay.

Sáng hôm sau, một cô gái thân hình nóng bỏng, khuôn mặt thiên tiên xinh đẹp, quỵn rũ đang say giấc nồng. “Ừm...” khẽ rên một tiếng nhỏ, cô gái mở mắt nhìn trần nhà sang trọng” thì ra đây không phải mơ...”

Cô cứ tương được trở về, trở về nơi đó, nơi có hần. Bao lâu rồi mà còn đau vậy, thật đau. Nước mắt chảy dài qua đi những giấc mộng hành đêm hành hạ, cô úp mặt vào hai , nước mắt cô lại chảy, hần không yêu cô, tại sao cô cố chấp yêu hần như vậy. Tại sao chứ, cô muốn quên hần đi...

Khóc chán khi nghĩ đến hần, bụng cô biểu tình, xoa xoa cái bụng phẳng của mình, cô leo xuống giường, chân trần chạm đất, cảm giác lạnh lạnh này khiến cô thích thú. Cô đi vào nhà vệ sinh, đánh răng rửa mặt một chút cô đi ra ngoài.

Dưới lầu, Lăng Triệt đứng bên cạnh bàn ăn trên bàn, trước mặt là một đĩa bít tết thẳng 6 phần chín. Thấy cô xuống lầu, hần lập tức cung kính đứng lên, từ tốn kéo ghế cho cô ngồi. Cô nhìn món ăn trước mặt mà hài lòng, trước khi chết, cô cũng rất thích ăn bít chín 6 phần này, mỉm cười cô cầm dao nĩa lên cắt từng miếng nhỏ bỏ vào miệng. Lăng Triệt thấy cô cầm dao nĩa cắt thịt bỏ thì nhanh chóng lấy chai rượu đỏ năm 1965 rót vào ly thủy tinh mỏng để dài. Cô cầm thành ly, nâng ly rượu lên miệng những giọt rượu đỏ óng được từ từ chảy qua đôi môi đỏ hồng quỵn rũ từ từ chảy vào cổ họng trôi xuống bụng cô.

Ăn xong miếng bít tết, cô đứng dậy đi lên lầu. Lên lầu, cô mở tủ kiểm một bộ quần áo mặc vào để đi chơi. ' mẹ nó cái này là gì, cho người mặc à... hai ... đúng là cô nên đi mua sắm ít quần áo đã. Lục tung cái tủ, cô tìm được một bộ quần áo tạm được.

Cô bước ra ngoài với mái tóc dài xõa ngang lưng, áo ba lỗ sọc đen trắng cùng quần đùi đen.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Dạ Hàn Lâm Tuyết xuống nhà với bao nhiêu ánh mắt nhìn cô. Gì vậy, mặt cô dính gì sao? Cô sờ sờ khuôn mặt mình, đâu có dính gì...?

- các người nhìn ta cái gì?

Cô lạnh giọng, mặt đen lại quát bốn người đó. Bọn họ nghe thấy tiếng quát của cô mới hoàn hồn lại. Không biết hôm nay tiểu thư sao lại ăn mặc thanh nhã như vậy, khuôn mặt xinh đẹp khuynh quốc khuynh thành như vậy mà phải vùi lấp trong lớp trang điểm dày cộp như vậy... hai tiếc cho khuôn mặt như hoa đó.

Tiểu Hoa thấy vậy, vui vẻ lấy lòng cô:

- tiểu thư, hôm nay người không trang điểm sao? Nếu người muốn tôi giúp người trang điểm.

- trang điểm...

Không phải chứ, nữ phụ này không phải quá thú sao... đẹp vậy còn muốn trang điểm thành cái gì nữa. Cô lạnh lùng trả lời

- không cần, ta muốn ra ngoài, các người trước lúc ta về nhanh chóng thay đổi phông ta thành màu đen và tím. Thanh lý hết tủ quần áo cho ta. NHANH...

Tất cả người làm hoảng hồn khi cô hát lên, vị tiểu thư này không phải té đập đầu xong rồi thay đổi đó chứ, khí chất quá cường đại đi. Chắc cô ta thông suốt được một chút rồi.

Họ tán loạn nhanh chóng làm những gì cô giao,. Lăng Triệt thấy cô đi ra ngoài nhanh chóng đi theo cô nhưng bị gọi lại

- người ở lại đi ta muốn đi một mình.

Hắn nghe thấy vậy, không nói gì, chỉ đứng đó nhìn theo hướng cô đi. Hắn cảm thấy kì lạ, tại sao cô ta tỉnh dậy xong rồi thay đổi thành người khác vậy. Lúc nào cô ta ra khỏi nhà đều kêu hắn đi cùng vậy sao hôm nay lại muốn hắn ở nhà. Ánh mắt cô cũng vậy, lúc trước cô hay nhìn hắn bằng ánh mắt háo sắc tại sao bây giờ đến một cái liếc mắt cho hắn cũng không có. Nghĩ đến đây lòng hắn dâng lên cảm giác khó chịu không nói nên lời. Chắc hắn nên đi kiểm Sát nhi nói chuyện thôi. Nghĩ là làm hắn xoay người đi hướng ngược lại.

Dạ Hàn Lâm Tuyết đứng trước cửa trung tâm thương mại vừa bước vào đã thu hút không biết bao nhiêu ánh nhìn của mọi người. Cô không quan tâm, đi thẳng lên khu quần áo. Đang lúc cô vừa đi vừa nghĩ làm cách nào để thoát khỏi ma trảo của 5 tên nam chủ thì đâm rầm vào một người.

-Á...

cô hét lên... xoa xoa cái đầu bị đau cô ngược lên nhìn người con trai trước mặt mình. Hắn cao hơn cô một cái đầu, khuôn mặt đẹp trai siêu chuẩn, thân hình cân đối, mái tóc màu nâu tro, con ngươi ánh vàng rực rỡ ấm áp, sống mũi cao, môi hồng hơi đỏ...

- là cô....

Hắn chỉ thẳng mặt cô hét lên, con ngươi tròn lên hung dữ, ánh mắt chán ghét nhìn cô:

- Dạ Hàn Lâm Tuyết cô còn dám tgeo tôi, tôi nói rồi, tôi không thích cô ..con đàn bà lăng lợ, lần trước cô lấy chìa khóa dự phòng vào nhà tôi còn nhìn tôi tằm cô đây là không biết xấu hổ hả.

Cô nghe hắn chửi mà mặt đen như đất nồi rồi, hắn dám chửi cô lăng lợ, dám chửi cô không biết xấu hổ... vậy hắn là gì... mà khoan hắn nói...có nhìn hắn tằm, vậy hắn chẳng phải là nam chủ thứ hai Tồn Khắc Hi sao...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Xin cho ta ý kiến...

1. Ta đã có 8 nam chủ rồi, mấy bạn muốn ta cho hấn(người ở chung lỗi lầm và chương anh và cô hai thể giới) xuyên không luôn hay nhập hồn xuyên.
2. Có nên viết ngoại truyện về tung62 nam chủ không?
3. Có nên ngược nam chủ trên không?(coi lại câu 1)
4. Lần đầu của Lâm Tuyết là do ai làm?

“” vậy thôi, khi nào cần thì hỏi tiếp””

□□.□□.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Hấn nói cô không biết xấu hổ, vậy cô sẽ cho hấn biết từ không biết xấu hổ là gì. Cô nói thiệt nha, trước giờ cô chưa bao giờ bị chửi như thế hết, cô đường đường là sát thủ thể giới ai ai cũng sợ vậy mà bị thằng ranh chết tiệt này chửi cho một vố. Nếu ở thể giới cũ thì hấn chết chắc rồi, hứ... nếu hấn không phải nam chủ thì cô sẽ bắn hấn về hảo hảo dạy dỗ một phen, chỉ tiếc là... A... cô mỉm cười quý dị. Cô sẽ cho hấn biết thế nào là không biết xấu hổ vậy.

Cô cười sáng lạng, bước chân đi lại gần hấn, khi khuôn mặt hai người gần nhau, chớp mũi cô đụng vào mũi hấn, cô đứng im nói:

- Tôn Khắc Hi, anh nói tôi không biết xấu hổ vậy anh có biết không, anh nói tôi dám dăng lẳng lơ vậy người anh yêu ... cô ta có lẳng lơ dám dăng không, lên giường với nhiều người như vậy mà anh coi cô ta còn trong sạch hà, hừ... anh và cô ta tốt nhất đừng để tôi bắt gặp nếu không.... anh tự mình biết... giữ...

Hấn nghe thấy cô nói vậy nhú mày, cô khi nào mà ăn nói sắc bén vậy, lúc trước cô bám theo hấn lên trời xuống đất vậy mà giờ dám đứng trước mặt chửi hấn cô đang tính chơi lạc mềm buộc lạc chặt à. Còn nữa dám chửi Sắc nhi xinh đẹp trong sáng của hấn là lẳng lơ dám dăng, để tôi xem cô tính chơi với tôi đến khi nào nữa.

- Dạ Hấn Lâm Tuyết, cô là ai mà dám chửi Sắc nhi của tôi, cô tính chơi lạc mềm buộc lạc chặt à. Cút ...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

" xin lỗi những độc giả nha, vừa nãy mình đi học mới về, rảnh viết 1 chương nhưng lại vô vị quá ngắn. mình phải về nhà nên không viết được, giờ mình đền bù nha.... nói trước chương này Dạ Hấn Lâm Tuyết hơi "lầy" một tý.... hi...hi.."

- cút... ây da.... khắc hi, anh xem, nhìn cũng nhìn rồi, xem cũng xem rồi, anh 'nỡ' lòng nào mà đuổi em đi.... hức ... hức...

- cô.. cảm miệng..!

hấn quát to, những người xung quanh thấy vậy ngó qua xem vây quanh thành vòng lớn hóng chuyện. Dạ Hấn Lâm Tuyết thấy vậy khẽ mỉm cười ma mị. đúng như ý cô muốn, Tôn Khắc Hi lần này anh chết chắc.

hấn nhìn xung quanh, fan nữ, người muốn xem kịch,.... họ vây quanh 2 người. ánh mắt nữ nhìn hấn như muốn nuốt vào bụng, ánh mắt nam thì nhìn cô nhỏ nước miếng. hấn đen mặt nhìn cô chán nản. cô ta lại giờ trò gì nữa... mặc dù khuôn mặt lạnh lùng xinh đẹp nhưng trong lòng hấn lại cảm thấy nghi hoặc. kì lạ nha, nếu là trước kia, chỉ sợ cô ta đã tức giận nhảy lên trời, làm gì còn tâm trạng ở đây khua môi múa mép. thân hình hấn thẳng tắp nhìn cô, lạnh lùng hỏi:

- cô rốt cuộc có chuyện gì, nếu không có gì tôi đi trước.

hấn nói xong lại cảm thấy lạnh gáy bởi những ánh mắt của fan nữ cuồng. hấn là Tôn Khắc Hi, là một ca sĩ kiêm nhạc sĩ. hấn được nhận giải hiếm thi âm nhạc toàn thế giới, đoạt giải nhiều giải thưởng về âm nhạc.

- khắc hi, người ta nhớ người à...

cô nháy nháy mắt, khuôn mặt tỏ ra tình kiết hoàn lương. khẽ cười thầm trong lòng nhưng ngoài mặt lại giả vờ không biết.

- Khắc Hi à, lần trước em coi anh tắm rửa, không cẩn thận bị Hoa Mạt Ly bắt gặp, lần này chúng ta tiếp tục được không?

- cô....

nghe tới chuyện đó, mặt Tôn Khắc Hi toát lên vẻ xấu hổ và giận giữ. hấn hung hăng giận giữ liếc Dạ Hàn Lâm Tuyết một cái, quay gót chen khỏi đám fan cuồng rồi lên xe phóng đi mất. cô thấy hấn đi xa, xoay người ở đằng sau hét to gọi hấn:

- đợi một chút...

hấn không dừng xe, chỉ có cô nhìn theo bóng hấn biến mất trong làn đường, khoe miệng cô cong lên một đường duyên dáng: ' Tôn Khắc Hi sao..? Khắc Hi... thú vị lắm, nụ cười thần bí như đang tính toán chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Tóc ...

Tóc...

Từng giọt máu nhỏ xuống nền tuyết lạnh băng, một người đàn ông nằm dưới nền tuyết, người có vô số vết thương lớn nhỏ, nhưng điều hấn nằm đây là vết thương lớn ở bụng. Đôi mắt xinh đẹp bắt đầu từ từ khép lại.

Đau...

Đau.....

Mất tất cả, chỉ vì quá nghe theo lời bà ta, vậy cuộc sống hấn còn gì...

Tình yêu....

Tình bạn....

Hay sự ... phản bội..

Hấn sát thủ chuyên nghiệp, một con người lạnh lùng cô độc lạnh nhạt mọi người thường gọi hấn là death(thần chết). Một người ai ai cũng sợ. Mọi người ta hấn bằng nhiều từ ngữ: tu la, lạnh lùng, nhẫn tâm... nhưng đâu ai biết rằng hấn là một con người cô độc, đâu ai biết hấn cần một chút tình thương thật lòng từ một người chứ không phải giả tạo lấy lòng.

Hấn nắm trong tay thế lực hắc bạch đạo hùng mạnh nhưng đâu ai ngờ hấn lại chết như thế này. Chết do chính người hấn tin tưởng nhất, chính người hấn yêu nhất.

Từ nhỏ, hấn đã bị ba mẹ ruồng bỏ, vứt hấn ở cô nhi viện. Hấn hận cha mẹ hấn, tại sao sinh hấn ra mà không có sự đồng ý của hấn, tại sao sinh hấn ra lại không cho hấn tình thương mà vứt hấn ở đây chứ... hấn hận bọn.

Định mệnh là gì?

Số phận như thế nào đối với người như hấn?

Hấn gặp cô vào ngày định mệnh đó, chỉ là rung động thoáng qua nhưng hấn vẫn in sâu trong lòng đến chết hấn cũng không quên được. Định mệnh mang hấn đến bên cô, nhưng còn hấn thì sao? Hấn chỉ coi đó là lợi ích hai bên, lợi ích giữa cô và hấn.

Cô yêu hấn, hấn không quan tâm. Hấn ghét cô, hấn biết. Hấn chỉ quan tâm đến người con gái đó nhưng không biết từ khi nào cô lại đi vào tim hấn.

Ngày đó, người con gái hấn yêu đòi gia tay hấn, hấn đến bar nốc rượu nhưng lại phát sinh quan hệ với cô. Sáng hôm sau hấn tỉnh dậy, căn phòng trống trơn, chỉ còn hấn cô độc ngồi đó. Hấn cứ nghĩ là người hấn yêu trao đêm đầu tiên cho hấn nhưng cô gái ấy đâu, chắc là xấu hổ nên trốn rồi. Hấn đứng dậy mặc đồ bỏ đi. Hấn và cô ta quay lại với nhau, cô biến mất hấn không quan tâm nhưng không hiểu tại sao hấn lại lo lắng cho cô. Hấn huy động ngầm kêu tất

cả người của mình chia nhau tìm kiếm cô nhưng vô vọng.

5 tháng sau, hấn chán nản từ bỏ người không tìm cô nữa, cô lại xuất hiện với cái bụng bầu, vui vẻ vừa đi vừa xoa bụng. Không hiểu sao trong lòng hấn cảm thấy khó chịu và thấy ngứa mắt. Lúc đó hấn đi lên hỏi cô đứa con đó là của ai... nhưng người hấn yêu bên cạnh nên hấn nhanh chóng bước qua cô.

Tối hôm đó, hấn lại uống rượu, lúc về hấn thấy cô đang đi trên đường hấn phóng xe đi theo cô. Thấy cô vào nhà hấn nhanh chóng xuống xe chặn cửa. Cô thấy hấn thì hoảng sợ, cô sợ hấn, trước giờ cô yêu hấn, lúc nào cũng làm mọi thứ vì hấn vậy mà bây giờ cô sợ hấn. Vì ai... vì ai... mà cô sợ hấn là vì hấn sao, người đàn ông của cô. Nghĩ đến đây, hấn lại nghĩ đến khi cô nằm dưới thân người đàn ông khác ren rỉ máu nóng hấn sôi lên. Hấn phải bỏ đứa bé đó đi, giết chết nó.

Cô gào khóc van xin, hấn chưa từng thấy cô như vậy, cô cầu xin hấn vì đứa con súc sinh này đứa con của người đàn ông khác. Tim hấn lúc này nhói lên từng đợt, không phải cô yêu hấn sao vậy tại sao lại có con của người đàn ông khác. Hấn yêu cô sao, tại sao thấy cô như vậy hấn đau lòng... không phải người hấn yêu là Hoa Dao Khinh không phải cô, với cô chỉ là tính chiếm hữu thôi. Xong xuôi, hấn lạnh lùng quay người bỏ đi, hấn cần phải điều tra chuyện này.

Nhìn kết quả điều tra, tay hấn run run, thì ra đó là con của hấn, chính tay hấn tạo nên thì ra ngày đó là cô. Thì ra cô.. trốn hấn vì đứa con, tại sao cô không nói cho hấn biết. Tâm trạng của hấn lúc này vừa vui, vừa đau khổ. Thì ra chính tay hấn giết chết con mình, ha... ha...

Hấn cười, một nụ cười nước mắt chảy dài hấn vẫn cười. Hấn không biết giờ đây hấn yêu cô nhưng lại cố chấp nói yêu cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Xin lỗi các độc giả đang xem truyện” hậu cung nữa” trách nhiệm của mình là viết nhưng hôm nay mình phải đi học nên ngày mai mình ra chương mới cho các độc giả của mình. Có gì mai tính tiếp. □□□□□□□□

□□ Thân

Dạ Tứ Hi

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Hấn bỏ đi, hấn không biết nghĩ gì nữa, hấn chỉ biết bỏ đi thật xa, rời khỏi cuộc đời cô, rời khỏi thế giới có cô. Hấn cố chấp bỏ đi, Hoa Dao Khinh đi theo hấn, hấn cứ nghĩ cô ta yêu hấn nên đi theo hấn.

3 năm sau, hấn quay về nơi đó, nơi có cô. Hấn đi lang thang trên khắp con đường lớn nhỏ, những nơi cô và hấn “đã” từng đi qua.

Ba năm đủ để quên cô nhưng hấn không thể, hình bóng cô đi sâu vào tâm trí hấn không dứt ra được, hấn biết hấn yêu cô rồi, yêu vô cùng nhưng còn cô ấy thì sao. Hoa Dao Khinh nói hấn đi theo cô đi nhưng hấn không thể, hấn phải trách nhiệm với Hoa Dao Khinh.

Khi hấn thấy bóng dáng cô bên kia đường, hấn vui mừng khi thấy cô. Nhanh chóng chạy qua bên đó nhưng... bị kịch đã xảy ra với hấn. Cô đỡ cho hấn, thân hình nhỏ bé đó văng ra xa, tuy hấn và cô là sát nhưng cô dù gì cũng là một cô gái, một cô gái mảnh dẻ... hấn như vô hồn bước đến bên cạnh cô. Ôm cô vào lòng, lúc đó cô mỉm cười với hấn nói:

- lần này em buông tay, chúc anh hạnh phúc...

Mất cô từ từ nhắm lại, hấn không cho, mở mắt ra đi, không được ngủ nước mắt hấn lại rơi. Ai nói đàn ông không khóc. Ai nói đàn ông có lòng tự trọng cao. Ai nói đàn ông không có lúc yếu đuối. Đàn ông khi yếu đuối nhất là lúc mình mất đi thứ quan trọng nhất của đời mình. Hấn mất thứ đó rồi, mất cô rồi. Hấn sai rồi:

- mau gọi cấp cứu...

Chương 25

ỳ xin chào tất cả mọi người..... tôi đã trở lại đây. sau khi đọc những bình luận trên tôi nghĩ có lẽ.....

... tôi không drop truyện. thế nào vui chứ... tác giả tôi nói thiết nhá...

tôi đã học lớp 9 rồi, chương trình ở trường của tác giả rất nặng vậy nên ta nghĩ thế này... ừm... chúng ta thống nhất ngày đăng nhá... thứ 2, 4, 6 mình rất rảnh buổi tối, nhưng cũng có khi làm bài mà quên. vậy nên lịch đăng truyện của ta là :

t 2, 4, 6, ta đăng được vào buổi chiều nên 2 chương 1 ngày

t 3, 5,7, ta đi học đến 10 giờ mới về đến nhà, hên xui nha. không biết có đăng được hay không nhưng ta sẽ cố gắng

còn CN ta nghĩ ta rảnh sẽ ở nhà viết 4- 5 chương gì đó... nếu không có ý kiến thì... cảm ơn đã ủng hộ....

□□□□□□□□□□□□□□

thân

Dạ Từ Hi

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 26

Dạ Hàn Lâm Tuyết vươn tay ườn người hít thở. ha... ha.. loại bỏ được một người. cô thông dong xoay người bước xuống tầng hầm lấy xe đi dạo. dừng xe trước một căn nhà nhỏ trong khu rừng trúc, đứng trước căn phòng vừa ma mị, vừa huyền bí cô mỉm cười bước vào. đột nhiên trong căn nhà gỗ có tiếng loạt soạt của quần áo, cũng có tiếng trêu chọc của đàn ông..

có kẻ đột nhập?...

cô nhẹ nhàng lại gần.

- tiểu yêu tinh, lâu rồi gặp nàng có nhớ ta không? nam nhân cười xấu xa nói.

- Sở thiếu gia, đừng như vậy, người ta sẽ nhìn thấy đó.! nữ nhân e thẹn đỏ mặt nói nhỏ...

- có chuyện gì được, ở đây là rừng, làm gì có người đến...

- không được, Sở thiếu không sợ tiểu thư Dạ thị, Dạ Hàn Lâm Tuyết đánh ghen à,....

- Dạ Hàn Lâm Tuyết, không phải cô ta chưa tỉnh sao? nam nhân nhíu mày trả lời

- Sở thiếu, người thân là hôn phu của Dạ tiểu thư mà không biết cô ấy ra sao, chỉ suốt ngày trăng hoa ong bướm.

- cô ta đã tỉnh rồi sao?...

- Sở thiếu, người kia vừa mới nói muốn người ta hiện tại nghe thấy Dạ tiểu thư là tỉnh rồi liền hôn cũng bay đi mất... nữ nhân thẹn thùng kêu lên nũng nịu.

hắn nghe thấy thế, mỉm cười yêu nghiệt nhào đến ôm cô ta:

- nàng sai rồi, ta chỉ là lo cho cô ta cản trở chuyện của ta với nàng thôi sẵn tiện cô ta không ở đây, chúng ta tiếp tục...

nữ nhân thấy thế, hét to một cái duyên dáng xoay người cùng hắn đùa vui.

Dạ Hàn Lâm Tuyết lẳng lặng nghe, không cần nói cũng biết vị hôn phu trong miệng nữ nhân kia là ai, nhếch mép xoay người ra khỏi cánh rừng.

ai... Dạ Hàn Lâm Tuyết cô bị chồng tương lai cấm sùng mà không biết. uống công cô yêu hắn như thế, ha.. ha... hắn ngoài miệng nói yêu cô, trong lòng

chung tình với Mộ Lam Sắc. nói mới nhớ, khi nào nữ chính mới xuất hiện vậy?

cho xe vào gara, cô thông thả vào nhà. đứng trước căn phòng màu tím đen, một màu vừa huyền bí vừa cho người ta cảm giác rùng rợn. bọn họ đúng là chuyên nghiệp thiệt, cô đi có 2 tiếng mà đã làm xong, ném túi xách lên giường, cô thả mình rơi xuống, nhắm mắt đi gặp chu công đáng cờ.

cô ngủ đến chiều tối, cảm thấy đói bụng liền tỉnh dậy, xoa xoa cái bụng rỗng cô xuống dưới nhà kiểm chút gì lót bụng. xem xét vài chút cô thấy nhà giàu có khác, đồ ăn thừa mang đồ cho chó ăn. thờ dài kiểm một chút cà chua cùng gói mì ống cô bắt tay vào nấu. trước đây, cô là sát thủ phải nguy trang thành nhiều mặt, lúc không muốn ăn ở ngoài thì cô đi chợ mua ít đồ tự nấu, nhìn không khác đồ 5 sao là mấy.

30 phút sau, một mùi hương lan toả căn phòng, thơm nức mũi. cô bê mì đĩa ý ra ngoài bàn ăn, thẳng cẳng thưởng thức món ăn trước mặt không thèm để ý đến tên ngồi trên cô cách đó không xa. hán đây là đi thăm vị hôn thê của mình nha ai dè thấy cái cảnh động trời này.

' CÔ TA ĐANG NẤU ĂN'

ông trời, hôm nay người bị đau bụng à hay hán ngó ra ngoài sân! đâu có mặt trời vẫn mọc hướng đông mà... chắc chút nữa trời sẽ mưa to lắm đây. hai... nhìn món đó ngon quá! ăn được không vậy? nghĩ là hỏi:

- Lâm Tuyết, cô nấu món đó ăn được không?

- ài...?

cô giật mình hét lên. quay trái quay phải không có ai mà vậy tiếng nói đó của ai? hán thấy cô ngó đông ngó tây không thấy hán thì tức giận. nha, trước đây hán ngồi ở đâu cô ta đều bám hán như sam vậy hôm nay là ý gì đây. hừ tính chơi trò 'lạc mềm buộc lạc chặt' à, vậy hán chơi với cô.

- Dạ Hàn Lâm Tuyết, cô muốn cái gì đây? tính chơi trò giả thanh cao, hay chơi trò lạc mềm buộc lạc chặt. hừ,... đúng là vẫn không biết xấu hổ mà.

cô nghe thấy tiếng nói cách đó không xa, ngoài đầu lại nhìn, trong bóng tối cô thấy bóng dáng của một vị nữ nam tử. wa...! thật soái. hán nhìn thấy cô với ánh mắt si mê thì chán ghét. hừ.... thì ra tính nết vẫn không thay đổi, đúng là hám trai. không biết khi mà cô nghe được câu này sẽ thế nào nhỉ, chắc là.. hám trai cái đầu anh á. anh mới hám trai, cha mẹ anh hám trai, cả nhà anh hám trai, con cháu nhà anh mới hám trai á... hừ. nhưng chuyện này thì mãi mãi cô không bao giờ biết được.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

hán là ai? cô không biết hán nha?!

- người là ai?

Dạ Hàn Lâm Tuyết lạnh lùng, không rét mà run hồi hán. hán nghe thấy vậy không nói gì, im lặng quan sát cô. Cô ta hôm nay sao vậy, mọi hôm hán đến là bỏ nhào vào hán nha? Không bỏ nhào cùng lột sạch đồ leo lên giường hán? Chắc cô ta bị đập đầu xuống đất xong không bị điên đó chứ? Còn nữa cô ta là tiểu thư danh giá, gia giáo mà, ai dạy cô ta nấu ăn chứ? Chắc là nhờ người ta nấu xong rồi vào đó nấu lại bị hán bắt gặp để hán yêu cô ta chứ? Đừng. Có. Mơ...

- Cô muốn cái gì, đồ đàn bà lăng lợ.

Cô nheo mắt nhìn hán, dám chửi cô hết tên khốn Tôn Khắc Hi rồi đến tên điên này, hán tên gì ấy nhỉ. Ừm... à là Phong.. Sở Văn Phong hôn phu hờ của cô. Ừa???? Không phải vừa này hán đang làm ấy ấy với cái cô nào đó mà? Sao hán lại ở đây? Không lẽ hán phát hiện cô xem hán làm chuyện đó tính trả thù hả.

Hán thấy cô im lặng không nói gì, tiếp tục hỏi:

- cô đang làm gì vậy?

- mắt người đui sao? Không thấy ta đang nấu ăn à!

Cô ngà ngợn cười cợt hếch mặt về phía hán. Nơi hán ngồi cách xa cô rất nhiều, với lại hán còn ngồi trong bóng tối nữa, cô không thể nào nhìn thấy biểu cảm của hán.

Hán hai tay nắm chặt, cô ta... cô ta dám cời cợt hán. Thích... cái gì vậy. Tìm ới? Mày bị cái gì vậy? Hay là đau tim? Không thể nào?! Cô ta chỉ cời cợt phong tình nhìn hán thôi mà? Chắc cô ta bỏ bùa mê thuốc lú và thức ăn nên hán mới bị như vậy. Hừ... Dám làm hán bị đau tim, cô ta chết chắc rồi. Cô ta chơi với hán như vậy thì...

Hắn cười cười, đứng dậy đi đến chỗ cô. Đứng trước mặt cô, hắn nhẹ nhàng vươn tay:

- Tuyệt nhỉ, em thấy thân thể khỏe hôn chưa, nếu khỏe rồi không bằng đêm nay chúng ta....

Lời nói mập mờ, ánh mắt ngà ngón giống cô lúc nãy cùng với bàn tay thon dài không biết từ lúc nào đã luồn vào áo, khéo léo kéo dây áo nhỏ, chạm vào vùng đồi núi sừng sững của cô. Vẻ mặt lãng lợ háo sắc nhưng nhìn kĩ thì ánh mắt hắn đang mang quang lưu chuyển.

Cô nhìn hắn chằm chằm, nội tâm thật muốn chửi tục. Mẹ nó, người đang chạm vào đầu đấy hả? Bỏ bàn tay bẩn thỉu của người ra khỏi người ra khỏi người ta. Nhưng ngoài mặt trưng cái bản mặt còi cọc cũng có phong tình yếu yếu nhìn muốn ới.

Bỗng dung một ý nghĩ xuất hiện trong đầu cô. Tiếp đó vẻ mặt đắc ý xấu xa, hai bàn tay nâng lên chạm vào khuôn mặt yêu nghiệt của hắn.

- Phong, anh nói đêm nay... chúng ta như thế nào?

- ha.. ha... Tuyệt nhỉ, em nói đêm nay chúng ta như thế nào? Không lẽ em không biết sao?.....

Khuôn mặt yêu nghiệt, phóng đảng. Môi mông từ từ hôn lên khuôn mặt cô thì cô bỗng dung nhích chân, hai tay ôm lên cổ hắn, mị nhãn như to phóng lên người hắn nói:

- Phong anh nói em biết? Em biết cái gì?

Chóp chóp đôi mắt vô tội, cô cười cười nói. Hắn thấy vậy vòng tay qua mái tóc dài của cô:

- Tuyệt nhỉ, em đây là chơi trò lật mềm buộc chặt anh sao?

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Hắn hưởng thụ mị nhãn ôm, vẻ mặt cười tà cộng với khuôn mặt yêu nghiệt kết hợp với nhau tạo nên cho hắn một vòng quyến rũ. Đôi mắt yêu đã nhìn vào cô

- lật mềm buộc chặt, Phong, anh rong ruổi phong lưu trên thương trường bao nhiêu năm, nữ nhân thế nào anh cũng thấy qua, một chút thủ đoạn của Tuyệt nhỉ chẳng lẽ anh không biết.

Yêu kiều mị hoặc, đôi mắt nháy nháy mị nhãn, thân thể không xương quăn chặt lấy hắn, Dạ Hàn Lâm Tuyệt yếu ớt tựa vào lồng ngực rắn chắc của hắn.

- không phải lật mềm buộc chặt sao? Vậy?! Tuyệt nhỉ, em nói hành động của em thế này là sao? A...

Ngón tay thon dài của Sở Văn Phong chạm vào da thịt non mềm trắng bóc của cô. Chạm rồi lướt qua, cảm xúc nhần nhụi, hương hoa hồng thơm ngát kiều diễm, lòng Sở Văn Phong run rẩy một hồi. Ha... Dạ Hàn Lâm Tuyệt này... đúng là mị nhãn hiếm có.

Trên bàn ăn thanh nhã, hai thân ảnh dây dưa, Dạ Hàn Lâm Tuyệt từ đầu đến cuối vẫn cùng Sở Văn Phong còi cọc.

Bàn tay hắn sau khi tập kích đôi gò cao búng sữa của cô chán chê thì bàn tay ấy lại không an phận mò xuống dưới. Thấy vậy tinh quang lóe lên trong mắt cô, dùng sức đẩy Sở Văn Phong ra, cười tươi như hoa nở, cô nói:

- Phong, hay... chúng ta đổi tư thế đi. Thế nào, Phong, anh muốn chứ?

Mở to mắt mập mờ nhìn hắn. Thấy vậy hắn sùng sục, mạnh mẽ bế cô đặt lên bàn ăn.

- Tuyệt nhỉ, gần tới rồi em... chúng ta lên phòng làm... em thấy như thế nào?

- Phong, anh làm thế ... người ta sẽ ngượng ngùng đó.

Cô nghe hắn nói như vậy, ngượng ngùng dụi dụi vào ngực hắn giả bộ động tình.

Nhìn cô như vậy, đáy lòng hắn cười lạnh, trên mặt nhin không được xẹt qua tia chán ghét.

Thật đúng là dâm đảng.

Cô nhìn hắn, thâm cười cười. Ha.. ha.. sắp bỏ được người thứ 2 rồi. Cô nâng mặt nhẹ nhàng tính toán nên làm gì tiếp theo.

Hắn vừa hưởng thụ mỹ nhân ôm trong lòng, vừa bế cô lên lầu, đi về phòng.

Vung chân lên, mạnh mẽ đá văng cánh cửa, đi vào trong nặng nề đá ngược cánh cửa lại. Hắn bế cô lại gần giường, phất.. ném cô lên giường nhuyển hoa. Mạnh mẽ kéo dây lưng quần của mình. Hai thân thể lập tức găt gao đè lên nhau.

Nụ hôn nóng âm kéo đến, môi mông găt gao dây dưa. Tay hắn bắt đầu quơ loạn trên người cô, phút chốc gần đến hông cô, chậm rãi kéo khóa quần. Phút chốc cánh xuân bên trong hiện ra..

- Thật xinh đẹp,....

Một câu tán thưởng, yết hầu khô rát, bụng dưới không biết từ khi nào đã cương lên. Sở Văn Phong nhắm mắt, trong mắt hiện lên dục vọng.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

" hello, những ai đã đọc chương trước rồi thì xin lỗi nha, làm các bạn mừng hụt rồi, anh này tuy sạch sẽ nhưng tâm hồn không sạch chút nào, 'đã từng' yêu một người rồi nên mình không thể cho Dạ Hàn Lâm Tuyết xx với anh này được, nên thôi đọc tiếp đi..."

Dạ Hàn Lâm Tuyết cười như hoa như nắng, uốn éo người làm tôn lên vẻ quyến rũ trời xinh khiến Sở Văn Phong xem đến lỗi hai con mắt.' hàng dang đến miệng không dùng thì tiếc quá a!'. Dạ Hàn Lâm Tuyết đặt tay trước ngực hắn, vừa cời từng cúc áo vừa nói nhỏ nhẹ, uy mị nhưng trong lòng muốn ỏi vì giọng nói của chính mình.

- ai nha..... phong từ từ, ta chưa chuẩn bị...

- Tuyết nhi, em ngượng ngừng cái gì? không phải là chưa từng trải qua...

hắn cười cười nhìn nàng rồi từ từ di chuyển xuống hai ngọn đồi hồng hào của cô. nhìn qua lớp áo bao lỗ, càng nhìn càng quyến rũ. 'thích' lúc này tim hắn đập nhanh một cái nữa. ' chết tiệt, cô ta bỏ cái gì trong thuốc mà tim mình cứ đập hoài' hắn chửi thầm cô trong lòng nhưng ngoài mặt thì phong tình chuẩn bị cúi xuống kéo áo cô lên. bỗng... giọng nói quyến rũ vang lên:

- phong.... hôm nay chúng ta đôi phương thức nha, ta thấy ta "làm" chuyện này nhiều lần rồi nên,.... đổi cách thức....

Dạ Hàn Lâm Tuyết cười rạng rỡ, lấy tay đẩy Sở Văn Phong sang bên cạnh sau đó chộp, cô lấy đà nằm úp lên người hắn. tình hình lúc này cô đang ở phía trên còn hắn.... đang ở phía dưới. hắn thấy vậy nhú mày nhưng không kém kèm theo nụ cười yêu nghiệt.

- Tuyết nhi, em đây là muốn làm gì? chẳng lẽ em.... muốn là Bá Vương ngành thượng cung, nữ làm công nam làm thụ?

- có sao, sao em không biết.....

cô cười cợt, mạnh mẽ kéo chiếc quần tây hắn đang mặc, sau đó tiếp đến chiếc áo sơ mi trắng, chẳng mấy chốc trên người hắn chỉ còn chiếc quần lót thì cô...? mặc lại quần áo cho hắn?... Dạ Hàn Lâm Tuyết rút cuộc cô muốn làm gì? trong đầu hắn nghi hoặc, buột miệng nói ra:

- Dạ Hàn Lâm Tuyết, rốt cuộc cô muốn cái gì? chẳng lẽ cô không muốn cùng...?

- Sở Văn Phong, anh lấy tư cách gì leo lên giường của tôi?

cô ngồi dậy, đi xuống giường kéo lại quần áo rồi quay lại trào phúng nhìn hắn nói. Sở Văn Phong ngồi dậy, đầy mắt khinh thường nhìn cô nhưng nhanh chóng biến mất thay vào đó là nụ cười yêu nghiệt không kém phần ngay thơ nói:

- dựa vào, anh là hôn phu của em

- ha... ha... hôn phu của tôi mà.... ừm... lên giường với người khác...

cô nhìn hắn cười như điên, nước mắt rơi ra? tại sao lại vậy...? chắc bởi vì chấp niệm quá sâu sắc, Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ này quá yêu Sở Văn Phong đi. trái tim đau nhói, nước mắt rơi rất nhiều. hắn nhìn cô, không hiểu sao trái tim đau nhói, cô nhìn thấy. ha.. ha... cũng đúng thôi, hắn biết chỗ đó của cô mà, nơi đó có kỷ niệm... xin lỗi, hắn có tư cách sao. cười như điên, cô xoay người đi ra ngoài. 'cạch' cánh cửa khép lại chỉ còn căn phòng nơi hắn ngồi trên giường, đau khổ....

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 30: thật sự rất giống.. #x27;hắn#x27;

vô hồn đi trên hành lang nhà mình, cô khẽ cười thầm trong lòng. Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ, cô yên tâm, tôi sẽ giúp cô sống quên đi hắn, quên đi đoạn tình cảm không lối thoát này, cô... yên nghỉ đi. nói xong cô thấy lòng mình thật nhẹ nhõm, chút chấp niệm trong người cô thanh thản mà thoát ra, bay lên làm một ngôi sao nào đó.

cô mỉm cười cho chính mình, thầm nói” tạm biệt cô, người hưởng thân xác này“. trên hành lang tối om, không một bóng người, cô đi từ từ về phòng mình. mở cửa ra, đập vào mắt cô là...

'rầm' nhanh chóng đóng cửa' nhẹ nhàng mở ra lần nữa....? người đàn ông này là ai...? vừa mở cửa đã gặp phải tên đàn ông trong phòng cô, nhưng cô không quan tâm hắn là ai nhưng mà hắn.. hắn... trên người hắn chỉ tròn tròn một cái khăn tắm bông màu trắng quấn quanh hông. cô run rẩy. bịt miệng và mũi mình lại, run rẩy chi tay vào mặt. hắn quát lớn.

- người ... là ai...

hắn mỉm cười, giống... thật sự rất giống..... ánh mắt đó, con người đó là của anh mà, nhưng hắn không phải, ánh mắt đó không phải. ha ... ha... cô thầm nghĩ, bây giờ hắn đang làm gì nhỉ? chắc đang hạnh phúc bên cạnh người hắn yêu? cười khò, cô lắc đầu quên đi hắn. đã bao lâu rồi cô lại nhớ đến hắn nhỉ? 1 tuần, 2 tuần... ừm quên đi cũng tốt. Dạ Hàn Lâm Tuyết mày quên hắn đi, cái gì không phải của mày thì đừng bao giờ nghĩ đến.

Tiêu Dục nhìn cô nở nụ cười. ha... ha... Tuyết nhi, anh về rồi, về bên cạnh em rồi nên .. đừng đau khổ nữa. hắn bước lại gần cô, dang hai tay ra, ôm chặt cô vào lòng. Dạ Hàn Lâm Tuyết bất ngờ bị ôm lấy, ánh mắt nghi hoặc nhìn hắn. cô theo bản năng chuẩn bị đẩy hắn ra thì:

- các người đang làm gì thế...?

một lực kéo mạnh kéo cô lại đằng sau, đầu cô đập vào lồng ngực ấm áp nhưng cô lại thấy bài xích với lồng ngực ấy, mau chóng lấy lực đẩy hắn ra. Tiêu Dục nhìn thấy vậy nụ cười càng thêm đậm, liếc nhìn tên nam nhân đang ngồi trên sàn nhà, ánh mắt kiêu kích nhìn hắn. Sở Vân Phong nhìn cô rồi lại nhìn cái tên tặng cho hắn ánh mắt kiêu kích đằng sau cô. trong lòng hắn cảm thấy một cổ tức giận trong người. hắn lấy đà đứng dậy, liếc mắt nhìn tên đằng sau cô rồi nhìn cô nói:

- Dạ Hàn Lâm Tuyết, cô thật là không biết xấu hổ, chẳng lẽ thiếu nam nhân đến mức mang hắn vào phòng sao? vậy mà còn tỏ vẻ thanh cao...

'chát' một cái tát vào ngay bên má trái của hắn. cô tát hắn... cô ta dám tát hắn, hắn chỉ để cô đi ra ngoài một chút cô liền dẫn theo đàn ông về nhà, còn.. tên đàn ông đó dám quần khăn tắm đứng cạnh cô còn dám kiêu kích nhìn hắn. hừ, dạng đàn bà lăng lợ như vậy mà cũng có người thích sao? muốn tìm đến người phụ nữ của ta thì đừng có mơ, trừ khi ta hủy hôn. Sở Vân Phong hắn không biết rằng hắn đang ghen tỵ, lại còn liệ Dạ Hàn Lâm Tuyết vào danh sách người phụ nữ của hắn và hắn cũng không nhớ rằng trước khi Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ chết, hắn đã ép cô hủy hôn với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31

mở mắt ra lần nữa, hắn cảm thấy thật nghi hoặc? chuyện gì đang xảy ra với hắn vậy? không phải hắn đã bị Hoa Dao Khinh bán chết rồi sao? tại sao hắn lại ở đây?

-á..

hắn ôm đầu đau nhức nhối, một loạt kí ức xa lạ không biết từ đâu ủa vào tâm trí hắn.

nước mắt...'

sự tang thương....

sự hối lỗi..

sự chán ghét...

sau 15 phút ôm đầu đau nhức nhối, hắn kết luận được một câu.... Hắn xuyên không rồi. con người này cũng là sát thủ, bị ám sát mà chết. 'hắn'(chủ thân

gạt tay chàng trai ra, cô gái xoay người bước đi, để lại một mình chàng trai đứng đó.... ánh mắt đượm buồn nhìn theo bóng dáng cô gái bước đi, xa khuất.

hắn, Sở Văn Phong... một con người ám áp giờ đây chính thức biến mất chỉ còn lại một con người sở khanh, trắng hoa lão luyện. chỉ vì quá yêu, hắn chấp nhận buông tay cô gái tên Khuynh Ca.

Khuynh trong khuynh thành, Ca trong lời ca người cũng như tên, tên cũng như người. cô gái đó có một vẻ đẹp tuy không xinh đẹp quyến rũ, lạnh lùng gọi cảm nhưng cô có nét đẹp trưởng thành trong sáng làm ai cũng phải ngoái lại nhìn.

cô gái ấy yêu một người tên Phong, là hắn Sở Văn Phong nhưng lại có vị hôn phu từ nhỏ cũng chính là anh hai hắn Sở Thiên. hắn yêu cô gái đó nhưng cô lại có vị hôn phu là anh trai hắn, hắn nghĩ hắn nên buông tay rồi.

cười khô, hắn xoay đi theo hướng ngược lại. từ nay trở đi, hắn không còn là Sở Văn Phong ám áp nữa, hắn giờ đây sẽ trở thành một lãng tử phong lưu, yêu nghiệt.

ăn chơi xa đọa là hắn

phong lưu lãng tử là hắn

yêu nghiệt sở khanh là hắn

nhưng ai mà biết được hắn vì sao mà vậy đến khi gặp cô.

trong một rừng trúc phong tình gió thổi hiu hiu mát,một cô nhắm mắt nằm trong căn phòng vừa ma mị vừa huyền ảo làm người ta không dám đến gần. ' cách ' cánh cửa mở ra, hắn lại gần ánh mắt hiện lên một tia tán thưởng cùng vui vẻ. trên giường một cô gái có khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành, 3000 sợi tóc xoã ra , roi cả xuống giường. thân hình xinh đẹp gọi cảm làm cho người ta cảm thấy tào thần nóng rát. hắn đứng đó, ngây ngất nhìn cô. lúc này hắn Sở Văn Phong chưa bao giờ thấy một người đẹp như thế, đẹp một cách sắc xảo lạnh lùng mà quyến rũ.

ánh mắt nhìn lên thân ảnh trên giường, cô gái như cảm nhận được gì đó, nhanh chóng mở mắt nhìn xung quanh nhà. bỗng ánh mắt dừng ở thân ảnh đứng cách đó không xa. ánh mắt chạm nhau, một con người màu đỏ sẫm xinh đẹp lạnh lùng mà quyến rũ, một con người ánh kim vàng óng như màu sơn lạt tô điểm cuộc sống chạm nhau.

ánh mắt lạnh lùng của cô gái nhanh chóng biến mất bằng nụ cười đậm đàng yêu nghiệt. hắn nhanh chóng bỏ qua điểm trong mắt, nhìn cô gái thay đổi ánh mắt nhanh chóng liền hiện lên ánh mắt chán ghét.

không lâu sau đó, hắn biết mình có hôn ước với cô. hắn vừa mừng vừa khinh rẻ. ha... ha... hắn hào hào loại bỏ cô ta. hắn tuy chán ghét cô nhưng lúc nào cũng muốn gặp cô. có nhiều lúc hắn tự hỏi là mình bị sao vậy? nhưng trả lời hắn là tiếng gió hiu hiu thổi. cô gái đó chính là cô, Dạ Hàn Lâm Tuyệt cử. một màn kịch nho nhỏ để qua mắt người đời.

nghe tin cô vì ngã trai mà bị đập đầu xuống đất, hắn tuy ngoài mặt không quan tâm nhưng trong lòng không hiểu sao lại có cảm giác nôn nóng, lo lắng trong lòng. cô tỉnh dậy, hắn sắp xếp một vở kịch làm cho cô hiểu lầm. hắn không biết cái cảm giác này là gì nhưng hắn muốn xóa bỏ nó, xóa bỏ bốn từ tên Dạ Hàn Lâm Tuyệt ra khỏi lòng mình.

cái lúc hắn nhìn thấy cô kéo lại quần áo cho mình, ánh mắt cô lạnh lùng, không còn chút gọi tình yêu nghiệt lúc đó, cô lạnh lùng hỏi hắn:

- Sở Văn Phong, anh có tư cách gì leo lên giường tôi.

hắn ngay lập tức trả lời hắn là hôn phu của cô. lúc đó hắn không nhớ rằng, giấy hủy hôn chính hắn ép cô kí. cô khóc tìm hắn đau nhưng hắn không biết làm gì chỉ trơ mắt nhìn cô khóc rồi nhanh chóng đi ra khỏi phòng. cánh cửa khép lại cũng là lúc hắn tự dẫn vật mình trong đau khổ.

hắn biết cô nhìn thấy chữ, nhìn thấy cái cảnh hắn sắp đặt. cô bỏ đi hắn nhanh chóng bỏ tay cô ta ra khỏi người mình, phong lưu trên thương trường nhưng hắn không muốn nó có kết quả như thế này. hắn không phủ nhận hắn yêu cô, người hắn yêu là cô, người hắn yêu là Khuynh Ca. mãi mãi là Khuynh Ca.

ngồi trên giường, hắn đau khổ, hắn không biết, đau, tìm hắn đau lắm, không phải hắn yêu Khuynh Ca sao nhưng ... tại sao lại đau như vậy, tự an ủi chính mình, hắn cho rằng hắn nhớ Khuynh Ca chắc vậy.

mặc lại quần áo, hắn lang thang đi tìm phòng cô nhưng.... cái quái gì vậy. cô dấu nam nhân trong nhà, dấu dấu hắn. tâm can hắn lại nhói, cảm xúc không điều khiển được giờ đây không hiểu sao bộc phát. hắn không biết rằng lúc này, sợi dây nguyệt lão buộc vào tay hắn chính thức không đứt ra được...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

- anh có tư cách gì nói tôi không biết xấu hổ, có tư cách gì nói tôi thiếu nam nhân đến mức dẫn vào phòng mình.

cô quát hấn, gào lên. hấn thấy vậy không nói được gì. giờ hấn mới sực nhớ cô và hấn chính thức huỷ hôn rồi..

- cô... Tuyệt nhi...

đang tính giải thích thì một giọng nói lạnh lùng vang lên.

- có chuyện gì vậy?

cô cùng Sở Vân Phong quay đầu lại nhìn theo giọng nói. là hấn Lăng Triệt, đằng sau hấn còn có 4 người nữa hừ ... đều là những người cô quen biết. vậy chấm dứt một thế luôn đi.

Dạ Hàn Lâm Tuyệt nhìn Lăng Triệt, kinh hãi nhìn bọn hấn. Lăng Triệt cùng bọn hấn nhìn cô nhưng mau chóng dừng lại ở thân ảnh quần khăn tắm đứng dựa vào cửa nhìn cô. Lăng Triệt và Tôn Khắc Hi nhíu mày, tìm nhói lên một cái. còn một tên con trai lạ mặt nhìn cô với ánh mắt khó hiểu cộng khinh thường, một người nhìn cô với ánh mắt ôn nhu không hiểu sao khi thấy hấn lòng cô lại dâng lên một cỗ ảm áp.

cô quay lại nhìn theo hướng bọn hấn nhìn. a... tại sao cô lại quên hấn chứ, người con trai có khuôn mặt giống hấn... nhưng thời gian đâu mà ngấm, nhỏ nhẹ kêu lên một tiếng.

- Dục, thay quần áo vào đi, chút nữa em nói chuyện với anh.

Tiêu Dục không nói gì, xoay người đóng cửa phòng cô lại. Lăng Triệt, Sở Vân Phong, cùng Tôn Khắc Hi nhíu mày thật chặt, lòng không biết tại sao lại dâng lên nỗi đau khó tả. tên con trai khinh thường cô hừ lạnh, một người ôn nhu nhìn cô nhưng không dấu nổi một ánh mắt sắc lém cộng với bình dấm chua nuôi trong người bắt đầu rò rỉ.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Mộ Lam Sắc đến rồi...?

- Triệt, Thiên, Hi... ba người đi đâu vậy, làm em kiếm mãi.

một giọng nói trong trẻo, ngây ngô vang lên cắt đứt suy nghĩ của những người đứng nhìn nhau chọi mắt. bọn hấn quay lại nhìn theo hướng của giọng nói đó. Lăng Triệt bước lên vòng tay ra, ôm lấy eo nhỏ của cô ta.

- Sắc Sắc, em đừng chạy nữa, té bây giờ.

ánh mắt hấn hiện lên vẻ ôn nhu còn đâu ánh mắt lạnh lùng nhìn cô khi nãy nữa. quay ra hai người Tôn Khắc Hi và tên cau mày chán ghét nhìn cô cười khẩy khiêu khích. trong lòng Tôn Khắc Hi trong lúc này không biết tại sao lại không muốn nhìn mặt cô ta. giờ hấn mới biết, cô nói đúng nếu ngày hôm đó hấn nghe lời cô thì đâu xảy ra chuyện như thế này. nhìn cô ta thật là buồn nôn. gượng cười, hấn cười nhẹ chào cô.

- chào em, Mộ Lam Sắc.

Bạch Kinh Thiên nhìn cô khó hiểu cùng chán ghét, nhưng nhìn thấy cô và Lăng Triệt như vậy vẫn không dấu nổi sự ghen tỵ, cười tươi rồi, hấn nhìn cô ta, giựt mạnh khỏi người Lăng Triệt bá đạo ôm cô ta:

- Sắc nhi, em hừ lắm dám ôm hấn trước mặt anh.

cô ta thấy vậy trong lòng hả hê, nhưng ngoài mặt thì ngượng ngừng đẩy hấn ra, nhẹ nhàng nói:

- Thiên.... em là bạn gái của .. Triệt... anh đừng như vậy, Triệt không thích....

hấn nhìn về phía Lăng Triệt, ánh mắt không khỏi giây lên một tia ghen tỵ.

- CÁC NGƯỜI XONG CHƯA...!

giọng nói lạnh lùng, không tư vị yêu thương vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của hai người. cô nhìn hai người bọn hấn, lòng dâng lên nỗi chán ghét.

- xong rồi thì rút khỏi nhà tôi ngay, nhà tôi không phải nơi các người đóng phim tình cảm tay ba lãng mạn. Cút hết cho tôi..

cô quét qua bao nhiêu người bọn hấn, lạnh lùng chuẩn bị xoay người vào trong thì Sở Vân Phong lên tiếng gọi:

- Tuyết nhi.....

- Sở Vân Phong, anh với tôi không còn quan hệ đừng gọi như vậy, nghe buồn nôn lắm...

cô nhìn hẩn lạnh lùng, ánh mắt không còn yêu thương, lòng hẩn đau nhói, ráng lấy lý do để lòng bớt đau. ' hẩn nhớ Khuynh Ca thôi, tìm oi mầy không đau, ...không đau'

cô lúc này nhìn hẩn nhìn qua bên cạnh hẩn là nơi người con trai ôn nhu nhìn cô. tự vị không biết làm sao để nói, ầm ập lạ thường. nhìn qua bên cạnh người con trai đó, là hẩn Lăng Triệt, hẩn là người cô gặp đầu tiên khi xuyên đến đây, hẩn là người cho cô cảm giác ý lại, hẩn là người cho cô cảm giác muốn tựa vào khi xuyên đến. nhưng chính hẩn lại cho cô cảm giác chán ghét, bởi vì ánh mắt hẩn... trước đây, chắc hẩn hận cô nữ phụ này lắm.

đối diện hẩn là cô gái Sắc Sắc trong miệng Lăng Triệt và tên Bạch Kinh Thiên. chắc cô ta là Mộ Lam Sắc. ha ha... nữ chủ Mộ Lam Sắc xuất hiện rồi. cô nhìn cô ta, cô ta nhìn cô. ánh mắt cô ta có hả hê, có ghen tỵ, có ác độc,?!

chuyện gì đang xảy ra vậy? bà tác giả chết tiệt, bà dám nói cái gì nữ chủ thuần khiết, cái gì nữ chủ trong sáng làm nhiều người yêu, cái gì.... mẹ nó, vậy cái ánh mắt độc ác tôi nhìn được là gì?

chẳng lẽ là ảo giác, ... đâu có, làm một sát thủ, nhìn sâu vào con người người ta là một điều dễ dàng đối với cô, làm gì có cái gì mà ảo giác. hừ,.... con mẹ nó, bà tác giả bà giám chơi với tôi, khi nào tôi mà về được là tôi thiên bà, bạo cúc hoa nhà bà...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Mộ Lam Sắc khi nhìn thấy cô, ánh mắt ghen tỵ được dấu kỹ trong lớp vỏ bạch liên hoa hiện lên. cô ta là ai chứ, dám đẹp hơn cô hừ... đẹp hơn nhưng mà không được nam nhân yêu thì rút đi, làm nền cho cô là được. ha,... ha... dám quyến rũ nam nhân của cô, mơ đi. Triệt, Hi, Thiên là của cô, còn có nhiều nhiều nam nhân xung quanh cô nữa, tôi nhất định sẽ từ từ lấy từng người một của cô.. ha..ha...

ánh mắt ghen tỵ đó tuy dấu kỹ nhưng bị một người gần đó nhìn thấy, dám nhìn Tuyết nhi của tôi với ánh mắt đó, chờ chết đi.

cô nhếch mép nhìn cô ta, cô quay sang người đối diện cô ta. cô nhìn hẩn cười khẩy, trong lòng thầm nghĩ, hừ...ngươi thì ra là người là người dùng cái nghề bác sĩ giết chết Dạ Hàn Lâm Tuyết củ sao? nhìn đẹp trai mà không có mắt nhìn người. bỗng dưng Bạch Kinh Thiên liếc cô, ánh mắt chạm nhau. Bạch Kinh Thiên nhìn cô si mê, ánh mắt màu đỏ đó đẹp quá! lạnh lùng tà mị, quyến rũ yêu diệu, đẹp quá.....?

Bạch Kinh Thiên, mầy bị cái gì vậy? cô ta là Dạ tiểu thư, Dạ Hàn Lâm Tuyết đó. cô ta rất rất đậm đường. mẹ nó, hôm nay mình bị gì vậy, có đui mới thấy cô ta đẹp.

rời khỏi đó, cô xoay người, miệng dấu tây nói với Lăng Triệt

- Lăng Triệt, anh vào thư phòng nhìn tôi. còn tất cả các người nữa, từ nay tôi không đeo bám hay leo lên giường ai nữa, đi hết cho tôi đi... tôi mệt mỏi lắm rồi...

Tôn Khắc Hi, Bạch Kinh Thiên nhìn cô, lòng tựa như vỡ, đau, đau lắm... bọn hẩn không biết cảm giác này là gì nhưng bọn hẩn không chịu được. Bạch Kinh Thiên hẩn đau lòng nhưng nhanh chóng bỏ khỏi người, nắm tay Mộ Lam Sắc đi ra khỏi biệt thự của cô.

Tôn Khắc Hi, một tay đặt lên tim mình, một tay giơ về phía cô. đau...

- Tuyết...

hẩn nhanh chóng bỏ xuống, quay người đi theo hướng Bạch Kinh Thiên vừa đi. hẩn có tư cách gì gọi cô là Tuyết nhi chứ. là hẩn muốn cô đừng theo hẩn nữa, nhưng tại sao, tại sao lại vậy. tìm hẩn đau đến rí máu, cô không đeo bám hẩn nữa, hẩn phải vui lên, vui lên mới phải. giọng cười, hẩn cũng đi ra khỏi biệt thự của cô.

còn hẩn, một người mà hẩn yêu, cô nói không theo hẩn nữa, hẩn không vui nổi, tại sao chứ cô giận bọn họ lại giận lấy hẩn làm gì. mẹ nó, Tuyết nhi, em mà để tôi bắt được em là tôi ăn em đến khi nào xương cũng không còn thì thôi. hẩn mỉm cười, xoay người đi ra khỏi cửa... Tuyết nhi, tôi và em sẽ còn gặp lại, đến lúc đó đừng mong thoát khỏi tôi. ha...ha...

Sở Vân Phong đứng như trời trồng ở đó, đau... Tuyết nhi, anh sai rồi, anh sai rồi em đừng như thế cắt đứt quan hệ với anh được không. lòng hẩn đau, tâm can hẩn đau. Tuyết nhi, anh không biết rằng từ lúc đó anh gặp em, trái tim anh một lần nữa đập nhịp nhàng. là anh không biết trân trọng là anh ích kỉ nói dối lòng mình là còn yêu cô ấy Khuynh Ca nhưng anh không quan tâm anh thua dưới tay em. anh thua rồi, thua rồi. hẩn lắc đầu làm cho mình tỉnh táo thêm loạng choạng bước ra khỏi đó, hẩn cười khổ. Tuyết nhi, lần này anh thử buông tay em ra thì sao.... anh chắc chắn sẽ làm được.

Chương 37

òn hấn bỏ đi hết nhưng suy nghĩ vẫn về một người mà không ai nhớ được cái người mà vào phòng cô ngồi trong đó. cô đứng trước giường, đối diện cô là Tiêu Dục. hấn nhìn cô cười. cô tuy rung động nhưng không thể lòng cô giờ đây tan nát, ánh mắt đượm buồn. hấn không phải anh, hấn không phải.

- Tuyệt nhi, anh nhớ em...

"chát" một cái tát vào mặt của hấn. cô quát lên.

- anh... anh... là ai...

run rẩy hỏi hấn, cô không thể tin được, tại sao, tại sao chứ. cô đã chết lòng với hấn rồi tại sao cô còn nhớ đến giọng nói của hấn. nước mắt cô chảy ra, lệ nóng tuôn trào, cô nhớ hấn... hấn thấy vậy, đau lòng ôm cô vào lòng, vỗ bờ vai mảnh dẻ của cô.

- Tuyệt nhi ngoan, ngoan nào... anh xin lỗi...

cô nghe thấy giọng nói của hấn, run run vội vàng vòng qua ôm ôm chặt lấy hấn.

- Dục... Dục... là anh sao, anh đừng bỏ em mà, anh về bên em rồi ... đúng không...??

- ừm... anh về rồi...

hấn cười nhẹ, thả hơi nhẹ vào tai cô, mặt cô nóng lên. kiếp trước chỉ duy nhất một lần, anh và cô giao hoán anh mới như vậy với cô. kiếp này, anh là ai cũng được nhưng xin anh đừng rời xa em, em tin anh một lần nữa vậy.

- Dục, em... em... cũng nhớ anh..

cô tuy kiếp trước là sát thủ nhưng chưa bao giờ nói năng ngọt ngào như vậy. lúc nào cũng lạnh lùng nhìn anh mà nói. hấn nghe thấy cô nói vậy, cười tươi như hoa. hấn ôm cô ngã ra đằng sau,

- Tuyệt nhi, anh xin lỗi...

- về cái gì....

- hiểu lầm và...giết chết nó....

nhắc đến con, anh đau lòng không dám nhìn cô. cô nghe lời anh nói, nước mắt lại rơi, hai tay đấm vào ngực anh mà hét:

- Dục.... em hận anh, tại sao chứ, tại sao không nghe em giải, tại sao anh lại giết nó ... nó là con của anh, là con của anh... hu... hu... nước mắt mắt con cũng nổi nhớ thương kiếp này được cô dỗ hết khóc một lần... anh ác lắm...

Một bóng người ngoài cửa, ánh mắt lạnh lùng khi nghe thấy như vậy liền đau lòng không thôi. thì ra cô yêu hấn ta, không còn yêu hấn nữa. Tiêu Dục thấy vậy ôm cô chặt hơn nhưng không ngừng khiêu khích, ánh mắt toé lửa nhìn ra ngoài cách cửa. hấn là sát thủ, một chút phòng bị này có là gì với hấn. dám mơ tưởng đến Tuyệt nhi, chết đi

quay bước đi về phía căn phòng đầy sách, thần trí hấn không giữ nổi ánh mắt ghen tỵ, cô yêu hấn, có con với hấn. thì ra trước giờ chỉ là vỏ bọc của cô khỏi bọn hấn. hử... Tuyệt nhi, là em chọn đến tôi, dám cướp em chỉ có chết.

30 phút sau, cô đi vào phòng sách. cái ...cái gì vậy, sao phòng sách lại bật máy lạnh với mức độ thấp như vậy? lạnh quá! sức nhớ gì đó cô quay qua nhìn Lăng Triệt đang ngồi trên ghế sofa gần đó. cô hét lên

- Lăng Triệt, anh bật điều hoà nhỏ lại cho tôi, lạnh quá.

Lăng Triệt nghe thấy tiếng hét giật mình, nhanh chóng bật nhỏ điều hoà lại. mà khoan đã, hấn đâu có mở điều hoà. quay ra nhìn cô, ánh mắt cô lúc này lại lạnh lùng nhìn hấn. từ nãy đến giờ, hấn mãi suy nghĩ hấn làm sao mà yêu cô, nên không biết cô vào từ lúc nào.

hê... hê... xin chào, hôm nay mì tặng các fan 3 chương ời, muốn nữa thì tôi có thể, mì sẽ tặng thêm.. nào bây giờ mì tám chút nhá.... mấy fan đoán coi chương sao Dạ Hân Lâm Tuyệt sẽ như thế nào... đoán trúng á... mì tặng người đó 2-3 chương luôn.

còn nữa, người bí mật ở chương trước các fan đoán là ai, mì tặng 1 chương. ai đoán trúng hết, mì tặng người đó 5 chương luôn... mpe...

vậy thôi nhá!! I LOVE YOU...));

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

chào tất cả các fan, mị xin thông báo một chuyện....

mị rất tiếc cho ai đoán không trúng, nhưng có một người mị thấy đoán trúng một phần đó là....

.

.

.

.

.

.

..... xuống chút nữa...

.

.

.

.

.

.

.

đó là.....

... chúc mừng bạn....

.

.

.

. MiracleLove3....

bạn ấy đã đoán trúng 1 phần... ừm... mình tặng cho bạn 2 chương nha....

cúi chào xin tặng bạn chương này và chương sau...

giờ thì xin bắt đầu.... he...he...

Lăng Triệt nhìn cô cười cười nói, ánh mắt trông mong nhìn cô. cô còn cần hấn, nên hấn còn cơ hội mà đúng không, hấn nhìn cô mong chờ

- Tuyệt nhi....

- Lăng Triệt, tôi với anh thân lắm sao? đừng gọi tôi như vậy, buồn nôn lắm.

cô lạnh nhạt nói với hắn, trái tim hắn đau, hắn không biết tại sao nữa.

- Lăng Triệt, anh biết vì sao tôi kêu anh đến đây không?

nghe đến đây, hắn vui vẻ hắn lên, vui mừng nói thầm trong lòng " đương nhiên là em yêu tôi nên mới kêu tôi đến đây" , tuy nói vậy nhưng không hiểu sao hắn lại có bất an dưới tận đáy lòng. khẽ mỉm cười hắn nói:

- Tuyệt, có chuyện gì mà em kêu anh đến đây vậy Tuyệt...?

cô lúc này lạnh lùng nhìn hắn làm tim hắn đau. tại sao... tại sao cô bị té đập đầu thì lạnh nhạt với hắn như vậy. hắn đâu có làm gì sai, hắn không thích cô như vậy với hắn... hắn thích cô yêu hắn, để hắn sủng cô. Lăng Triệt lúc này hắn không nhớ quãng thời gian trước đây hắn ghét cô và yêu Mộ Lam Sắc hắn cũng không biết hắn thay đổi vì cô của bây giờ.

cô nhìn hắn, lạnh nhạt, không một tí cảm xúc nào cho hắn, lòng hắn bất an. cô... cô muốn nói gì...tại sao tại trầm ngâm như vậy. Tuyệt nhi, em không phải muốn, cái... cái đó chứ...

- Lăng Triệt, anh từ hôm nay khỏi đi theo tôi nữa, tôi giúp anh thoát khỏi sự ràng buộc của khế ước bao nhiêu đời...

- không ... không cần, anh không muốn...

hắn không muốn nghe, cái đó giờ hắn không cần, Tuyệt nhi, anh không muốn... hắn sợ hãi nhìn cô...

- Tuyệt, anh ...anh có việc, chuyện này để lần sau nói được không?

hắn chưa để cô nói thì chạy thẳng ra ngoài, để mình cô ú ớ trong phòng, buồn bực không thôi.

mẹ nó, hắn hôm nay bị cái gì vậy? mọi hôm tránh cô như tránh tà, làm gì có cái chuyện mà sợ hãi chạy trốn chứ. nhưng lúc này cô nhìn thấy hắn như sợ hãi cái gì đó? không lẽ hắn thích cô? làm gì có chuyện như vậy được, hừ.... quan tâm làm gì... thôi về phòng, hừ..

- Dục, anh còn ở đây chứ.... hai.....thì ra là về rồi à.... kêu chờ mà về.... chắc anh ấy có việc bận.... thôi, đi mua sắm chút thôi, mình buồn muốn chết...

cạch, cô từ phòng tắm bước ra trên người quần mớ tả tơi dài hơn hông một chút, nhìn gọi cảm quyến rũ thần kì. một lúc sau, cô hầu gái tên Tiểu Hoa đi vào, đưa cho cô một ly nước. cô ta lên tiếng nói:

- Tiểu thư, tôi làm cho cô một ly nước cam cho cô giải khát cô có uống không.?

cô ta mỉm cười nhìn cô, trong lòng thầm kinh bị. hừ,... con đàn bà như cô mà dám dành nam nhân với Mộ tiểu thư, mơ đi. cô lúc này mãi tìm quần áo để mặc nên không để ý đến biểu hiện của cô ta, không thì cô ta chết chắc...

- cô để đó rồi ra ngoài đi...

- dạ thưa tiểu thư...

cô ta mỉm cười quý dì, xoay người bước ra ngoài cửa. ha,... ha... Dạ Hân Lâm Tuyệt, cô chuẩn bị đi chết đi...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

tặng tiếp 2 chương liên tục cho MiracleLove3

..... thôi vào chương đi

tìm được bộ đồ như ý, cô đi vào phòng tắm thay nó. cô bước ra với bộ đồ thể thao không sang trọng nhưng làm tăng vẻ đẹp nữ miều cùng năng động, dễ thương.

nhìn trên bàn có ly nước cam, đúng lúc cô đang khát, phải cảm ơn cô ta cầm ly nước lên đúng lúc mới được. cầm ly nước

bước xuống nhà dưới sự ngỡ ngàng của những người làm, những ánh mắt si mê của đàn ông, những ánh mắt ghen tỵ của những người giúp việc nữ. những

muru đồ toan tính giết hại cùng ánh mắt nóng bỏng của một ai đó.

- cô chủ, có cô gái tên Mộ Lam Sắc nói muốn gặp cô

cái gì? nữ chủ muốn gặp cô? cô ta rốt cuộc muốn cái gì đây? đừng tưởng trước đây cô không biết tại sao nữ chủ cứ muốn gặp cô là muốn giết chết cô? bởi vì trong truyện có nói, cô ta vì ghen tỵ với sắc đẹp hiện tại của cô mà huy động gián hậu cung của cô ta giết chết cô. muốn đụng vào cô, tự đâm đầu vào chỗ chết, cô không phải con rối cho cô ta muốn làm gì thì làm. mỉm cười nhẹ nhàng nhưng trong mắt cô hiện lên muru mô, Mộ Lam Sắc, là cô tự chui đầu vào lưới đó...ha...ha...

đi ra phòng khách, cô thấy nữ chủ cùng Lăng Triệt nhô nhô ngồi đó. nữ chủ Bạch liên hoa giả ta nhỏ nhẹ, yếu điệu ngồi đó, nhìn kĩ thì cánh tay cô ta đang giựt vào Lăng Triệt. ánh mắt nhìn cô khiêu khích. Lăng Triệt ngồi bên cạnh cô ta, ánh mắt lạnh lùng né tránh ánh mắt cô, cánh tay không tự động muốn đẩy cô ta ra? có chuyện gì vậy? hần nhìn cô làm gì? ánh mắt đó không phải muốn nói với cô rằng đừng hiểu lầm sao? cô hiểu lầm làm gì, hai người tình tứ thì liên quan gì đến cô, đúng là điên mà.

hần nhìn cô nhưng không dám nhìn vào mắt cô, ánh mắt tựa như trong suốt. Tuyệt nhi. là tôi sai khi làm những điều đó với em hay là tôi đúng khi chọn đúng cô gái mà tôi mong muốn. nếu có thể, em cho tôi một cơ hội được không. ánh mắt hần dời đi khỏi thân ảnh của cô, nhìn qua cô gái bên cạnh. giờ hần mới thấy cảm giác chán ghét khi nhìn cô ta như vậy, quá là ghê tởm. tại sao hần không nhận ra sớm hơn chứ, ánh mắt đó mà trong sáng, ánh mắt cô mới là ánh mắt hần cần còn cô ta thì chứa đầy hận thù nhưng nhanh chóng biến mất. đúng là giả tạo, hần nhìn nhầm cô ta rồi.

Dạ Hàn Lâm Tuyệt nhìn hần và Mộ Lam Sắc, lạnh lùng kinh bí :

- cô đến đây có việc gì?

- Tuyệt nhi. em sao vậy? dạo này em hay lạnh nhạt với chị đó nha.

chất giọng trong sáng, ngọt ngào nhưng ánh mắt châm chọc vang lên. ờng ềo mà thô tục...

mẹ nó, có phải hơi quá không. cô nghe giọng cô ta mà da gà, da vịt mọc đầy đầy này. tác giả ơi, đứa con bà tạo ra đúng là quá giả tạo đi... gớm quá..

- liên quan đến chị sao? tôi muốn làm gì là việc của tôi, không liên quan gì tới chị... chị họ..

cô gần từng tiếng chị họ, khẽ rít ra khỏi từng kẽ răng, làm người ta cảm thấy lạnh sống lưng. cô ta thoáng giật mình một cái, ánh mắt ôn hoà khẽ nhấn lại. một lớp hơi mỏng hiện lên khoe mắt.

- chi... chị...xin lỗi, chị chỉ lo cho em thôi mà....

giọng nói nghẹn ngào, nước nờ thoát ra khỏi miệng cô ta làm cho người nghe cảm thấy lòng mềm nhũn. nhưng sâu trong ánh mắt toàn là toan tính ác độc. cô ta hôm nay sao vậy? không phải mọi hôm thường hay nghe lời mình, nhỏ nhẹ lắm sao? sao hôm nay lạnh lùng như vậy chứ. hừ... dám giả vờ thanh cao trước mặt tao, chút nữa thôi, ta cho mày chết thể nào là dám mơ tưởng đến nam nhân của tao không

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: ...

Xin chào các độc giả thân yêu... 3 ngày vừa qua là 3 ngày “khốn khổ” nhất đời tôi... nào là làm kiểm tra, nào là đóng tiền, nào là... ngày nào tôi cũng ... thôi tưởng tượng quá xa vời... a hi...hi.. mị đã trở lại và lợi hại hơn xưa

Đầu tiên mị xin lỗi các độc giả vì 3 ngày qua không có một chương nào nhưng mị hứa ngày mai mị sẽ đăng chương mới cho tất cả các độc giả cũng đọc.

Điều thứ 2 là mị muốn cho các độc giả chọn nha...

1 ngày mai các độc giả muốn đăng mấy chương (trên dưới 10 chương thôi nhá!) “>.<” hu.. hu.. mong các người đừng ăn hiếp ta nhiều...

2 mị muốn hỏi lại nha... các độc giả giả nghĩ chương sau sẽ có kịch tính gì? Đoán trúng mị tặng 3-> 5 chương cho người đó...

3 các độc giả nghĩ ta nên drop không? Ta nghĩ học lớp 9 ời nhiều bài tập nè, mị ngày nào cũng đi học đến 8->9 h mới về... nhà mị lại xa nữa chứ.. mị thấy oải quá...

4 mị còn có một bất ngờ nữa đó là

.

Nếu mì có thời gian á... mì sẽ tặng thêm cho các độc giả 1 bộ truyện mới nữa... nhưng trước tiên mì cần hoàn thành bộ này đã... hề... hề... chúc mừng cho mì nha...

Yêu các độc giả nhiều... nhiều... nhiều lắm
 á...

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

tặng tiếp cho MiracleLove3

ngồi chuyện một chút với đôi cậu nam cậu nữ kia, cô thấy người mình bắt đầu nóng lên.... là... xuân dược mẹ nó ... mắc mưu rồi, thế nào nhìn mặt cô ta có gì đó...thì ra là bỏ xuân dược. cô biết mình trước giờ có gặp qua hiện tượng này rồi nhưng rõ ràng cô đâu có ăn cái gì có chứa xuân dược... không

ề... Mộ Nam Sắc, nếu tôi mà gặp lại cô, tôi nhất định sẽ băm vằm cô thành trăm mảnh.

um... nóng quá...

cô thở hổn hển, loạng choạng đứng lên. Lăng Triệt thấy vậy, lo lắng, vội vàng đứng lên đỡ cô. Mộ Nam Sắc thấy Lăng Triệt đứng lên đỡ liền cắn môi, ánh mắt ngoan độc nhìn Dạ Hàn Lâm Tuyết. nhanh chóng khôi phục vẻ dễ thương, trong sáng cô ta giả vờ đứng lên đỡ cô, gần đến gần cô thì oanh oanh liệt liệt té xuống, tiện thể kéo cả cô xuống.

lúc này, người cô ta đè lên người cô. cô cảm thấy người đau ră rồi, cộng thêm tác động của xuân dược lại càng nóng thêm. đẩy cô ta ra, cô đi thẳng ra ngoài nhưng bị một bàn tay kéo lại. cô thấy vậy thì liền hất bàn tay nắm lấy người cô.

- buông ra...

Lăng Triệt thấy người cô gắng thoát khỏi người bọn hắn. nhìn cánh tay trắng trẻo, hắn thấy lòng mình đau nhói. cảm giác lạ quá... nó khó chịu, nó đau khổ, nó bất lực... cũng đúng, là hắn lạnh nhạt với cô trước, là hắn ghét bỏ cô trước. hắn không nói gì, chỉ nhìn theo bóng cô biến mất sau cánh cổng.

cô nhanh chóng leo lên xe hơi, phóng thẳng ra ngoài. cô cần gặp Tiêu Dục à.. nếu không cô chỉ có tử chết mất thôi. cắn răng, chịu mọi khổ hình lửa đốt đang cuộn trào trong cơ thể, cô chạy xe với tốc độ chết người đến gặp Tiêu Dục. bỗng nhiên, ánh mắt cô choáng đi, khuôn mặt tái dần, và râm..

xe cô đã đâm vào một chiếc xe lamboric đen có hạn trên thế giới. người trong chiếc xe đó tái mặt, may sao hắn không sao. người cô lúc này đầu đập vào vô lăng, máu chảy nhuộm đỏ khuôn mặt cô nhìn trần xe hơi, thờ dài lần cuối. khuôn mặt lúc này nhu hoà nhưng tái nhợt. khẽ mỉm cười, giọt nước trào mi, cô tự thâm trong lòng...em xin lỗi... Dục sống lại lần nữa nhưng không được yêu anh. nếu có kiếp sau, em nguyện yêu anh không lối thoát..... ánh mắt cô mờ dần, rồi mờ dần tắt hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

thích..

thích...

thích...

thích...

thích...

ở một nơi nào đó trên thế giới này, năm người nào đó đang mãi mê suy nghĩ về một người thì một nỗi đau đánh vào trong tim mình. khuôn mặt mỗi người nào đó nhanh chóng phát ra một nỗi bất an khó tả.....

Tuyết nhi, em...

Bạch Kinh Thiên nhủ mảy cái xe đâm vào xe mình, mẹ nó, đi không biết nhìn đường à. hắn nói thâm trong lòng, tiếc thương cho chiếc của mình. đi lại gần chiếc xe đâm vào xe mình... hôm nay tôi không dạy người lái xe này biết luật đi giao thông thì tôi sẽ đổi ngược tên mình thành Thiên Kinh Bạch... hừ...

đứng trước cửa xe, Bạch Kinh Thiên gõ mạnh cửa mà không có ai mở, nhủ mảy thật chặt, hắn đi ra đằng trước cửa xe, nhìn đằng trước, hắn mờ ảo thấy bóng một nữ nhân người khuôn mặt bê bết máu, ... cô ấy...? tuy khuôn mặt bê bết máu chảy nhưng hắn vẫn nhận ra khuôn mặt đó, khuôn mặt in sâu vào tâm trí hắn từ khi nào không biết, khuôn mặt mà hắn mong nhớ ngày đêm từ khi cô thay đổi...

nhanh chóng kiểm một thứ gì đó cứng, đập mạnh vào cửa trái, kính vỡ ra bắn nhẹ vào người cô, một ít mảnh thủy tinh nhỏ dính trên mái tóc rối của cô. hắn nhanh chóng mở cửa xe cô ra, bế cô lên xe mình.

hắn nhanh chóng xem vết thương cho cô, lo lắng bao trùm lấy hắn. hắn chạm vào da thịt cô, một dòng điện chạy qua, nóng quá.. sao người cô nóng như vậy? không lẽ cô bị...

hắn nhanh chóng lái xe nhanh đến bệnh viện. một bảo vệ chạy nhanh ra chỗ hắn. hắn nói chuyện với ông ta, lập tức một chiếc xe đẩy được đưa ra. đặt cô nhẹ nhàng lên xe, hắn xoay người đi vào phòng cấp cứu. đi ngang qua một cô y tá, trên tay cô ta cầm áo blue xanh bác sĩ của hắn, nhanh chóng quơ đại mặc vào, hắn nhanh chóng nói với cô y tá đó:

- gọi cho người nhà Dạ tiểu thư đến bệnh viện... nói cô ấy bị tai nạn giao thông ...

nói rồi hần quay người đi vào phòng cấp cứu. cánh cửa đóng lại cũng là lúc cuộc đời cô bước qua một trang sách do chính tay nữ phụ cô tạo nên.

Lăng Triệt và Tiêu Dục chạy đến bệnh viện cũng là lúc cô đã ở trong phòng bệnh 1 tiếng rồi. bọn hần đứng đó, bàng hoàng nhìn cánh cửa phòng cấp cứu.

Lăng Triệt khi nghe Dạ Hàn Lâm Tuyết bị tai nạn xe thì đau khổ, nhanh chóng chạy ngay ra ngoài lấy xe. đúng lúc đó Tiêu Dục hần đến gặp Dạ Hàn Lâm Tuyết thì thấy Lăng Triệt hần chạy như bay ra ngoài. hần đây là đến xem cô tại sao không đến nhà mình... hần kéo Lăng Triệt lại hỏi, biết cô đang ở trong bệnh viện thì lo lắng chạy đến bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43

"xin lỗi các độc giả, chap này mị ra trễ, có gì ngày mai mị bù cho các nàng chương khác hay hơn. các nàng cứ đoán xem chương sau Dạ Hàn Lâm Tuyết sẽ ra làm sao. đoán trúng mị tặng chương sau cho các nàng"

- bác sĩ, ... tụt huyết áp rồi...

giọng cô y tá vang lên nói, thấy vậy bác sĩ "soái ca" đang ra sức cứu cô, mặc kệ mồ hôi chảy đầm chiếc áo sơ mi cùng chiếc trán ướt đầm mồ hôi vì lo lắng. miệng hần nói, tay hần làm

- lấy máy huyết áp...

- áp sức khí...

- sốc điện, 200 won

- không được, tiếp tục, tăng lên 250 w

ở trong phòng cấp cứu lúc này kịch liệt thì đằng ngoài phòng cấp cứu 4 tên con trai với ánh mắt tối sầm, gương mặt hiện lên lo lắng. Lăng Triệt cùng Tiêu Dục đến bệnh viện cũng là lúc cô nằm trong phòng cấp cứu 2 tiếng đồng hồ, cùng lúc đó Tôn Khắc Hi cùng Sở Văn Phong cũng chạy đến.

vốn dĩ Tôn Khắc Hi cùng Sở Văn Phong cũng coi như quen biết một chút bởi vì lúc trước có gặp qua. hôm nay thấy phiền chán, hần Tôn Khắc Hi đi dạo một chút ai dè gặp cái cảnh say mềm của Sở Văn Phong. Sở Văn Phong đang lúc nhớ cô trong cơn say, làm bậy bầm số cô gọi. ai dè không phải tiếng của cô mà là tiếng của cô gái khác. cô ta nói cô bị tai nạn giao thông.

đang say rượu, nghe 4 chữ "tai nạn giao thông", đầu nổ oành oành. lập tức tỉnh rượu, lấy xe phóng đến bệnh viện nhưng lúc chạy qua người Tôn Khắc Hi, hần đâm thẳng vào hần ta. lồm cồm bò dậy, hai tay xoa đầu, Tôn Khắc Hi là người tỉnh táo đầu tiên. lấy tay nâng Sở Văn Phong dậy, hỏi han chuyện gì chạy gấp vậy. Sở Văn Phong lúc này choáng váng đầu óc, thấy người hỏi liền ngược lên nhìn. hần thấy Tôn Khắc Hi hỏi vậy liền nói thật.

Tôn Khắc Hi sau khi nghe xong Sở Văn Phong nói liền lo lắng, bỏ Sở Văn Phong ở đó quay người chạy về hướng bệnh viện. Sở Văn Phong lúc này lo lắng không kém Tôn Khắc Hi, thấy xe của hần có người đưa đến, lập tức kéo tên tài xế ngồi trong xe bay xa, nhảy lên ghế lái, chạy theo hướng Tôn Khắc Hi tiện thể kéo tên đó lên luôn.

lúc 2 người bọn hần đến nơi, đã có Lăng Triệt cùng người tên Tiêu Dục đứng trước cửa người thì đi qua đi lại trước cửa phòng cấp cứu, người thì ngồi ở ghế chờ nhưng hai người đều có biểu hiện giống nhau là lo lắng cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 44: chết rồi...!

ha..ha.. chương này không có ai đoán được ời. tình tiết các nàng nói giống như "ngồi hưởng tám chồng" nhưng nó khác mà... ke..ke... đọc đi rồi biết.

vào truyện nào....

cạch... tiếng cửa phòng cấp cứu mở ra. Bạch Kinh Thiên, một thân tóc tai rối mù, mồ hôi nhễ nhại. theo sau là chiếc xe cấp cứu. trên đó Dạ Hàn Lâm Tuyết đang say giấc nồng. 4 người bọn hần vui mừng nhìn cô, nhưng không hiểu sao trong lòng bọn họ lại lo sợ. Bạch Kinh Thiên nhìn lướt qua 4 người bọn hần, ánh mắt tối sầm.. hần nhìn Tiêu Dục một chút liền liếc mắt qua đám y tá đang chăm sóc cô. gương mặt lạnh lùng, hơi thở lạnh nhạt. nhìn kĩ sẽ biết

dưới viên mắt hấn có một vài vết đỏ hấn... hấn nói với cô gái gần hấn nhất:

- y tá Trịnh, cô đưa cô ấy đến phòng hồi sức đi, tôi có chuyện cần nói với những người ở đây..

- nhưng.... dạ, viện trưởng...

cô ta đỏ mặt nhìn từng người một rồi kéo cả hộ tá đi. thấy chiếc xe đẩy đi xa, bọn hấn lòng đầy lo lắng. Lăng Triệt, Tôn Khắc Hi, Dạ Lâm Phong, ba người bọn hấn biết, cô đã từng là người như thế nào, bỗng dưng thay đổi làm bọn hấn trở tay không kịp nhưng không hiểu sao, lòng không chịu nghe lời mà nhìn theo, dõi theo nó.

Tiêu Dục nhìn người đàn ông trước mặt, thân hình cao 1 m8. con ngươi tím huyền ảo, sáng như sao hút hồn. khuôn mũi tuấn mĩ, môi mỏng gợi cảm, lạnh lùng mà thanh bạch, hấn mặc cái áo blue xanh là cho hấn ta càng thêm thanh dật lạnh lùng mà trong trẻo. nhìn hấn bây giờ giống yêu ma loạn thế phong khinh dã. Tiêu Dục nhìn hấn, hai mắt toé lửa, thầm nghĩ... tuyệt không thể để hấn gần cô, nếu không mất vợ như chơi.. nhìn hấn là ta muốn rạch mấy nhát vào khuôn mặt hấn, hứ.. nhìn đi ta đẹp hơn người, dư sức mà đập đổ người... hứ...hứ...

nhìn hấn chán, Tiêu Dục lên tiếng hỏi han tình hình của Dạ Hàn Lâm Tuyết. lòng hấn nôn nóng nga, không nhanh gặp cô, hấn mất vợ như chơi đó. nhưng dự cảm chẳng lành lại len lỏi trong tim làm hấn... sợ. hấn sợ mất cô lần nữa...

Bạch Kinh Thiên tối mặt khi nói đến cô, cắt cổ giọng run,...run khác hấn lúc này hấn phá vỡ tim của tất cả 4 người có mặt tại đây.

- Các người, ai là người nhà bệnh nhân....

- Tôi.../tôi...

Lăng Triệt cùng Tiêu Dục lập tức trả lời,hai người bọn hấn bước đến gần Bạch Kinh Thiên. Tiêu Dục Lạnh lùng lên tiếng..

- Lăng Triệt, tôi là bạn trai cô ấy, anh chỉ là vệ sĩ của cô ấy thôi, tốt nhất đừng xen vào chuyện của chúng tôi.

Lăng Triệt á khẩu không nói được gì. đúng, hấn chỉ là vệ sĩ của cô thôi, hấn không là gì của cô hết. cũng lời nói của Tiêu Dục, ánh mắt Bạch Kinh Thiên, Tôn Khắc Hi cùng Sở Vân Phong đượm buồn.

Bạch Kinh Thiên cùng Sở Vân Phong bọn hấn không biết tại sao lại buồn, chỉ biết lòng mình trĩu, nặng nề vô cùng. phía bên trái của hai người không biết tại sao lại nhói lên. đau... chỉ đau chút thôi, chút thôi sẽ hết. bọn hấn nhìn nhau coi như an ủi.

Tôn Khắc Hi thấy cảm mình vô dụng,hấn biết hai từ "bạn trai" của Tiêu Dục đánh thẳng một phát vào đầu. lòng hấn toát ra một nỗi chua xót khó ta, hấn biết hấn bỏ lỡ cô rồi. cô không còn là của hấn nữa. Lăng Triệt nhìn Tiêu Dục, ánh mắt toát ra vẻ giận giữ cùng ghen tuông, nghiêng răng, nghiêng lợi hấn tự nhủ phải kiềm chế, kiềm chế giết chết người tự xưng là bạn trai cô. nhưng hấn có kiềm chế đến đâu thì mùi chua toả ra nhiều hơn thế.

Tiêu Dục mặc kệ ba tên đó hỏi lại:

- Bác sĩ Bạch, Tuyệt nhiên sao rồi...?

Bạch Kinh Thiên do dự nói, nhưng nếu không nói lòng càng tang thương...ngập ngừng, hấn mở miệng:

- cô ấy.... chết rồi...!

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: (1)

xin chào tất cả các độc giả thân yêu, sau 2 tuần vật lộn với sách vở ta đã trở lại và lợi hại hơn xưa. có ai không.... có ai không..

giữa sân nhà lạnh giá, một người phụ nữ nằm trong vòng tay cô bé nhỏ, trên cô có một vết hấn sau do một vật gì đó thắt chặt. người phụ nữ, giọng nói đứt quãng từng hơi, từng hơi... đứt quãng nói với cô bé...

- mẹ... mẹ đừng bỏ con mà... mẹ... mẹ tỉnh lại đi...

- Tuyệt nhi,...mẹ xin lỗi...mẹ phải gặp cha con,...ông ấy đang chờ mẹ dưới cầu nại hà....

-mẹ... Tuyệt nhi không cho mẹ gặp cha đâu.... mẹ phải ở lại với con... mẹ...hu..hu..

- xin lỗi con Tuyệt nhi, mẹ nhớ cha con...mẹ muốn gặp ông ấy... con phải sống thật tốt....

- mẹ Tuyết nhi sẽ sống tốt mà, mẹ tỉnh lại đi...hu..hu..

- Tuyết nhi ngoan, mẹ chỉ ngủ thôi.... ngủ một giấc.... con phải sống thật tốt cha cả ta và cha con... và cả thằng bé đó nữa... nó chịu quá nhiều đau khổ rồi...

người phụ nữ nói xong liền tắt thở... lại một linh hồn xinh đẹp bay lên trời cao làm một ngôi sao sáng... nó đứng cạnh một ngôi sao nào đó trên bầu trời bao la.. để lại đứa bé ngồi đó, không khóc, không nháo chỉ nhìn chăm chăm vào người phụ nữ, miêng lăm bầm gị đó...

- mẹ... mẹ đi khỏe...gặp cha và sống tốt...ở đó...con sẽ sống tốt...sống tốt cho cả cha mẹ, và... cả em ấy... người thân duy nhất của con...

miệng nói...đầu nghĩ... có phải đây thật sự là một đứa bé 7 tuổi không... một âm mưu và kế hoạch được đặt ra...

rồi một ngày cô bé đó gặp một người đàn ông giống cô bé..

- ông là ai...?

- ta chỉ là một thầy dạy võ vô danh thôi...một người bị vứt bỏ... còn.... con là ai...?

cô bé đó thấy.. người đàn ông này là ai... sao mà giống cô quá! cười nhẽ cô bé trả lời

- con sao?... con cũng không biết con là ai... chỉ là một người bị gia tộc ghét bỏ thôi..... một người mất gia...đình..

người đàn ông đó nghĩ" có phải đứa bé này quá khổ không? "

- vậy sau này ta sẽ dạy võ cho con... dạy con tình yêu thương và..... ta cho con tình thương...

- thật...không... người không vứt bỏ con chứ....

- ừm... chỉ là con muốn học võ thì trước tiên con cần phải nguy trang... được chứ...

- dạ... con nghe theo người... người tên...?

- Phong Lăng...con...

- Dạ Hàn Lâm Tuyết... gọi con là Tuyết nhi được rồi... cô là người thừa kế tập đoàn Dạ thị...W-T

ánh mắt kiên định, lòng đầy hoan vui... cô bé đó giờ đây chính là một con người mới... một vòng xoáy bắt đầu chảy quanh... xoay vòng không hồi kết... đến một ngày nào đó... định mệnh của nó bắt đầu...

sau 1 năm nguy trang cùng học hỏi tiếp thu không ngừng nghỉ.. cô bé bắt đầu đi kiếm người thân... người bị bỏ rơi như cô bé..một con người bị gia tộc bỏ rơi..

đứng trước cô là một chàng trai, cao hơn cô nửa cái đầu nhưng lại là em trai cô... người em trai không cùng huyết thống được cha mẹ nhận nuôi... đứa con của người đi cả độc ác.

- Tổng Hàn... khỏe...

- chị... khỏe chứ....?

- Hàn...em...phải nhớ...như kế hoạch mà làm... quay về đi.....

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: của ... Dạ Hàn Lâm Tuyết...

Trí nhớ, như dòng nước hiện lên, một màn lại một màn, nghĩ lại mà đau lòng!

Nước mắt ướt sũng chua xót, từng ly từng tý, đau nhức như vậy, đau đốn như vậy.

Dạ Hàn Lâm Tuyết lẳng lẳng mở mắt ra, mặc từng màn chuyện cũ bày ra trong mắt, khi bản thân cảm nhận được sự bi thương của Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ thì lòng của nàng, cũng đồng thời rung động.

tỉnh lại, cô ở một căn nhà khác... Tống Hàn nghe tin cô chết, lập tức huy động người, làm một cái mộ giả coi như cô đã chết.

khi cô hôn mê, trí nhớ của Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ biến lên trong đầu cô. cô biết, chắc vì quá đau khổ, cô ấy để lại quá khứ cho cô quản chế, một phần cũng vì cô, một phần cũng vì cô ấy quá mệt mỏi vì chấp niệm, kêu cô hăm sóc tốt cho hân... Tống Hàn.

Cô ngăn người nhìn trần nhà xa hoa... cô nghĩ hân sao rồi, có khỏe không...? cô nhớ... hân...

Dạ Hàn Lâm Tuyết, có phải cô yêu Sở Vân Phong nhiều lắm không, tôi giúp cô bỏ nó xuống cho nhẹ người... trong lòng tôi gánh 1 người là quá đủ rồi...

sở dĩ Dạ Hàn Lâm Tuyết cũ yêu Sở Vân Phong rất nhiều không bởi vì hân thương cô, yêu cô, khát vọng cô ... mà bởi vì hân giống cô ở trái tim... hân có một tình yêu chân thật, không bao giờ bỏ qua, đến lúc chia tay hân vẫn cố chấp không buông bỏ gánh nặng trong lòng. tạo ra khuôn mặt dối trá qua mắt tất cả mọi người nhưng trái tim thủy chung vẫn vì một người

cũng giống cô .. cố chấp báo thù vì gia đình, không buông bỏ được sự thật về cái chết của cha mẹ mình.. cố gắng giấu đi vẻ mặt thật của mình và tạo ra vẻ mặt giả tạo dối trá.

Tiêu Dục, có phải anh cũng vậy hay không... cô đã rất tin tưởng anh nhưng anh lại cố chấp vì cô ta.. cố chấp mọi việc... quyền lợi, lợi ích có... đáng cho anh không...

cô khẽ nhắm mắt lại, nước mắt rơi khi nhớ lại qua khứ. chắc hân anh nên sống tốt nhĩ... em cũng mệt mỏi khi phải gượng cười rồi...

trên chiếc giường trắng tinh ... co gái xinh đẹp tuyệt trần lại nhắm mắt, nhưng lần này cô nhắm mắt để ngủ...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47:

Bạch Kinh Thiên nói xong liền im lặng ...

đoàng ...

đoàng...

những đạo sấm sét đánh trong đầu của mỗi người nghe thấy những từ thốt ra khỏi miệng của Bạch Kinh Thiên...

Tiêu Dục như hết sức lực ngồi thụp xuống đất... Lăng Triệt buông thông hai cánh tay xuống ánh mắt vô hồn dựa vào tường khỏi ngã... ánh mắt đau thương nhìn về phía cánh cửa phòng cô nằm

Chỉ còn Tôn Khắc Hi vẫn im lặng đứng dựa vào tường nhắm mắt.... Sở Vân Phong tuy không nói gì nhưng trong lòng đau nhói... Tuyết... em cho tôi ăn cái gì mà sao đau quá. Tất cả bao quanh lấy một chùm chết chóc tang thương vô cùng...

- Tôi muốn gặp Tuyết nhĩ lần cuối...

- tôi cũng vậy... tôi muốn xem em ấy một chút...

Dạ Minh run run nói, Lăng Triệt giọng nói đau buồn gật đầu nói theo. Bạch Kinh Thiên gật đầu coi như đồng ý, Tôn Khắc Hi và Sở Vân Phong không nói gì nhưng cũng đi theo đoàn ba người đó.... đến nơi Dạ Hàn Lâm Tuyết “nghỉ”

Trên giường bệnh là một cô gái xinh đẹp vô ngần, làn da trắng bệch đã không còn sức sống, xanh xao nằm yên một chỗ... cô gái nằm đó, như chờ đợi chàng hoàng tử của cô lại gần hôn cô nhưng... có phải cô có thể tỉnh dậy... như bình thường...

Tiêu Dục đau lòng nhắm đôi mắt lại không dám nhìn nữa, tiếp tục nhìn anh sẽ chết mất... Tim anh rất đau.... Vô cùng đau đớn khi nhìn thấy cô nằm đấy.... cô đã từng nằm đó... cô lại nằm đó nhắm mắt ngủ... rồi... tại sao.... tại sao cô lại như vậy.... hân chưa trả nợ cho cô xong... hân nợ cô 2 kiếp chưa trả xong ... vậy mà cô lại nằm đó... lại nằm trên chiếc giường trắng tinh kiết xinh đẹp nhưng đây rầy những chết chóc...

Lăng Triệt như suy sụp quỵ xuống bên giường cô nằm, tay chân run rẩy lại gần nắm chặt lấy bàn tay của cô....

Lạnh ngắt! Tay cô Tại sao lại lạnh vậy, cô chỉ ngủ một chút rồi dậy thôi mà... hân nhất định là nghe nhầm tên bác sĩ họ Bạch kia nói cô chết rồi.. hân không tin... cô nhất định là đang ngủ....

Bạch Kinh Thiên đứng bên cạnh cánh cửa thấy hai người đàn ông quá bi thương, ánh mắt hân cũng không hiểu có chút gì đó đau xót rồi lập tức biến mất,

anh quay người bỏ đi. Con tim không tự nhủ nhói lên một cái rồi biến mất... hấn cần phải giữ thẳng bằng, hấn không được ngã xuống... tuy hấn chỉ quen biết cô một chút vào ngày hôm đó nhưng hấn không thể nào quên được hình bóng cô trong tâm trí... chẳng phải trong lòng hấn khinh thường cô sao... đúng nhất định là khinh thường cô nên hấn mới có cảm giác thế này... người hấn yêu chỉ có một thôi... nhất định không phải con đàn bà lẳng lơ đó...

Dạ Vân Phong hấn không dám nói gì, cũng không dám bước vào căn phòng trắng này..., ôm trái tim đau quặn lại.... hấn quay người bước đi như Bạch Kinh Thiên... ai kêu hấn không đau chứ... là hấn không có dũng khí bước vào căn phòng đó, hấn sợ... hấn sợ nhìn thấy mặt cô... khuôn mặt không còn cảm xúc... khuôn mặt không bao giờ mờ mắt nhìn hấn nữa...

Tôn Khắc Hi cố mấy bước loạn choạng... hấn phải gặp cô, hấn không tin cô chết... hấn không tin... không phải cô muốn lạnh lùng xa cách hấn sao.. không phải cô muốn hấn yêu cô sao... giờ hấn yêu cô rồi... tại sao cô lại nằm đó chứ... cô nói dối hấn phải không... Dạ Hàn Lâm Tuyết, em mở mắt ra nói chuyện với anh đi mà... Chắc chắn tất cả đang đùa giỡn với hấn mà thôi... phải không... Tuyết... nhi....

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48

Xin chào các độc giả... các nàng thắc mắc tại sao các nàng đọc không hiểu phải không... thật ra....

Là

À thì

...

Truyện này mị đang lộn chương ời... hôm qua cao hứng viết liền năm chương nhưng lỡ... tay nhấn chap khúc mắc trong lòng dạ hàn lâm tuyết trước mị cố sửa rồi nhưng không được... nếu ai đọc phần này xong các nàng dừng giận mị... mị tui thân mị drop đó....

Để các nàng bớt buồn tối nay mị cố gắng làm bài nhanh nhất có thể rồi đăng chap mới cho...

Sau đây có ít hình gửi cha các nàng ... chúc các nàng một ngày vui vẻ....□□□□

□□□□□□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: ..

Trên giường là một cô gái xinh đẹp vô ngần, làn da trắng bệch đã không còn sức sống mãnh liệt như bình thường... Tiêu Dục đau lòng nhắm đôi mắt lại không dám nhìn nữa, tiếp tục nhìn anh sẽ chết mất... Tim anh rất đau.... Vô cùng đau đớn khi nhìn thấy cô nằm đấy.... Một lần nhìn thấy mộ cô cô đơn lạnh lẽo nằm ở giữa đồng hoa do chính tay anh xây đắp ... Một lần nhìn thấy cô đang nằm ngủ say giấc nồng mà vĩnh viễn không mở mắt ra nhìn nữa.... Anh.... thật sự đau qua... cả thể xác lẫn tâm hồn...

- Tỉnh dậy đi.. Em đang trêu anh thôi phải không..? Tuyết nhi... Nghe anh nói này.... Anh là Tiêu Dục , Tiêu Dục người bị em vứt bỏ đây..... Tiêu Dục mà chích em yêu, chính em hận đây.... anh xin em.. Tuyết nhi.. Tỉnh lại đi.... làm ơn....

Anh đã bao lâu không khóc kể từ khi nhìn thấy cô thay anh đỡ một lần chết... Đã bao lâu rồi anh lại nghĩ đến cảm giác ngồi bên cạnh mộ cô hỏi hận tiếc thương.... anh thật sự rất đau rồi ...em đừng hù dọa anh nữa... anh còn nợ em rất nhiều... nợ em cả đời chưa ra mà....

- Làm ơn... Em tỉnh lại đi... Tuyết nhi...mở mắt ra và nói với anh là em chỉ đùa thôi... Tuyết nhi...em nói đi....

hấn cố gắng lay người cô... cố gắng kêu cô tỉnh dậy... hấn không muốn...không muốn nhìn thấy cô nằm trước mặt hấn lần nữa ... dần mất đi sự sống...

hấn cố lay nhẹ cô cho cô tỉnh dậy nhưng cơ thể cô vẫn lạnh toát... Xinh đẹp vô cùng... Chết chóc vô cùng... Trái tim của anh như có ai đó đang bóp chặt, đau vô cùng... hấn không muốn chịu cái đau thấu tâm can này nữa đâu... hấn chịu không nổi những cái đau đó....

Lăng Triệt hết nhìn Tiêu Dục khóc rồi đến nhìn đến cô, nhẹ nhàng tới gần cô, hôn lên trán cô một nụ hôn... Nước mắt anh đã rơi.... Anh vội lau đi nước

mắt.... hần thăm nói một câu nho nhỏ vào tai của Dạ Hàn Lâm Tuyết... một câu chân tình cảm xúc...

- Anh sai rồi.... Ngủ ngon nhé.... Tuyết nhi.... anh mãi dõi theo em ở nơi này...

Anh chính là sai rồi ... là anh trách nhầm cô... là anh chán ghét cô...là anh yêu cô... nhưng anh không biết từ khi nào cô bước vào tim anh... có lẽ là cái ngày ... hôm đó đi...hần mỉm cười nhẹ , lặng lẽ áp má cô vào má hần... hần chỉ vẫn đứng đó nhưng lại không tìm được nước mắt... Ông trời, là tôi có lỗi với cô ấy... là tôi không tốt... thà rằng... người nằm đó là tôi thì hay biết mấy.... Tuyết nhi, em lại chịu khổ nữa rồi... anh xin lỗi em... là anh có lỗi.

Tình yêu chính là không có lối thoát....

tình cảm chính là không bao giờ hết.... khó mà nguôi ngoai...

chỉ có, khi người chết đi, người ta mới nhận0 ra được hối hận cũng là quá muộn , hối tiếc cũng chỉ là quá khứ...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

Bạch Kinh Thiên quay lại định nhìn Dạ Hàn Lâm Tuyết nói chuyện một chút nên đã kêu tất cả ra ngoài, lúc này chính anh đã đẩy tất cả mọi người về, đi vào trong căn phòng lạnh lẽo Dạ Hàn Lâm Tuyết đang nằm, hần ngồi xuống nhìn khuôn mặt cô đã lạnh ngắt, vén tóc mai cô lên nhìn khuôn mặt yêu kiều sắc sảo đang say ngủ.... cô... có thể tỉnh lại không... hần tự hỏi chính mình... khẽ chạm vào môi cô, nó vẫn mịn màng ướt át có chút tái nhợt nhưng không hiểu lúc này hần lại cảm thấy cô ... như thiên sứ dưới ánh nắng... chỉ cần dời mắt một chút thôi... cô sẽ biến mất .. trong không khí, tan đi và sẽ không bao giờ gặp lại nữa...

Bỗng anh nhận ra anh thật quá độc ác.... Lương y từ mẫu của anh đâu mất rồi....? tuy hỏi trong lòng như vậy nhưng lòng hiểu kì chuyện khác... tại sao lúc hần đo sức điện... cô cũng qua khỏi cơn nguy kịch rồi.. tại sao cái màn hình máy đo nhịp tim của cô lại tụt xuống..?

chẳng lẽ hần không thể nào làm cô tỉnh lại nữa. .. nghĩ đến chuyện cô không tỉnh lại nữa hần thấy tại sao trong lòng hần lại có cảm giác nặng nề cùng đau lòng? hần dạo gần đây hay mất bình tĩnh, hay mất tự chủ... còn hay nhớ đến cô nữa chứ... hần chắc là điên rồi..

lắc lắc cái đầu xua tan ý nghĩ về cô, đứng dậy đi ra cửa... hần nghĩ có lẽ mình nên xem lại tình cảm của mình thôi...

* cạnh* tiếng cửa nặng nề đóng lại, không gian trong phòng bắt đầu tắt đi ánh sáng.. trên giường cô gái xinh đẹp đó bắt đầu cử động ngón tay, mí mắt run run... co giật nhẹ nhẹ.. đôi mắt đỏ như máu dần hiện ra... mờ ảo không tuyệt tiết... cô lần nữa mở mắt... lạnh lùng mà cô độc.. cô gương người đứng dậy, loạng choạng đi đến bên cạnh cánh cửa, giơ tay,...nói ông nghe .. cô nắm một dây số nào đó... môi mỏng khô cong bắt đầu mở ra mấp máy không ra chữ... một lúc sau.. đầu dây bên kia nhấn nút trả lời..

người đàn ông nghe cuộc điện thoại này giọng nói lạnh lùng, quyến rũ... trầm ấm.. hần cau mày khi nghe đầu dây bên kia không nói gì..

- ài... trả lời..

cô im lặng nghe giọng của hần, khe mỉm cười khòe môi... cười nhẹ nói...

- Hàn... chỗ cũ..

Tổng Hàn khi nghe thấy giọng nói của cô vui mừng... chị hần cuối cùng cũng gọi cho hần... hần rất vui..

- được...

giọng nói của hần không che dấu được ý cười... vui vẻ cười nói với cô.. nếu bạn thấy người đàn ông lạnh lùng cười nói vui vẻ với đầu dây bên kia điện thoại... bạn nghĩ hần đang nói chuyện với ai... không biết là.. khi cấp dưới nhìn thấy xanh này thì có phải tự hỏi mình là hần có hoa mắt không nhi.? ...

hần nói một vài câu liền tắt điện thoại, chỉnh sửa quần áo sộc sệch một chút, xong xuôi, hần quơ lấy chiếc áo khoác trên ghế, bước chân nhìn ngoài có thể thấy được hần đang đi bình thường nhưng bước chân của hần bước ngày càng nhanh... hần vui vẻ đóng cửa... ra ngoài đến chỗ hẹn... Tuyết... em đến đây...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: ...người em không cùng huyết thống

Tổng Hàn là Phó Tổng giám đốc tập đoàn Dạ Thị kinh doanh bất động sản.

anh nhìn ngoài là người đứng giới bạch đạo ở Thành Phố S. nhưng cũng đồng thời là người đứng thứ 2 bang Dạ Ứng trong giới Hắc đạo chuyên buôn bán vũ khí, ám sát và đào tạo những đặc công ưu tú của thế giới ngầm..

Anh Tổng Hàn 17 tuổi, gia chủ gia tộc Tổng thị đứng nhất nhì Thành phố S sau Dạ thị.

tướng mạo phong nhã, lịch sự sang trọng, thâm độc, lạnh lùng, tàn nhẫn

châm ngôn của anh là thà giết lầm còn hơn bỏ sót.

nước da hắn có màu trắng có hơi r ám nắng, có đôi mắt như chim ưng, sống mũi cao thẳng và một đôi môi mỏng, thân hình hấp dẫn cường trán, nhưng khi người ta nhìn vào có một cảm giác lạnh thấu xương. Anh ra tây tàn nhẫn, thánh tình bình tĩnh quyết đoán, trên người anh tỏa ra sự cao quý và oai nghiêm. Anh Không bao giờ bỏ qua cho bất cứ ai giám động đến anh hoặc là đồ thuộc về quyền sở hữu của anh. nhất là người con gái đó, chỉ cần đứt 1 sợi tóc của cô ta... chỉ có sống không bằng chết...

không ai biết người phụ nữ hắn bảo vệ là ai nhưng ai cũng nghĩ đó là người phụ nữ của hắn hay người yêu của hắn...

sự thật không phải vậy, người hắn bảo vệ là cô, người em chị gái không cùng huyết thống, không cùng dòng máu. tại sao hắn lại là người bảo vệ cô...?

có lẽ bởi vì cô là người thân duy nhất, cũng là người mà hắn “yêu” nhất trên đời... hắn yêu chị gái hắn, chị gái mà không cùng cha nhưng khác mẹ. nhưng cô ấy có yêu hắn không thì hắn không biết... hắn chỉ cần cô... không cần thiết cô phải yêu hắn...

đứng trước một vườn hoa bồ công anh... vì mùa này là mùa xuân nên cỏ cây hoa lá bồ công anh xen lẫn với cỏ non bắt đầu sinh sôi nảy nở, những cánh hoa bồ công anh bay đi theo khe gió, bay sang từng góc mới.

Hắn đứng trước biển hoa bồ công anh, mỉm cười cho sự sung sướng, một lối mòn đầy gạch đá vụn được phủ kín sau một khóm cỏ cao 2- 3 m. rẽ cành cây ra, hắn bước vào con đường đá vụn, đi sâu vào trong, hắn nhìn thấy một cô gái đang ngồi trên một thảm cỏ non xanh mướt, ánh mắt nhìn về phía bầu trời xanh xa vời. trên người cô mặc một bộ đồ bệnh nhân sọc caro... lặng lẽ nhìn trời cao.

Tiểu Tuyết!- Một bàn tay vô thức đặt lên vai cô. Một giọng nói ấm áp gọi tên cô từ đằng sau.

Tiểu Tuyết đưa khuôn mặt, đôi mắt long lanh hổ máu nhìn thấy mà ghê sợ, ngược lên nhìn giọng nói:

- “Hàn”

Cô ngạc nhiên nhìn

-”Tổng Hàn”

hắn mỉm cười nhìn ngạc nhiên nhìn cô...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: buông tay...

- “Hàn”...

Đầy thân mình nhỏ bé đang bị anh ôm chặt kia, nước mắt cô dần gứa làm cho anh tức giận, nhưng cô nức nở nghẹn ngào lại làm cho lý trí của anh biến mất từ từ trở về lòng ngực cường tráng của phái nam áp xuống, đem cô vùi dưới thân mình, ôm chặt cô trong lòng.. kẻ nữ non..

Đúng vậy, giờ khắc này, thừa nhận hắn thật nhớ nhưng cô... nhờ cô rất nhiều...

- Tuyết... chị không cần bỏ em lại nữa, em không muốn một thân một mình...không cần...có được hay không?”

Hắn sợ một mình trong đêm tối tỉnh lại, xung quanh đều một mảnh lạnh lẽo, hắn sợ cô sẽ bỏ hắn lại lần nữa! Lại cô nhi viện lạnh lẽo đó...

Mở mắt nhìn cô, giờ đây cô đang ở trước mặt hắn, mỉm cười. Hắn siết chặt cô trong lòng, thầm nghĩ.. cô sau này sẽ được hắn bảo vệ... vĩnh viễn sẽ biến thành sự thật nếu... chuyện “đó” kết thúc... hay nên kết thúc thôi...

Ngẩng đầu, bầu trời đã ngả chiều.

Dạ Hàn Lâm Tuyết lên tiếng đánh vỡ sự trầm mặc im lặng của 2 người..., lúc cô xoay người thì bị Tống Hàn kéo cánh tay:

“Tiểu Tuyết chúng ta cùng đi ăn một bữa cơm được không?”

Đúng là vẫn còn không đành lòng, buông tay ra.

Nhớ lại sẽ là bi thương, giống như cái gai bén nhọn đâm vào lòng đau đến mơ hồ. Vết thương kia vĩnh viễn không thể lành, mỗi lần nghĩ đến sẽ đau tận tim canng.Có một ít thứ không phải chỉ cần thời gian có thể chữa được! Đặc biệt là vết thương trong lòng. Huống chi hiện tại cô mới từ trong địa ngục bước ra ngoài, ngày mai như thế nào cũng chưa biết!

Tống Hàn nghiêng người cầm tay cô, ngữ điệu tận lực thả xuống:

Nhược Tuyết nhắm mắt lại rồi lại mở ra, anh làm sao cố chấp như vậy, nghe không hiểu lời của cô sao? Cô đều cự tuyệt rõ ràng như vậy! Nhưng lời nói sâu hơn nặng hơn cô không nói ra được

- Hàn... chuyện đó chưa thể được...?

Chuyện đó chưa kết thúc...

Hắn im lặng nhìn cô... cô nói đúng chuyện đó chưa giải quyết được... hắn nên làm gì đây.

Sợi tóc đen dính trên khuôn mặt yếu đuối bất lực, ánh mắt buồn bã khổ sở, người sắt đá cũng không chịu nổi. Hắn nhìn cô mà lòng đau như cắt ...

Giới hạn thấp nhất của hai người đã tới rồi, hắn muốn cô bỏ qua tất cả hận thù để yêu cô và để cô yêu hắn, nhưng cô không có cách nào tiếp nhận hắn, không có đường lui sao?... không có đường lui cho cả hai sao...

cũng đúng kể cả hắn cũng muốn giết cô ta, tại cô ta mà cha mẹ anh chết, tại cô ta mà cha mẹ của cô chết .. nếu không phải cô ta thì hắn và cô sao có thể thành một đứa trẻ không cha không mẹ...

Đây là một con đường không có cách nào đi chung.

Tình trái ngang cuối cùng chỉ là ném khổ đau!

Khoảng cách giữa hai người không thể vượt qua được...

Giữa họ đã quá xa, vĩnh viễn không gần nhau được.

Khoảng cách này... quá xa vời với hắn... hắn quá mệt mỏi rồi... hắn muốn buông tay nhưng mà sao lại không nỡ... hắn không muốn. ..Anh nhận định trong lòng sẽ không buông tay....nhất định ... nhất định không thể buông...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: có một đề xuất mới...

các nàng ơi...

các nàng khỏe không..

các nàng có.....

.
.
.
.
.

. kéo chút nữa....

các nàng...

có muốn chương mới không...

ta... muốn đăng chương mới... nhưng trước tiên... các nàng trả lời những câu hỏi của ta trước...

1. các nàng muốn cho Tống Hàn đáng yêu của chúng ta trong hậu cung của Tiểu Tuyết không?
2. các nàng muốn xem h+ chưa... ta nói thiệt... muốn xem á các nàng nen chuẩn bị giấy lau máu đi.. mất máu nhiều lắm á..
3. các nàng nghĩ trong 6 người :
 - a) Lăng Triệt
 - b) Tiêu Dục
 - c) Tôn Khắc Hi
 - d) Bạch Ngao Thiên

g) Tống Hàn

h) Sở Vân Phong

trong 6 người này các nàng bỏ phiếu cho ai.. ta cho người đó làm hoàng hậu... lên trước...

“nói thật nha... ta thích Tống Hàn nhất lun á...”

4. có ai muốn chương sau không... nếu muốn các nàng hay cho ta biết...

Dạ Hàn Lâm Tuyết.. chương sau sẽ làm gì và gặp ai...

anh này là... một tên biến thái cấp leve max lun...

khủng bố...

nhớ trả lời... ta còn nhiều chương mới lắm.. các nàng tha hồ nhận nhá.. trả lời đi ta tặng cho...

thần

Dạ Từ Hi

☐☐ I LOVE YOU... I MISS YOU

☐

☐

☐

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

- Hàn...

- ừm... Tuyết... chị có chuyện muốn hỏi...

- ... Hàn, chúng ta quay về nơi đó đi.. chị muốn về đó chuẩn bị kế hoạch ...

tựa hồ giọng nói vui mừng... hấn kích động nói không nên lời...

- Tuyết... chị... chị muốn đi bao nhiêu năm...

- ba... ba... năm là quá đủ để chuẩn bị kế hoạch...

- được.. em sẽ chuẩn bị..

- ừm..

hấn kích động không nói được.. cảm xúc vui mừng ứa vào tâm trí hấn... cô đồng ý với hấn... 3 năm.. đối với cô là ngắn nhưng đối với hấn là quá dài... hấn sẽ trân trọng 3 năm này... ôm cô vào lòng, hôn lên má cô một cái chưa để cô nói xong, hấn quay người bước đi...

cô về đến bệnh viện là 7 giờ tối... nhìn người có khuôn mặt giống mình như đúc, cô lấy tay cô gái trên giường... xin lỗi... lặng lẽ nhìn khuôn mặt đó, cô nhắm mắt, với tay đến cái hộp trên bàn, tiện tay bỏ vào túi. đó là chiếc nhẫn trước đây chính anh từng làm cho cô.. giờ anh làm lại .. tặng cô khi cô ngủ.. đeo nó vào ngón áp út, nhìn cô gái trên giường lần nữa * tí* nhíp tim cô gái đó ngừng đập..

quay người nhảy khỏi cửa sổ, cô liền leo lên một chiếc xe được đậu sẵn ở đó... nhưng cô đâu biết chỉ vì một âm thanh nhỏ này nhưng nó làm cho những ai đó ám ảnh 3 năm. ám ảnh về cô... yêu cô càng nhiều.. dừng xe, cô bước vào căn nhà nơi cô từng ở... lên vào phòng mình lấy một chút đồ..

Cô quay đầu lại, cẩn thận nhìn thật kĩ căn phòng này, từ cái bàn, ghế dựa, đến giường cho đến bức hình chụp ảnh cũ của gia đình cô, trong ánh mắt có chút đau đớn gạt đi không được.

- em xin lỗi Dục... em phải giúp cô ấy... cô ấy cần em... vì thù...

Cuộc sống hiện tại mới là của cô nên có.

Cho anh một cơ hội, coi như là inh một cơ hội, thì ra, chấp nhận, cũng không hề khó khăn như cô đã từng tưởng tượng. Nhanh chóng thu dọn đồ đạc này nọ của mình, cô lấy ra từ trong túi xách ra một chiếc gương, sửa sang lại chính mình, không biết từ khi nào, cô cũng bắt đầu thích làm đẹp, người đàn ông kia có vẻ như cũng gián tiếp khiến cô phải thay đổi ít nhiều.

Cô đứng lên, chuẩn bị rời nơi này. Cô vén vài sợi tóc ra sau tai mình, đi tới.

cô đi về phía bờ biển, nơi đây có một bãi biển màu xanh thật lớn, cô thích nhất chính là tới nơi này.

Cô tiếp tục ngồi bên bãi biển, nơi này rất ít người đến, hơi nước thỉnh thoảng lại phủ đầy hai mắt của cô, trên cả khuôn mặt cô nữa, còn có bờ mi của cô nữa, có chút đau mà ẩm ướt. Ôm lấy hai đầu gối của mình, cứ như vậy trong nháy mắt, nước mắt cô rơi...

Cô đứng lên, bên trong ánh mắt trống rỗng vô cùng, chậm rãi đi về phía trước, bước chân in lên cát thỉnh thoảng lại bị nước biển cuốn trôi, trong không khí mang theo từng luồng gió biển thổi mạnh, khiến trên lông mi rất nhanh kết thành những giọt nước mắt, nháy mắt rơi xuống, biến mất vào trong khoảng không, khắc sâu vào nhưng rốt cục cũng không tháo gỡ được chút bị thương.

Đứng ở bờ biển, mặc cho nước biển thỉnh thoảng đánh lên chân mình, cô cúi đầu, trước mắt có chút hoảng hốt, nếu bước lên vài bước nữa là có thể giải thoát rồi. Vẫn đứng ở nơi đó, gió biển rất lớn, thỉnh thoảng lại thổi bay vài lọn tóc trên vai cô, thổi bay làn váy để lộ ra đôi chân trần, giống như cánh bướm đang muốn bay lên, mang theo một chút hơi thở trong suốt tuyệt vọng.

Đứng yên thật lâu, cuối cùng, cô vẫn là quay đầu lại, bầu trời, đã bắt đầu gần đêm rồi, về thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: dự tiệc (1)

a năm sau...

“Tuyệt, em đang ở công ty của chị, chị tan việc chưa?”

Cô nghe thấy giọng nói của hắn, trầm ấm êm tai vô cùng... ba năm, cô lấy danh của hắn đưa Dạ thị một bước phát triển, hai người làm việc cũng rất ăn ý... cô biết tình cảm của hắn nhưng cô không thể nào chấp nhận được, nhưng khi nghĩ đến nó cô mơ hồ cảm thấy rung động cảm thấy ấm áp vô cùng.

- “Buổi tối chị còn phải viết luận văn, nếu không có chuyện gì quan trọng thì sau khi tan việc chị sẽ về”.

- ừm...Sau khi tan việc, em ở ngay công công ty chờ chị Tuyệt, chị về sớm tối nay chúng ta đi ăn.”

- “ừm... tạm biệt...”

cúp máy, cô ngồi làm xong những gì cần làm ở công ty...

7 giờ đêm...

Ra khỏi công công ty, cô hướng mắt về phía chiếc xe đậu bên đường.

Mỗi lần Tống Hàn tới đón cô đều đậu xe ngay bên đường chờ cô ra, lần này cũng không ngoại lệ. Tua vào xe, Tống Hàn mặc trên mình cái áo T-shirt màu xanh dương, gương mặt tuấn tú hoàn mỹ dưới ánh sáng mặt trời, thân hình cao lớn càng thêm chói mắt, khiến không ít các cô gái bên đường quay đầu lại nhìn. Chỉ là trong mắt của hắn từ trước cho tới bây giờ chỉ có mình Dạ Hàn Lâm Tuyệt, ánh mắt của hắn vẫn nhìn chăm chăm về phía cửa lớn của công ty, bất gặp được đáng người mảnh mai dịu dàng không khỏi, lạnh lùng ,nở lên một nụ cười dịu dàng.

.” Hàn... ở đây!”

Dạ Hàn Lâm Tuyệt hướng hắn phẩy tay chào, chạy về phía của hắn.

.”Nơi này gió lớn đừng đứng chỗ này ta tìm nơi khác đi”

Tống Hàn dịu dàng nói. Dạ Hàn Lâm Tuyệt gạt đầu một cái lộ ra một nụ cười như hoa nhưng không kém phần sắc xảo lạnh lùng. Tống Hàn lần nào cũng vậy đều suy nghĩ cho cô trước, nhưng cô chưa từng đem lại cho hắn cái gì nghĩ tới điều này làm cô có chút ảo não.

Chỉ là cô không chú ý trên tầng cao ốc khác rèm cửa sổ bị kéo ra, một đôi con người lạnh lùng chăm chú nhìn một đôi nam nữ ở dưới.

đi vào một nhà hàng cao cấp, Tống Hàn chọn một bàn mà ít ai nhìn thấy...

xong xuôi, hắn nói với cô vào nhà vệ sinh một chút. cô gạt đầu một cái coi như đồng ý.

một lúc sau, một nam phục vụ đến gần cô đưa cho cô một ly nước lọc..

cùng lúc ấy một người đàn ông chạy ngang qua vô tình làm đổ ly nước vào áo cô.

- “sin lỗi...”

người đàn ông đó thấy vậy liền quay lại xin lỗi rồi rút...

- “xin lỗi cô, tôi có việc gấp... cô.. cô không sao chứ..”

hắn vừa nói xong liền ngược lên nhìn cô nhưng nhanh chóng nhìn xuống chỗ nước làm ướt một mảng áo của cô... cảnh xuân theo đó hiện ra.

“Anh nhìn cái gì?”

Dạ Hàn Lâm Tuyết thấy người đàn ông này không có ý tứ tránh đi mà còn nhìn vào cô chăm chăm làm cho cô khẩn trương dùng hai tay ôm ngực lại, cảnh giác chất vấn.

.”Khăn đây, cô lau đi”

Dương Hoảng trên mặt cũng tràn đầy lúng túng, đỏ mặt đưa khăn cho cô, tự giác quay đầu đi. Dạ Hàn Lâm Tuyết nhận lấy khăn tay lau sơ qua, phát hiện mảng trước ngực vẫn còn bị ướt nên không thể không đổi trang phục.

- “có chuyện gì vậy...?”

giọng nói của Tống Hàn vang lên, cô liền quay đầu nhìn hắn.

-”Hàn, cởi áo khoác ra đi.. “

Hắn nghe thấy cô nói liền nhú mảy một cái nhìn người đàn ông trước mặt nhưng nhanh chóng cởi áo khoác đưa cho cô.

-”đây... áo chị bị sao vậy...?”

-”lỡ tay đổ ra áo thôi, .. về thôi Hàn... chị không muốn bị cảm lạnh...”

- “ừm...”

-”Tôi đi trước, cái này trả lại cho anh“.

Cô lấy chiếc khăn tay trả lại cho hắn, xoay người ra khỏi nơi đó. Dương Hoảng quay đầu lại ngắm nhìn bóng lưng cô trong lòng không khỏi nảy lên một cảm giác rung động.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Dự tiệc (2)

Tống Hàn chở Dạ Hàn Lâm Tuyết đi trên con đường vắng nhưng rất yên tĩnh..

- “Hàn, em muốn đưa chị đi đâu?”

- “thay đồ, chẳng lẽ chị muốn mình bị cảm lạnh...?”

- “hình như chị nhớ là nhà em ở chỗ khác mà... ..?”

-”em mới mua căn biệt thự này... cũng gần chỗ làm. tiện thể cho chị.. nhà chị xa đây lắm..”

-” ừm... cảm ơn...Hàn..”

Pha xong ly cà phê nóng hổi, Tống Hàn bung đến đặt vào tay cô, Tống Hàn ngồi ở phía đối diện,

-” uống đi, đang còn nóng uống cho ấm ruột...

-” Hàn... em có chuyện muốn nói? chị thấy em cứ ngập ngừng như muốn nói gì đó..”

hắn ngập ngừng nói cho cô nhưng hắn thấy cảm giác bất an đang cuộn trào trong lòng gấn...

-” Tiểu Tuyết, chị định về thành phố K sao?”

nghe hắn nói, cô khựng lại cánh tay đang uống cà phê, tay run run nói với hắn

- “Hàn chị không thể bỏ lại trọng trách, chị phải trả thù cho cả gia đình mình...”

-“....”

Tuyết chẳng lẽ buông bỏ cái đó đi không thể sao, hắn càng nghĩ càng không thể nào hiểu cô.. gia đình hắn cũng bị sát hại như cô nhưng tại sao hận thù không che đầy mắt hắn.. tại sao chỉ có cô mới có thể ...

Tuyết, là em ép anh... là em không cho anh cơ hội.. là em rũ bỏ anh... mặt hắn lạnh lùng nhìn cô, ...

cô cảm thấy có gì đó không ổn... đặt ly cà phê xuống bàn... lại gần hắn... nắm chặt tay hắn.

Những ngón tay của hắn trong lòng bàn tay cô đã dần mềm mại trở lại. Tống Hàn ngẩng đầu, nhìn thấy đôi mắt màu đỏ của cô... đẹp quá... nhưng lạnh lắm.. em đừng nhìn anh như vậy.. anh không muốn ánh mắt của em không có anh. cô vẫn như cũ nhìn anh, đôi mắt nhìn anh không biết đang lạc đến phương nào, nhưng khóe môi đã có ý cười nhẹ nhẹ.

Hàn, nếu trả thù xong chị muốn bỏ trách nhiệm xuống, sống với anh ấy, lòng chị sẽ mãi không thay đổi... chị xin lỗi.. em nên tìm hạnh phúc cho chính em đi...

Tống Hàn nhìn cô hồi lâu, hắn lên tiếng cắt đứt suy nghĩ của cô:

-” Tuyết, chị tính khi nào về thành phố K...?”

-” tối nay...”

âm một dao sắc sét đánh vào đầu hắn... cô ..cô không do dự mà trả lời hắn như vậy... tại sao.. tại sao cô có thể bỏ mặc hắn... hắn chỉ nghĩ ba năm sẽ làm cô quay lại nhìn hắn 1 lần nhưng giờ thế nào , cô không do dự quay lưng bỏ đi, cô vì trả thù hay là... vì hắn ta...

ha.. ha... hắn biết cô không yêu hắn nhưng tại sao khi chính miệng cô nói lại làm hắn đau...

- “Tuyết, chị có bao giờ nghĩ đến em dù chỉ 1 chút chưa..?”

hắn run run nghĩ... âm thanh run rẩy nói lên thật thê lương.. cô nghe hắn nói tại sao tìm lại đau như vậy...

-” chưa... chưa.. chị chỉ coi em là em trai của chị..”

hắn nghe thấy vậy lòng hắn đau lắm, hắn biết cô yêu người khác nhưng cố chấp không muốn giao cô cho hắn ta.. anh ta có gì tốt chứ.. hắn ta có thù gì mà hắn không thể nào có được. tình yêu hắn giành cho cô không kém hắn, tình cảm giành cho cô vượt mức chị em.. tại sao.. tại sao...

-” chị đi đi... “...

âm thanh hắn run rẩy , cố giữ cho âm điệu còn trầm ấm.. cô nghe thấy vậy liền đứng dậy.. bước chân đi ra khỏi căn nhà.. trước khi đi cô đặt lên bàn một bức thư... cô viết cho hắn...

* cạch* tiếng cánh cửa đóng lại là lúc cánh tay hắn buông xuống, tách.. tách.... nước mắt hắn rơi rồi .. hắn rơi lệ vì cô, rơi lệ vì người con gái không yêu hắn... Tuyết... là em ép tôi... tôi nhất định sẽ mang em về bên tôi, em phải là của tôi...

Từ bây giờ Tống Hàn một con người ôn nhu trầm ấm sẽ biến thành một con ác quỷ một con ác quỷ đội lốt thiên thần.

Ở một nơi nào đó, một người con trai có trái tim thiên sứ bắt đầu trở về... để đòi lại... cô...

một nơi nào đó, có một người vì cô mà đau khổ, đã đến lúc đi tìm cô rồi...

và một nơi nào đó có những con người vì cô mà đau, những con người ... những số phận đó nó đưa cô đến đâu.... lòng người rồi sẽ ra sao...

Chương 57: Dọc cho vui

các vị phụ huynh thân mến, ta hôm nay rất rất chi là rảnh rỗi nên ...

đăng cho các vị một mẩu chuyện vui về....

con bạch tuộc...

ai ăn bạch tuộc nướng để... mại zô... mại zô...

mời các vị phụ huynh đọc cái này trước khi vô thị văn H+ nga... chúc đọc vui về♥♥♥

Bạch tuộc luôn cảm thấy cực kỳ...cực kỳ thương tâm

Mama từng nói, bộ tộc chúng nó đều là công. Chắc chắn phải là công, phải đi thượng thiên hạ, thượng nam nhân, thượng nữ nhân. Nó trăm phần trăm tin lời mama nó, hơn nữa dù sao bạch tuộc cũng chưa từng thấy người trong gia tộc mình bị thượng.

Nhưng chính vì càng tin, bạch tuộc lại càng thấy thương tâm. Bạch tuộc chính là có một bí mật nhỏ. Kỳ thật, nó là.....thụ. Bạch tuộc chân chính là một siêu cấp ngưng ngưng thụ, mỗi ngày nó đều khát khao có một tiểu công anh tuấn hung hăng chà đạp nó một trăm lần ~ một ngàn lần

Nhưng thực tế chứng minh tương tượng so với hiện thực thường cách nhau rất xa. Bạch tuộc lần đầu tiên biết yêu là yêu một cái siêu cấp mỹ nhân. Ngay lần đầu gặp gỡ, bạch tuộc đã thường xuyên dùng ánh mắt thâm tình nhìn đại dương vật của mỹ nhân, hi vọng nó hung hăng đâm vào trong cơ thể mình. Nhưng là, nó thất tình rồi! Một ngày bạch tuộc phát hiện, mỹ nhân thể nhưng cũng là thụ. Mỗi tình đầu thường sẽ không có kết quả. Bạch tuộc luôn tự an ủi mình như vậy liền rất nhanh lấy lại tinh thần, hăng hái tiếp tục bắt đầu tìm kiếm một tiểu công có thể mang đến cho nó một cuộc sống tình yêu mỹ mãn.

Năm ấy, ngày xuân nắng ấm, ánh mặt trời chan hòa, cây lá thơm mùi áo mới....Tuy rằng, sự thực là, nó không nghĩ thấy được Bạch tuộc đã phải lòng cá mực..... Trích dẫn lại một câu nói phía trên: tương tượng so với hiện thực thường cách nhau rất xa. Tại thời điểm bạch tuộc rơi thật sâu vào lưới tình, vô cùng...vô cùng yêu cá mực tiểu công, vì hân phần đầu quên mình.

Tin dữ đã đến ~ Cá mực bị người ta bắt làm cá mực nướng..... Giống như sấm sét giữa trời quang! Mấy cái xúc tua lùn cùn của bạch tuộc vì xúc động mà co quắp hết lên. Vì cái gì! Vì cái gì! Ngửa mặt 45 độ nhìn ông trời, bạch tuộc gào thét: Vì cái gì!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Vì cái gì a!!!!!!!!!!!!!! Vì cái gì!!!!!!!!!!!!!! Tình yêu, tình yêu rốt cuộc là cái gì? Có loài nói đó là thứ tình cảm dư thừa, có loài lại cho rằng đó là thứ tình cảm quý giá nhất thế gian. Còn bạch tuộc, nó biết, nó vĩnh viễn không thể thiếu được tình yêu, vì thế bạch tuộc quyết định dùng cảm quên mình. Phía trước là một cái lưới rộng thật rộng, dài thật dài, bạch tuộc bị thương nhìn về phía mama thật lâu rồi quay người, kiên định thả người phóng đi..... Đây, chính là một đi không có đường trở về..... Tình yêu chính là lửa nóng, mang theo thứ tình cảm mãnh liệt đến thiêu đốt cơ thể cùng ánh mắt mờ mịt.

Bạch tuộc rất nhanh được đặt bên cá mực. Nó thờ nặng nề, đem xúc tua đánh lên người cá mực. Thanh âm ôn nhu. “Người.....Nguyên ý làm lão công của ta hay không.....?” Cá mực cười nhẹ, giống như một cơn gió xuân mang theo mùi vị của thiên nhiên. “Kỳ thực, ta là con cái.....” Đây một đá kích khiến cho bạch tuộc mất hết khí lực, vô cùng thương tâm. Bỗng nhiên bạch tuộc cảm nhận được một cái thứ này nọ đâm vào trong thân thể nó, ở trong đó hung hăng cắm sâu xuống. Nga! Bào bới! Ta rốt cục đã bị! Lần đầu tiên của ta rốt cuộc là cho ai? Bạch tuộc ngẫm nghĩ, thực vất vả mới cúi được đầu nhìn xuống dưới thân. Bạch tuộc bỗng nhiên nhớ đến một câu nói của mama. Con yêu, ba của con là bị gả cho cây tằm..... Đầu đó vang lên tiếng reo bán. “Ai mua bạch tuộc nướng để ~ mau tới mua a, một xiên năm đồng thôi, rất rẻ nha !!” Một người khách quan đi tới, bĩu môi: “Sao mực lại nhỏ như vậy a?!!!” “Không nhỏ thì làm sao có cái giá này !!!!” “Nha~~ cho ta hai xiên.....”

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 58: Dự tiệc (4)

Dạ Hàn Lâm Tuyết nhìn cảnh hai người đó trao khăn giấy cho nhau mà cười thầm.. Mộ Lam Sắc, tôi không muốn đụng vào cô vậy nên nước sông không phạm nước giếng..

cười nhạt, cô ra ban công đứng, đứng trong này chắc cô chết ngột vì son phấn quá ...

cô không biết lúc cô quay đi thì ánh mắt Dương Hoàng quay lại nhìn cô... bóng lưng đó sao mà giống với cô gái đó quá... ngẫm nghĩ một chút về cô gái đó, hẳn quay người bỏ vào sau cánh gà.

Lúc này, một chiếc xe Benz màu đen sang trọng tiến tới.

Hà Từ Kiệt đang ngồi ở bên trong, nghiêm túc phê duyệt tài liệu ở trên đầu gối, chợt nhớ tới cái gì, liền ngừng đầu hỏi:

- "Luru Thừa, tôi bảo cậu điều tra tư liệu về cô gái kia đã tra được chưa?"

Luru Thừa đẩy gọng kính lên, nói mạch lạc rõ ràng:

"Tổng giám đốc, cô gái kia tên là Dạ Hàn Lâm Tuyết, cha bị chết do người cùng gia tộc ghen ghét giết chết cách đây 11 năm mẹ thì nghe cha cô ta chết cũng thất cô chết cách đây mười năm, năm nay mười tám tuổi, trong nhà có một em trai khác cha khác mẹ được nhận nuôi.

theo tôi biết thêm thì cô ấy sắp sắp một trận tai nạn chết già, hiện nay đang bên pháp sinh sống với em trai 3 năm, hôm nay mới trở về nước lúc chiều. hiện giờ cô gái đó đang ở nơi mà Tổng Giám đốc chuẩn bị đến."

hắn nghe vậy liền lạnh lùng trả lời..

- "đến đó đi.."

- "ạ..."

cùng lúc đó một người đàn ông đang nói chuyện với một ai đó qua điện thoại:

- "Triệt, con giúp ta đi dự tiệc đi, hôm nay ta có chuyện gấp không thể về thành phố K được. "

- "vâng thưa cha nuôi.."

Lăng Triệt nhìn màn hình điện thoại thờ dài rồi cất trong túi quần.

Hắn Lăng Triệt, một người hộ vệ bên người cô giờ đây là một Tổng giám đốc Dạ thị, một con người lạnh lùng quyết đoán. cô chết rồi, Dạ thị không có người thừa kế, chỉ còn hắn là người có kế ước với cô. sau đó, vì đề nối nghiệp Dạ thị, hắn nhận bác của cô là Dạ Mạc, anh trai của cha cô làm cha nuôi, nhận lấy chức vị Tổng giám đốc.

hắn thật không ngờ rằng một ngày chỉ vì cô mất đi mà hắn được ngồi lên vị trí này. vị trí này đáng lẽ là của cô mới phải, nhắm mắt một chút nghĩ về cô mà lòng nhói đau, 3 năm đủ để hắn quên đi cô 3 năm đủ để hắn phải nhớ về cô và 3 năm đủ để hắn đau vì cô. hắn không biết tại sao hắn yêu cô sâu đậm như vậy nhưng con tim hắn mách bảo rằng cô chưa có chết. bởi vì phần nhỏ trong tâm trí hắn chắc chắn rằng khi người chủ kế ước chết thì nhất định hắn sẽ chết. vậy nên Tuyết nhi à, em nhất định phải trốn thật kĩ đừng để tôi bắt được em thì hậu quả sẽ do em tự chịu đó.

mìm cười lạnh, hắn gọi cho Nam, thư kí của hắn..

- "đi .. đến tập đoàn Dương thị."

- "ạ..."

cũng vào lúc đó, một người con trai có vẻ ngoài ôn nhu nhưng lại lạnh lùng nói.. đi từ sân bay ra..

- "Nhất.. đến tập đoàn Hoắc thị, tiện thể lấy cho tôi bộ quần áo khác đi, lúc này đi chưa kịp lấy bộ quần áo mới."

- "ạ..."

màn đêm buông xuống sau ánh trăng non, từng chiếc xe sang trọng đậu trước sân của tập đoàn Dương thị. ..

* cạnh*

cánh cửa mở ra, một người đàn ông khí chất cao ngạo, lạnh lùng đi xuống, vào trong sảnh...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Dọc cho vui

các vị phụ huynh thân mến, ta hôm nay rất rất chi là rảnh rồi nên ...

Nhưng chính vì càng tin, bạch tuộc lại càng thấy thương tâm. Bạch tuộc chính là có một bí mật nhỏ. Kỳ thật, nó là.....thụ. Bạch tuộc chân chính là một siêu cấp ngưng ngưng thụ, mỗi ngày nó đều khát khao có một tiểu công anh tuấn hùng hăng chà đạp nó một trăm lần ~ một ngàn lần

-”Đã có người thích...?”

nhếch mép cười cợt, hấn xoay người đứng dựa vào lan can, tay cầm ly rượu Pháp đồ..

-” Tổng Hàn, người nghĩ lần này về để làm gì...? .. cười cô ta... hay là... tiếp tục giành giật cô... ta... hấn quá ngay thơ rồi, bộ mặt của cô ta làm tôi ghê tởm..”

Tổng Hàn nhìn Lăng Triệt hấn cầm chai rượu vang trắng dốc lên tu. men say làm cho hấn càng lúc càng tỉnh táo...

-” cô ta... đáng chết...”

hấn không cười chỉ lạnh lùng nghĩ xa xăm” cô đang ở đâu...”

Lăng Triệt đến đây theo lời cha nuôi nên không biết Tổng Hàn đến đây làm gì.. hấn chỉ biết rằng khoảng 4 tiếng trước, hấn còn đang ở thành phố P mà bây giờ hấn lại ngồi ngay ở trước mặt hấn... Hấn đến đây để kiểm ai..? nghĩ đến Tổng Hàn kiểm một cô gái trong này hấn lại cảm thấy có gì đó chờ đợi.. hấn đang chờ cái gì ở đây...?

Tổng hấn lúc này đang nghĩ về cô , chân mày chột nín chặt lại, anh nhớ tới vẻ mặt mờ mịt lúc đó của cô, cùng với ánh mắt uất ức khổ sở, thì ra chỉ một mình hấn đau, chỉ sợ nỗi đau trong lòng của hấn càng sâu. Nghĩ đến đây, hấn không khỏi lập tức đi về phía cầu thang xuống dưới của mình, hấn muốn đi tìm cô, muốn nói cho cô rằng hấn hiểu lầm cô, cầu xin cô tha thứ cho hấn.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Dự tiệc (6)

khuôn mặt tuấn mỹ như điêu khắc, có chút nét đẹp của một đứa trẻ. Mắt phượng màu bạc lạnh lẽo đến thấu xương nhưng xinh đẹp như ánh trăng lặn lên trên cao, mũi cao thẳng, môi hồng khê nhếch. Làn da trắng nõn không một lỗ chân lông, tóc đen mắt nâu bạc, ngũ quan tuấn mỹ vô song.

Thân hình vừa vặn không quá thô cũng không quá yếu đuối. Làn da trắng như bạch ngọc làm tôn lên vẻ đẹp của một con nít dễ thương, anh tuấn. ánh mắt hấn cho thấy hấn là một người lạnh lùng không quan tâm sự đời.

bước chân xuống xe, hấn ném chìa khóa xe cho một nhân viên gần đó, cao ngạo bước vào trong đại sảnh Tập đoàn Dương thị, nơi tổ chức tiệc sinh nhật của Dương Hoàng...

* ồn ào...*

* ồn ào*...

tiếng ồn vang lên ở khắp nơi... những người hào môn họ đang tìm những người thích hợp cho con mình để nâng cao kinh tế ... những ấn tượng của những tiểu thư bắt đầu tìm người mình để ý.. gả vào hào môn... bỗng tiếng của mico vang lên, vang vọng cả đại sảnh đông người... giọng nói trầm âm của người trung niên vang lên...

-” chào tất cả các vị đã đến với buổi tiệc hôm nay của chúng tôi... tôi là Dương Kiên, là Tổng giám đốc của Dương thị. hôm nay mạn phép các vị đến để chung vui cùng chúng tôi.

đầu tiên, tôi muốn giới thiệu con trai duy nhất của nhà họ Dương chúng tôi, đứa con quý tử của dòng tộc... Dương Hoàng...”

Dương Kiên vừa nói xong cũng là lúc Dương Hoàng từ từ bước lên đứng bên cạnh ông. Ông thấy thế, mỉm cười đưa micro cho Dương Hoàng. Hấn nhận lấy micro âm trầm mở miệng nói...

-” Xin chào tất cả các vị tiền bối, những nhà kinh doanh lớn đang có mặt ở đây. tôi năm nay 20 tuổi.. Tôi về đây là để tiếp quản công ty của ba tôi để lại nhưng dụng ý ngầm trong việc quản lý công ty là gì? lấy một người con gái nhà hào môn để giữ vững công ty. vậy thì xin lỗi, tôi tuy chuẩn bị đến tuổi lấy vợ... nhưng xin lỗi những ai muốn gả cho tôi, tôi đã có người tôi thích... và cô ấy cũng đang ở đây nhưng tôi chưa tìm ra... cảm ơn...”

hấn nói xong liền bước xuống khỏi sân khấu hoành tráng để lại mọi người ở dưới xì xào .. bàn tán...

tầng phía trên, nơi mà bọn họ đang ngồi...

Lăng Triệt âm trầm nhìn xuống dưới, nơi Dương Hoàng đang đứng nói chuyện với tập đoàn Mộ thị.

-”Đã có người thích...?”

nhếch mép cười cợt, hần xoay người đứng dựa vào lan can, tay cầm ly rượu Pháp đỏ..

-” Tổng Hàn, người nghĩ lần này về để làm gì...? .. cười cô ta... hay là... tiếp tục giành giật cô... ta... hần quá ngay thơ rồi, bộ mặt của cô ta làm tôi ghê tởm...”

Tổng Hàn nhìn Lăng Triệt hần cầm chai rượu vang trắng dốc lên tu. men say làm cho hần càng lúc càng tỉnh táo...

-” cô ta... đáng chết...”

hần không cười chỉ lạnh lùng nghĩ xa xăm” cô đang ở đâu...”

Lăng Triệt đến đây theo lời cha nuôi nên không biết Tổng Hàn đến đây làm gì... hần chỉ biết rằng khoảng 4 tiếng trước, hần còn đang ở thành phố P mà bây giờ hần lại ngồi ngay ở trước mặt hần... Hần đến đây để kiểm ai..? nghĩ đến Tổng Hàn kiểm một cô gái trong này hần lại cảm thấy có gì đó chờ đợi.. hần đang chờ cái gì ở đây...?

Tổng hàn lúc này đang nghĩ về cô , chân mày chột nín chặt lại, anh nhớ tới vẻ mặt mờ mịt lúc đó của cô, cùng với ánh mắt uất ức khổ sở, thì ra chỉ một mình hần đau, chỉ sợ nỗi đau trong lòng của hần càng sâu. Nghĩ đến đây, hần không khỏi lập tức đi về phía cầu thang xuống dưới của mình, hần muốn đi tìm cô, muốn nói cho cô rằng hần hiểu lầm cô, cầu xin cô tha thứ cho hần.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: ăn(2)

Đầu thật là đau, cả người cũng không có tí hơi sức nào, như bị một tảng đá vô hình đè lên người vậy, không thể động đậy được, trước mắt có ánh sáng hắt vào mặt, muốn nỗ lực mở mắt ra, nhưng mí mắt không ngờ vẫn nặng nề như thế.

Bên trong cơ thể chợt thấy nóng ran, được phát ra từ địa phương bí ẩn nhất từ từ khuếch tán khắp toàn thân.Chuyện gì đang xảy ra?Cô đang ở chỗ nào? Xảy ra. Cái gì?Thân thể nặng nề, suy nghĩ hình như cũng nặng nề đeo, không có cách nào dịch chuyển. Cũng không biết đang khát cầu cái gì, chỉ thấy thật nóng, càng ngày càng nóng, từ bên trong không ngừng lan tràn khắp nơi.

nóng , nóng quá, trừ nóng ra, thì không còn cảm giác nào khác, khó chịu, càng lúc càng khó chịu, trong cổ họng thì khô khốc, giống như mơ hồ khát cầu cái gì.Nhưng khẩn cầu cái gì thì cô lại không biết.Nằm ở trên giường lớn màu xanh lam, cả khuôn mặt xinh đẹp của Dạ Hàn Lâm Tuyết đỏ lên mảy mui thật chặt, bứt rứt khó nhịn. Thân thể trắng ngần nhuộm một tầng hồng nhạt thấp thoáng dưới cái chăn màu trắng, thỉnh thoảng theo động tác của cô làm lộ ra ngoài da thịt mịn màng mê người, thật giống như đàn tỳ bà nửa kín nửa hở lại càng thêm mê hoặc quyến rũ.

Đôi môi kiều diễm vô ý thức mà không ngừng lầu bầu, thờ than, đôi chân thon dài trắng nõn dưới lớp chăn như ẩn như hiện, quyến rũ tầm mắt của người khác, quả thật so với mỹ được thì càng làm áu nóng trong người sôi sục cả lên.

Lúc Tổng Hàn bước vào đập vào mắt anh chính là cảnh tượng đẹp đẽ cô hạn như vậy. anh mới vào nhà vệ sinh chút thôi mà. Có lẽ anh đã đã say, bước chân có chút loạn choạng, nhưng vẫn không xóc xệch chút nào, điều này cho thấy bản thân anh được tu dưỡng tốt như thế nào. Anh tựa hồ có chút kinh ngạc đối với cô gái đang nằm ở trên giường của mình. nhìn một cách cẩn thận tỉ mỉ thì vẻ đẹp này luôn làm cho người ta huyết mạch tuôn trào, nơi cổ họng bỗng dưng nghẹn lại, bụng dưới bỗng chốc nóng ran lên.Người con gái ở trước mắt, mắt sáng khép hờ, cơ thể giống như bạch ngọc, phủ một tầng hồng nhàn nhạt, rất giống với hoa đào mùa xuân nở trên đầu cành, gò má đỏ ửng như đang say rượu vậy. Cái miệng nhỏ nhắn kia anh đã thường thức qua đang râm rì, thì thâm ngâm nga tựa hồ như đã sớm đói khát, cầu mong anh tưới mát lên cánh đồng khô hạn của mình.Anh không thể không thừa nhận, cô lúc này xác thực có sức quyến rũ làm cho người ta kim lòng không đậu, huống chi cô còn có gương mặt động lòng người như vậy.

Chợt, cái chăn thật mỏng bị trượt xuống, đôi tay nõn nà mềm mại từ trong chăn trượt ra, vươn lên trên cổ của hần, đôi mày xinh đẹp hơi nhíu lên, lông mi cong dài khẽ run, tựa hồ còn đọng một giọt nước mắt ở trên đó, trong miệng vô ý lầm rầm thờ than:

-”Cho tôi.”

Bây giờ cô đã sớm bị một đốm lửa lan tràn khắp cơ thể rồi, lý trí, hay suy nghĩ gì cũng không nhớ nổi, chỉ biết trong người thật khó chịu, mà cơ thể của Tổng Hàn lại vô cùng mát mẻ chạm vào thấy thật thoải mái, giống như chỉ cần ôm lấy hần là có thể hóa giải nhiệt độ đang tăng vùn vụt trong người cô vậy.

Vậy mà phản ứng như thế lại làm cho Tổng Hàn nhìn cô nhếch môi, trong mắt xẹt qua một tia ham muốn vô tình. Tuyệt, là em đã chủ động ôm ấp yêu thương mà anh , em làm lửa đốt cháy rồi thì đừng có mà hối hận đấy!Quần áo trên người từng cái một được cởi ra, Tổng Hàn có cái cổ màu trắng hơi râm màu, vô cùng anh tuấn thể chậm rãi vừa phủ người lên phía trên, hình như người ở bên dưới càng ngày rơi vào trạng thái vô cùng hấp dẫn khiến cho anh sắp không khống chế được bản thân rồi.Hần hôn lên môi cô, bàn tay từ từ nắm lấy hai quả đồi cao , từ từ nắn bóp. lưỡi hần luôn vào khoang miệng, bắt đầu mút những mật dịch ngọt ngào từ miệng cô. “ngọt quá,”

Tuyệt, anh nhất định không hối hận... thần nghĩ lưỡi tách ra, hần từ từ đi xuống cổ cô, “a....

“

... tiếng thở dốc của cô hết sức quỵến rũ anh..

Tuyết, anh không nhìn được nữa...

nhìn cu cậu của anh đã ngẩng cao từ bao giờ, anh lấy một ngón tay chậm rãi kéo chiếc quần lót mỏng tanh của xô ra. thấy chưa đủ, lập tức một ngón tay của hắn sẽ rách chiếc quần lót của cô làm hai mảnh. cầm cu cậu đã ngẩng cao đầu lên, ma sát chặt chẽ với hoa huyệt của cô, dịch đặc chảy xuống giường trắng, ướt cả một mảng.

cầm tay cô đặt lên cu cậu,

-” Tuyết, liếm nó”

cô nghe theo tiếng nói, đầu óc trống rỗng, xoay người... bỏ nó vào miệng nhỏ nhắn.

-” um...”

cô liếm quanh cu cậu. mật dịch ở hoa huyệt ngày càng nhiều hơn,

-” Tuyết, nuốt hết đi, ... anh muốn em có Bảo bảo của anh..”

một dòng nước ấm chảy xuống cổ họng của cô, đặc sệt, cô muốn ỏi nó ra.

-” đừng ỏi nó ra, nuốt hết...”

tiếng nói trầm ấm làm cô nghe theo, um... nuốt hết rồi...

bàn tay của Tống Hàn sau khi thấy cô nuốt hết liền không yên phận, trực tiếp kéo hai chân của cô ra, trực tiếp xông thẳng vào.”A!” Người bên dưới hình như vừa phát ra một tiếng rên thảm thiết, đau đến toàn thân phát run, giống như hai cánh đang bay lượn thì bị bẻ gãy, không thể tiếp tục bay lượn được nữa, trên ga giường màu trắng đột nhiên rơi xuống mấy giọt máu đỏ tươi, thật giống như cánh hoa hồng đỏ. Người đàn ông khi thấy những giọt máu này thì nhất thời trong mắt dâng lên một tầng hưng phấn, có lẽ là do tác dụng của rượu, hay có lẽ là do nguyên nhân khác, trong nháy mắt, Dạ Hàn Lâm Tuyết rên rỉ, khóe mắt vì đau mà tạo ra một tầng xương ảm. Tống Hàn gầm nhẹ một tiếng, không kìm chế được nữa đem lấy nóng bỏng của chính mình hoàn toàn vùi sâu vào bên trong, không có thời gian để thích ứng, đã bắt đầu toàn lực vùng lên, động tác thậm chí còn mang theo mấy phần tàn bạo. Bàn tay hung hăng giữ chặt cái eo đang muốn chạy trốn, tạo nên những vết tím bầm, liền căn răng nghiến lợi nói:

- ”Nói! Em sẽ không phản bội anh, không chạy trốn anh nữa!” Hồn loạn, hồn loạn, toàn bộ đều là hồn loạn, trong mắt của hắn giờ phút này người dưới thân là Dạ Hàn Lâm Tuyết. Hắn liên tưởng cảnh tượng cô bỏ rơi hắn, hắn không cho. Cô giờ phút này đã là của hắn, hắn không cho cô chạy trốn. Dạ Hàn Lâm Tuyết chỉ cảm thấy rất đau, cả người giống như bị bỏ ra làm đôi vậy, đau đến toàn thân phát run, cô muốn chạy trốn, nhưng Tống Hàn đang đè trên người cô thật dũng mãnh khiến cho cô không nhúc nhích được chút nào.

-”Đau Đau quá.”

Đôi môi run rẩy cầu xin được tha thứ .Mà giờ khắc này Tống Hàn kia đã bị chất cồn trong người đốt cháy, không nghe vào tai chút nào, càng ngày càng thô bạo, luật động vô cùng mạnh mẽ, như muốn phá nát cô ra vậy:

- ”Nói! Em hãy thề sẽ không phản bội anh nữa, sẽ không rời bỏ anh nữa!”

Khi không chiếm được đáp án hài lòng anh cũng vẫn sẽ tiếp tục tàn khốc như vậy.

-”Được. em thề. em thề!” Dạ Hàn Lâm Tuyết đã đau đến mức mất hết tất cả ý thức, cơ hồ là thét lên, chỉ muốn làm cách nào chạy trốn khỏi sự trừng phạt tàn khốc kia.Lấy được đáp án mình muốn, khóe môi của Tống Hàn liền cong lên, cúi người cắn lên môi của cô, dùng sức gặm nuốt:

- ”Em quá không ngoan, hiện tại anh phải trừng phạt em mới được, có như vậy em mới không dám rời khỏi anh“.

Nói xong, tần số rung động bên hông càng lúc càng nhanh.Dạ Hàn Lâm Tuyết cất tiếng thét chói tai càng ngày càng yếu ớt, giữa giữa cũng ngày yếu đi, đến cuối cùng tựa như một con búp bê không có sức sống, mặc cho hắn xoay vần.Cả phòng tràn ngập trong mùi vị kích tình, tràn lan hơi thở ham muốn, nhưng mà một đêm này đối với hai người họ mà nói lại là một đêm đầy bi thương.

các nàng, ta tả chương này gần 2000 từ rồi khen ta đi...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: .

every moning....

chào tất cả các độc giả ta đã trở lại rồi đây... a ha..ha..

các bạn ơi... mình... xin lỗi phải nói đôi lời với các bạn ... à..thà...mình phải ngưng hoạt động truyện này trong vòng 7 ngày... chỉ 7 ngày thôi... các độc giả thông cảm cho ta. ta năm nay phía thi học sinh giỏi... gần đến ngày thi rồi nên không có thời gian... so ri bây bề.... ...

vậy nên các nàng ráng chờ ta 7 ngày nha... ta rất cảm ơn các nàng nhiều...

để gửi các ai thích đọc truyện này ta mời các bạn đọc mất mớ chuyện nhỏ do ta sáng tác... đừng ném gạch nha... ta còn muốn thi tốt nghiệp nữa...

Ngoài đồng cỏ mọc lan ra,

Mịt mù sương lộ đậm đà rớt rơi.

Đẹp thay bỗng có một người,

Mất trong mây đẹp xinh tươi dịu dàng

Tình cờ anh gặp được em

Thật là thích hợp mơ màng bấy lâu

trái tim tôi mất nhịp.....

kể từ ngày ấy...

.... alô...

cô ngồi giữa bàn học ở nhà... nghe điện thoại của bản thân...

- Nhã Kỳ.... không được đâu, thứ 2 tớ phải đi học rồi...

- (đầu dây bên kia nói gì đó)

- ừm...

đi chơi,... mặt cô lạnh lùng nói...

- sorry nhé... mình không rảnh...

đầu dây bên kia thấy thế liền nói...

- nè.... Hạ Tiểu Hi... bạn bè của nhau mà lúc nào đi chơi cậu cũng từ chối thế...? cái tính ngang ngạnh của cậu làm tớ bực mình đó nha...

với lại... chừng nào cậu mới chui ra khỏi căn nhà đó thế....

tuy cậu bị đình chỉ nhưng ít nhất cậu phải ...ra ngoài chơi với tụi tớ một chút chứ...

cô vừa nghe máy, vừa làm bài tập... nhưng suy nghĩ của cô lại ở một nơi nào đó. liếc nhìn điện thoại..

- ừ...

Trương Nhã Kỳ nghe giọng của cô buồn buồn cảm thấy mình thất thố vội gọi

lại hỏi cô...

- Tiểu Hi... xin lỗi...

tút...

chưa để Nhã Kỳ nói xong cô liền cúp máy... ném điện thoại lên bàn, đẩy ghế đứng lên... cô thở dài

- đúng vậy... người sai là mình mà....

... ánh mặt trời của ngày hè chói chang...

tôi không thể nào hiểu nổi bản thân mình nữa...

... nhưng ngay cả khi tôi đang bên vực thăm,

tôi cũng chẳng buồn quan tâm...

bước trên con đường quen thuộc của khu phố, cô đi ngang qua mấy người hàng xóm...

- con chào 2 bác...

2 người đàn bà đã đứng tuổi ngủ quên quay lại nhìn cô, mỉm cười giả tạo nói

- chào, con....

lúc cô đi ngang qua, 2 người đó xúm lại thì thầm to nhỏ:

- ủa... đó không phải là Hạ Tử Hi sao... lâu rồi tôi không gặp con bé...

- hừm... con bé bị đồn ấy hả...

- ừ.... nó bị nhà trường đình chỉ tạm thời, nhưng,, hình như mới chỉ giữa tuần thôi mà... làm sao nó có thể tới trường khi không mặc đồng phục chứ...

tuy cô ở xa họ một quãng khá xa nhưng cũng đủ để nghe hai người nói cái gì... lạnh lùng liếc họ một cái, ánh mắt cô dờ đi...

- dù sao hôm nay là ngày kỉ niệm thành lập trường mà, nghỉ có sao đâu...

thầm nghĩ, mái tóc cô lại tung bay trong gió, đi đến nơi đó. ngồi chờ xe buýt tới, cô ôm chặt 2 cánh tay mình...

- mịa nó, đi quên mặc áo ấm, ... lạnh... lạnh...quá...

giọng loa thông báo vang lên cũng là lúc một người con trai bước đến sau lưng cô...

* chuyển xe 115 đã đến, các quý khách mau đứng ra chờ xe đến...*

a... chuyển 116 khi nào mới đến vậy...

chàng trai ở sau lưng cô cùng lúc nghe thông báo liền chạy lên...

- chờ...chờ đã...

* soạt* a.... oái...

lúc chàng trai ấy chạy qua chỗ cô ngồi, vô tình mái tóc cô bay, vướng vào khuy balô của hắn.

tệ quá, đúng là hậu đậu mà... ánh mắt cô nhìn những sợi tóc đang rối lên của mình, nhìn bàn tay đẹp đẽ của ai đó đang cố gắng gỡ nó ra.

- a... rồi hết rồi... tôi xin lỗi...

giọng cô lạnh lùng nghe người đang nói giọng trầm ấm kia... nhưng tâm trạng đầu mà nghe chứ, tóc cô thì mắc vô khuy balô của hắn, còn cô thì lạnh đến tái tê mặt mày. lại giọng nói trầm ấm ấy vang lên:

- xin lỗi... cô không sao chứ...

- tay anh... bỏ ra đi...

lạnh lùng nói với hắn... cô móc trong cặp mình cái lược...

* roẹt...roẹt...*

những sợi tóc gắn vào khuy Balô của hắn được dứt ra... hắn giật mình với việc cô làm.

- ơ... cô có biết mình đang làm gì không vậy....?

ánh mắt lạnh lùng, mái tóc dài tung bay trong gió, cô lạnh lùng liếc hắn nói...

- xin lỗi anh...

ánh mắt đó, giọng nói đó... tại sao lại ưu thương đến vậy, nhịp tim của anh... trái tim anh bị chính cô đánh cắp... nhìn cô mãi đi xa...

cô lúc này đang lang thang đến chỗ điểm hẹn của Nhã Kỳ nói, ... a... giật mình cô nhìn những người có mặt ở điểm hẹn..

- chào....

- ừm...

lạnh lùng liếc nhìn cậu ta, cô lướt qua bọn hắn..

- Nhã Kỳ, cậu kêu tớ đến goukon à...

- ừm... đến chơi với bọn mình cho vui... ha...ha...

đi cùng cô bạn thân của mình còn có ba chàng trai sinh viên năm nhất cùng một cô gái năm 3 cuối cấp...

tobecome... (còn nữa)

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: ..

- ừm... không còn chuyến xe nào cả...

- tôi biết nhưng... thế cũng hay... bởi vì... tôi đâu có đợi xe buýt!...

cuối cùng.. em cũng đã ở đây...

hắn đứng dậy đi đến trước mặt tôi... chạm nhẹ vào má cô.. đôi bàn tay lạnh như băng..

thịch...

cô... không cách nào đẩy hắn ra....

cái bóng đêm bao trùm lấy cô....

lạ thay! cứ như ngọn nến thấp sáng..

có lẽ cô...

có thể tiếp tục đi về phía trước rồi...

hắn không nói gì...bỗng dung hắn ôm cô vào lòng...

- ơ...?

- xin lỗi.. hãy để cho anh như thế này... một chút thôi..

người hắn nóng bừng... có lẽ nào hắn bị cảm lạnh rồi không?

... có phải do chờ cô suốt không..?

- anh... muốn đi đâu...

- hà... là sao?

- nếu anh cứ gục giữa đường như thế này sẽ không tốt đâu... nên tôi...đưa anh về...!

cô không để hắn một mình đâu..

----- căn hộ của hắn-----

* cách* cánh cửa nhà cô đóng lại...

- được rồi...anh đi được không? nếu thấy không khoẻ thì gọi ai tới đây đi...

- không có ai cả...

hờ...

- tôi sống một mình để tiện cho công việc...

gi... gì cơ... cô...cô tưởng hần bằng tuổi cô...

- hi... đó là lý do tại sao em lại đề phòng khi nói về nhà cùng người khác... nhiều chuyện đáng mong chờ lắm đấy!

cô...cô...đỏ mặt..?!

- tôi...tôi...về đây

phịch...

-ư....

-?!... anh... anh ổn chứ...?thấy khó chịu chỗ nào sao..?

cô lo lắng quay lại đỡ hần dậy thì gặp ánh mắt của hần...

- nếu em bỏ tôi lại một mình thì tôi sẽ chết đó..?

hần...hần uy hiếp cô...

- bộ... bộ anh là CON NÍT HÀ ????

thế là cô phải ở lại nhà của hần...

bíp...bíp...

- 38 độ... đúng là bị bệnh thật rồi. giờ anh nên nghỉ ngơi đi...

- ư..ừm...

- nè... uống cái này nhé...!anh nên đặt túi giải cảm... mà tôi cũng mua cho anh ít cháo thịt đó... anh đói thì nên hâm lên rồi ăn...

- ha...ha...

- anh cười cái gì?

- không có gì?... em thật chu đáo... nghe em nói như thế... tôi...càng xác minh tình cảm của mình thật rồi! tôi yêu em... làm bạn gái tôi nhé!thình...thịch...

ánh mắt đó... sự thẳng thắn đó... mình không thể chịu được...

- em...không ... không thể yêu ai được nữa..! em không cách nào quên được mối tình đầu...

cô khóc... cô khóc cho sự đau khổ của bản thân... tại sao?... tại sao cô không thể quên được mối tình đầu của mình...

mối tình đầu bị nhấn chìm trong sự lừa dối và tiếc nuối... hu...

- vậy nên... xin anh đừng nên yêu người như em..!

cô chỉ không muốn phải chịu sự tổn thương nào nữa... cô rất mệt mỏi...

hần nhìn cô khóc mà đau lòng... hần không biết cô trốn tránh tình yêu... này... vì mối tình đầu... không sao... cô không cần yêu hần... chỉ cần hần yêu cô được rồi...

chỉ cần cô có một góc nhỏ cho hần được rồi..

- anh biết... nhưng đã quá muộn... vì... anh yêu em nhiều lắm rồi... giờ em nghĩ làm sao anh quên được em đây?... anh không thể nào thôi yêu em được... vậy nên anh sẽ chờ...

.... chờ đến khi em vào anh...hai trái tim cùng chung nhịp đập...anh sẽ chờ...

.

.

.

.

kể từ hôm ấy trở đi..

- Tiểu Hi..

- anh đến muộn...

chúng tôi luôn gặp nhau ở trạm xe buýt..

- ha..ha...

- Tiểu Hi.. hôm nay đồng nghiệp của anh mua pudding

mình rất thích đồ ngọt

- Tiểu Hi.. hôm nay anh bị tờ giấy cửa đứt tay luôn rồi..

chắc đau lắm nhỉ?

ngày nào cũng thế...

trong suốt thời gian bên nhau...

chúng tôi luôn nói chuyện linh tinh... và tôi...

rót cuộc cũng thích...

nụ cười thật tươi mỗi khi cô gặp hắn...

nhìn cô... cô bắt đầu mở lòng với hắn rồi...

- Tiểu Hi...anh yêu em... anh muốn được trân trọng em suốt cuộc đời này... vậy nên...xin em hẹn hò với tôi... được không..

lúc đầu...

cô sợ bị tổn thương..

ấy thế mà...

cô đã yêu anh ấy từ lúc nào...

và cô đã quyết định...

- được...

gành lại cuộc đời cô từ bây giờ...

hắn vui mừng... thật tốt...cô chấp nhận hắn rồi... Tiểu Hi.. anh mãi mãi yêu em... mãi mãi...

đặt lên môi cô một nụ hôn... không nồng nhiệt...

không quyến rũ...

nhưng lại cho cô và hắn ấm áp và bình yên..

em... cũng yêu anh... Lăng Khải Minh...

----- ta là tuyến phân cách-----

hôm nay là ngày đầu tiên cô quay lại ngôi trường đó, đứng trước gương...

mình..

muốn tiến bước...

đứng trước cửa trường.. cô tiến vào sân trường rộng lớn...

xì xầm..

- đó không phải là Hạ Tiểu Hi lớp 12a4 đó sao...

- hình như được đi học lại rồi..

xì xầm..

đứng trước cửa lớp, 2 con bạn thân chạy ra... ôm chặt lấy cô...

- Tiểu Hi... tụi tớ chờ cậu lâu lắm đó...

- làm tụi này cô đơn muốn chết...

- nặng...nặng quá...

- Tiểu Hi.... dù cậu có bị nói xấu đi nữa...chúng tớ vẫn luôn là bạn với cậu...

- chúng ta... mãi mãi bên nhau...

hi... mấy con nhỏ này...

- nhân tiện... đây là máy nhắn đó nha...

hử...

- cho cậu mượn tập chép đó...

- còn nữa.. hôm nay cũng đến phiên cậu trực nhật luôn đó... thấy tụi này tốt không?

- ừm... mình biết rồi...

mình quên mất ... trên đồi này vẫn còn nhiều tia nắng ấm nhi...

tùng..

- tiết sau tiết thể dục đó... cậu vào thay đồ đi...

- ừm...

bỗng dưng sau có tiếng của thầy giám thị..

- ai hôm nay trực lớp vậy, chút nữa em qua phòng giáo vụ lấy bản đồ dùm thầy lịch sử nhá...

- à... dạ..

phòng giáo vụ..

* cách*

- xin lỗi thầy cho em mượn bản đồ lịch sử ạ...

- à... bản đồ lịch sử sao... chắc em phải chờ thầy Lăng đến trả sau tiết 1 rồi... giáo viên môn văn ấy....

nhói..

giáo viên môn văn...

thầy Lăng..

vậy là...thầy Tôn nghi thật rồi sao...?

thật sự đã nghi dạy ở đây rồi..

bỗng thầy giáo vụ nói với người đứng sau cô...

- a... thầy Lăng... có học sinh đến mượn bản đồ đấy?

-à.... vâng?

hắn quay qua người đang quay lưng với hắn... bóng dáng này sao quen qua.. nhưng kệ... hắn có người mình yêu rồi... hi... nghĩ đến đây hắn không khỏi phì cười...

quay qua cô bé... cầm bản đồ trên tay...

- đây... tôi xin lỗi... tôi đi ăn trưa nên phải để em đợi..

ôi...

- à... vâng...không sao đâu....?

tại sao lại là anh...

tại sao lại là cô...

cô... không thể nào thờ được...

không thể nào nghe được gì nữa...

" Tiểu Hi...anh yêu em..."

bộp

dường như... trái tim và cơ thể như... đóng... băng...

lại lần nữa...

người tôi yêu...

là.... giáo viên...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66

Nguồn bị nhảy chương mời các bạn đọc chương tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: (cont)

tại sao..?

...Lăng Khải Minh lại là giáo viên...?

đây ...

có phải đùa không..?

thỉnh thoảng...

là...

mơ sao...

hắn nhìn cô...

cô là học sinh của trường này...

tại sao ?..

định cắt lời nhưng giọng nói bị ứ nghẹn ở cô họng..

- anh...

bỗng nhiên đằng sau có tiếng con gái gọi hắn...

- thầy Lăng... tụi em tìm thấy thầy rồi

hắn quay đầu ra sau theo phản xạ...

tụi em tìm thấy thầy rồi, có chút chuyện em không hiểu, thầy chỉ cho tụi em được không?..

- à... gì thế...?

nhói...

tìm mình tại sao đau như thế...

"thầy.."

quả thật là..

cô ta nhìn hắn đắm đuối, bỗng nhiên cô ta nhìn thấy cô... hừ.. nhếch mép cười đều, cô ta khoách cánh tay của hắn... nói:

- thầy... đi cùng tụi em nhé!

- ơ... không? tôi vẫn còn...

hắn không muốn cô hiểu lầm... tại sao cô ta lại bám chặt như thế chứ...

cô ta thấy thế thì tức giận nhưng khuôn mặt vẫn cứ thản nhiên tươi cười, bám chặt tay hắn hơn...

- thầy...tụi em làm thế chỉ vì tốt cho thầy thôi... em nghĩ chắc thầy chưa biết chuyện gì đâu...! con nhỏ Hạ Tiểu Hi này đã từng hí hủ với giáo viên dạy ngữ văn đó...! nó kì quặc lắm!

hơ...

tại cô ù đi khi nghe cô ta nói...

hắn có giận cô không..

nói quá...

đau ... quá...!

----- ta là giải phân cánh đáng yêu-----

trạm xe buýt....

- Khải Minh...

- anh không có giận em đâu...

- tại sao... anh...

- bởi vì anh không nghĩ tới học sinh cấp 3 mà lên thành phố chơi...?

- thì em cũng đâu có nghĩ anh lớn hơn em đến thế đâu...

cô giật mình lấp bắp phản bác lại.

hắn khẽ nhìn cô... ánh mắt buồn buồn... cô có phải chưa quên được hắn không nhỉ... hắn không muốn mất cô...

- Tiểu Hi.. chuyện đó.... là thật chứ...?

thích...

cô giật mình...

thình thịch...

tay cô run run, cổ họng rạo nói ra chữ..

- là... là thật...

rồi cô nói tiếp- anh biết không... chúng em quen nhau hồi đầu khai giảng.. rồi gọi mail... thì thoải trộm nắm tay nhau một chút... chỉ có bấy nhiêu đây thôi...

nhưng mà...

mọi người không chịu hiểu.. chỉ đồn đại những thứ không có thật... bởi vậy...

cô quay lại nhìn hắn... bắt trúng ánh mắt nghiêm túc của hắn...

thích..

anh giận sao...

ha..ha...mình cần nói với anh ấy...

đừng nên ở cạnh mình nữa...

nhưng...tại sao...lòng mình thấy đau quá...

mình đã nghiêm túc nghĩ rằng ...

nếu đây là Lăng Khải Minh...

mình có thể.. tiến tới với anh ấy...

chia tay với người như anh ấy...

tại sao mình lại cảm thấy đáng sợ và đau khổ

cười mỉa trong lòng.. cô nói tiếp..

- khi hắn đòi chia tay... em...đã cự tuyệt lời chia tay ấy...

" trạm Lộ Tuyền..."

hắn nghĩ...

mình nên làm chút gì cho cô ấy nhỉ...

- Tiểu Hi... mình đi chứ...

hắn chìa tay ra với cô...

anh... không giận cô chứ...

đi... nhưng đi đâu chứ...

----- ta là con cộp cái...lả..... lả....lả...-----

khu vui chơi Mĩ Phú

- khu giải trí...

- ừ... chúng ta đi mua vé nào...

- Minh... khoan...

- hử...

- em.em còn đang mặc đồng phục mà...

nếu bị ai đó phát hiện thì sao...?

hắn nhìn cô rồi mỉm cười...à.... cởi áo khoác bông mặc trên người mình...

- hi... vậy, được chưa..?

khoác lên người cô bạn gái bé nhỏ... Tiểu Hi... dù có chuyện gì anh nhất định sẽ không để em một mình...

cô nhìn hắn... đỏ mặt quá... anh... như vậy rất là ga lăng nhỉ? hi... hi... nhưng mình...

hắn nhìn thấy mặt cô có cái gì đó rất tái nhợt...

- Tiểu Hi... em ghét công viên giải trí sao...

- em đâu có ghét chứ...

- vậy chúng ta chơi tàu lượn siêu tốc nhé...

không không được... mặt cô tái nhợt đi... hắn thấy lạ... bèn hỏi lại..

- Tiểu Hi... sao vậy? em giận anh sao? em nói không ghét công viên giải trí mà.../

- em bị dị ứng với tiếng hét... hức...hức...

mặt cô rung rung...

hắn giật mình... rồi bỗng nhiên bật cười nhỏ...khi...

- bộ... bộ lạ lắm sao...?

cô đỏ mặt nhìn hắn... chịu hết nổi rồi...

- Không có... anh chỉ thấy em đáng yêu thôi...

ôm chặt cô vào lòng

người cô ấm quá...

cô đỏ mặt ...

- Minh.. lỡ như ai nhìn thấy thì sao...?

- không có ai đâu... ai cũng có... cái thế giới riêng của họ mà...

Minh..

vậy cô có thể...

đến với cái thế giới riêng của hắn rồi...

" công viên sắp đóng cửa... mời quý khách..."

vậy là mình với hắn...

sẽ kết thúc sao...

ánh mắt cô buồn buồn...

hắn nhìn qua mắt cô... nơi đó phảng phất nỗi buồn...

Hi..

em yên tâm..

anh nhất định không để em một mình đâu...

- 30' nữa đóng cửa rồi... Hi... mình đến cái đu quay đó nha...!

hắn chỉ về phía cái đu quay hình tròn lớn... a.. cái đu quay đó nha

nhìn trên cao sẽ thấy cả thành phố đó...

Minh..

một lần này để em cùng nắm tay anh nhé...!

mỉm cười, cô nắm tay hắn

- ừ...

----- la..... la.... la.....-----

- đẹp quá...

nhìn từ trên cao xuống, cô cùng với hắn cùng ngắm cảnh ban đêm thơ mộng...

hắn nắm lấy tay cô thật chặt...

- ừm... tại nhiệt độ ở đây thấp nên càng nhìn xa càng đẹp đó...!

nhìn qua khung kính trong, cô thấy một thành phố mới...

đẹp quá... như một thế giới mới vậy?

giờ thế này...

chợt cô thấy một tờ rơi ở dưới ghế... lời nguyện của vòng đu quay..?

hắn nhìn thấy cô nhìn vào tờ giấy đó cũng nhìn theo

" cặp đôi nào ngồi trên đu quay này sẽ luôn được hạnh phúc..^-^"

- hi... cứ như thật đấy nhỉ?

hắn hỏi cô khi nhìn vào tờ giấy đó.

- lời nguyện kì quặc này...được ở với người mình yêu là hạnh phúc lắm rồi, đúng không...?

hắn lặng người khi nghe lời cô nói

hi... em cảm thấy hạnh phúc sao...

ôm chặt lấy cô... thủ thi vào tai cô...

- Hi... em có hạnh phúc không?

- ơ...hi... Minh... em cảm thấy rất hạnh phúc khi ở cạnh anh...Hạ Tiểu Hi cuối cùng trong tim em cũng có anh rồi, anh vui lắm..

ôm chặt lấy cô, hôn lên môi cô một nụ hôn thật ngọt ngào...

- anh cũng rất vui, rất hạnh phúc khi người đó là em...

lời nói đó..

hơi ảm đó...

cả lời nói đó...

tất cả.. mình đều trao cho anh ấy...

nhưng.. những lúc như thế này mình không muốn thế...

cô bật khóc...

tại sao cuộc đời cô lại trở trêu vậy...

- Hi... em muốn làm gì...?

hả...

hắn they61 cô ngăn người thì nói lại..

- Hi... trước đây em muốn làm gì với anh...? nói cho anh nghe đi...?

cô giật mình...

rồi đau buồn khi nhớ anh là giáo viên...

- Minh... anh là giáo viên đúng không? anh nên hiểu vị trí hiện tại của mình...

hắn không muốn nghe...

cô độc ác quá...

cô cứ tưởng rằng hắn chỉ chơi đùa với cô thôi sao...

hắn là thật lòng với cô mà...

hắn thấy thế liền lấy tay cô đặt lên phái trái ngực, nơi trái tim hắn đập vì cô...

- Hi, hứa với anh... rằng em luôn yêu thương anh...! anh luôn nghĩ rằng... tình cảm của em trước kia... là lấy anh thay thế...?

thì ra anh nghĩ như thế...

mình từng mối quan hệ này...

sẽ kết thúc trong hôm nay...

thế mà...

Khải Minh lại nghĩ cho mình nhiều như thế...

tách..

nước mắt cô rơi...

- Minh... chúng ta kết thúc đi...

mim cười...

Minh.. em không muốn vì em mà anh chịu ảnh hưởng vậy nên chúng ta kết thúc nhé... em sẽ luôn luôn yêu anh...

nhưng lúc này...

em không thể quen anh theo kiểu này được...

hắn nhìn vào khuôn mặt đầm nước mắt của cô..

Hi...

em là muốn " chuyện đó " không xảy ra nữa sao...

được ... lần này...

anh nguyện buông em ra một lần vậy..

nhắm mắt,... chấp nhận..

mim cười trước sự đau thương..

- được ... vậy chúng ta chia tay...

ôm cô vào lòng lần cuối...

anh nhất định sẽ tìm em lại vào một ngày nào đó...Minh...

đây là điều em muốn...

nhưng em nhất định sẽ không buông tay..

em sẽ chờ anh...

để cho lòng thanh thản

----- ta... là đường thẳng cánh tuyến-----

tùng..

vào lớp lễ lên...

hắn vẫn như cũ, mim cời với mọi người...

cô vẫn như thế, vẫn đi học bình thường.. nhưng có lẽ hôm nay cô sẽ khác...

mái tóc dài của cô... đã được cắt ngắn...

người ta nói...

khi đau khổ, chúng ta cắt mái tóc dài đi... nó sẽ giúp chúng ta quên đi quá khứ đau thương...

đi ngang qua hắn... cô mim cười thật tươi để chào...

- chào thầy, Lăng Khải Minh..

-Ơ...

Hi... anh sẽ chờ em..

Minh...

em không biết tại sao lại cời tươi như thế,...

- hi... chào em.. Hạ Tiểu Hi..

hai chúng tôi lướt qua nhau nhưng trái tim vẫn như thế, cùng chung một nhịp đập.. nhi...

Minh...

em rất vui vì được yêu anh..

anh biết không

em không còn cô đơn nữa...

bởi anh đã thay đổi em..

vậy nên...

anh mãi là báu vật của đời em..

" lẽ tốt nghiệp đến đây là hết, chúng các em thành công trên con đường bước vào đời..."

- phù... cuối cùng cũng xong...!

ngồi trước trạm xe buýt, nơi lần đầu tiên cô gặp hấn... nghĩ lại những lúc đó như cuốn phim quay chậm trong đầu cô...

cũng lâu lắm rồi..

mình mới ngồi chờ xe buýt trẻ thế này...

nơi đây ..

nơi cô gặp anh..

bỗng nhiên đằng sau cô có giọng nói...

- tóc em dài ra rồi nhi...? Hạ Tiểu Hi...?

- a...

cô giật mình quay lại nhìn..

là hấn..

hấn trên tay cầm một bó hoa tulip...

ánh mắt hạnh phúc trầm ấm nhìn cô...

Hi.. lần này anh không buông tay nữa...

anh đã chờ được em rồi...

Hi.

anh nhớ em.

thình... thịch...

Lăng Khải Minh..

- Minh...

- Hi... anh chờ em trao cho em cái này...

- hi... thầy... thầy tặng em tốt nghiệp phải không...?

- Hi.. em sai rồi... tulip này có ý nghĩa là... " lời tỏ tình" mừng em tốt nghiệp...

mong em. cùng anh làm lại từ đầu ...

nhé....!

hạnh phúc của anh là gặp được em..

anh đã đứng khi chờ em ngày ấy...

anh... mãi mãi yêu em..

thế là hết... câu chuyện nhớ này cuối cùng cũng xong... từ ngày mai, mình sẽ tiếp tục viết tiếp câu chuyện..." hậu cung nữ phụ"... mong tất cả các độc giả cùng ủng hộ nhé...

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

